

1 शमुवेल

एलकाना आणि त्याचे कुटुंबीय यांची शिलो येथे भक्ती

1 एफ्राईमच्या डोंगराळ प्रदेशातील रामा येथला, एलकाना नावाचा एक गृहस्थ होता. हा एलकाना सूफ घराण्यातला असून यरोहाम (किंवा यरामील) याचा मुलगा. यरोहाम एलिहूचा मुलगा आणि एलिहू तोहूचा. तोहू, एफ्राईम घराण्यातील सूफचा मुलगा होय.

²एलकानाला दोन बायका होत्या. एकीचे नाव हन्ना आणि दुसरीचे पनिन्ना. पनिन्नाला मुलबाळ होती, पण हन्नाला मात्र अजून मूल झाले नव्हते.

³एलकाना दरवर्षी रामा या आपल्या गावाहून शिलो येथे जात असे. तेथे तो यज्ञ आणि सर्वशक्तीमान परमेश्वराची भक्ती करत असे. तेथे हफनी आणि फिनहास हे एलीचे मुलगे याजक म्हणून पौरौहित्य करीत होते.

⁴एलकाना दर यज्ञाच्या वेळी पनिन्ना आणि तिची मुले यांना त्यांच्या वाटचे अन्न देई. ⁵हन्नालाही तो समान वाटा देई. परमेश्वराने तिची कूस उजवलेली नसतानाही तो देई, कारण हन्नावर त्याचे खरेखुरे प्रेम होते.

हन्नाचा पाण उतारा

⁶पनिन्ना दर वेळी काहीतरी बोलून हन्नाला दुखवी. मूलबाळ नसल्यावरून दूषणे देई. ⁷असे दरवर्षी चालायचे. शिलो येथील परमेश्वराच्या मंदिरात सर्व कुटुंबीय जमले की पनिन्नाच्या बोलण्यामुळे हन्ना कष्टी होई. एकदा असेच एलकाना यज्ञ करीत असताना हन्ना दुःखीकष्टी होऊन रडू लागली. ती काही खाईना. ⁸एलकाना ते पाहून म्हणाला, "तू का रडतेस? तू का खात नाहीस? तू का दुःखी आहेस? तुला मी आहे-मी तुझा नवरा आहे. तू असा विचार कर की मी दहा मुलांपेक्षा अधिक आहे."

हन्नाची प्रार्थना

⁹सर्वांचे खाणे पिणे झाल्यावर हन्ना गूपचूप उठली आणि परमेश्वराची प्रार्थना करायला गेली. एली हा याजक तेव्हा परमेश्वराच्या पवित्रस्थानाच्या दरवाजाजवळ आपल्या आसनावर बसला होता. ¹⁰हन्ना अतिशय खिन्न होती. परमेश्वराची प्रार्थना करताना तिला रडू कोसळले. ¹¹परमेश्वराला ती एक नवस बोलली. ती म्हणाली, "हे सर्वशक्तिमान परमेश्वरा, माझे दुःख तू बघतोच आहेस.

माझा विसर पडू देऊ नकोस. तू मला मुलगा दिलास तर मी तो तुलाच अर्पण करीन. तो परमेश्वराचा नाजीर होईल. तो मद्यपान करणार नाही. त्याचे आम्ही जावळ काढणार नाही."

¹²हन्नाची प्रार्थना बराच वेळ चालली होती. त्यावेळी एलीचे तिच्या तोंडाकडे लक्ष होते. ¹³ती मनोमन प्रार्थना करत होती त्यामुळे तिचे ओठ हलत होते पण शब्द बाहेर फुटत नव्हते. त्यामुळे ती दारूच्या नशेत आहे असे एलीला वाटले. ¹⁴एली तिला म्हणाला, "तू फार प्यायलेली दिसतेस. आता मद्यापासून दूर राहा."

¹⁵हन्ना म्हणाली, "महाशय, मी कोणतेही मद्य घेतलेले नाही. मी अतिशय त्रासलेली आहे. परमेश्वराला मी माझी सर्व गाऱ्हाणी सांगत होते. ¹⁶मी वाईट बाई आहे असे समजू नका. मी फार व्यथित आहे, मला फार दुःख आहेत म्हणून मी खूप वेळ प्रार्थना करीत होते इतकंच."

¹⁷तेव्हा एली म्हणाला, "शांती ने जा. झग्राएलाच्या देवाकडे जे मागणे तू केले आहे ते तो तुला देवो."

¹⁸"तुम्ही माझ्यावर प्रसन्न आहात अशी आशा आहे." असे त्याला म्हणून हन्ना निघाली. तिने नंतर थोडे खाल्लेही. आता तिला उदास वाटत नव्हते.

¹⁹दुसऱ्या दिवशी पहाटे उठून परमेश्वराची भक्ती करून एलकानाचे कुटुंबीय रामा येथे आपल्या घरी परतले.

शमुवेलचा जन्म

पुढे एलकाना आणि हन्नाचा संबंध आला तेव्हा परमेश्वराला तिचे स्मरण झाले. ²⁰यथावकाश तिला दिवस राहिले व मुलगा झाला. हन्नाने त्याचे नाव शमुवेल ठेवले. ती म्हणाली, "मी परमेश्वराकडे त्याला मागितले म्हणून त्याचे नाव शमुवेल."

²¹एलकाना त्या वर्षी यज्ञ करण्यासाठी आणि देवाला बोललेले नवस फेडण्यासाठी शिलो येथे सहकुटुंब गेला ²²हन्ना मात्र गेली नाही. ती म्हणाली, "मुलगा जेवण खाऊ शकेल इतपत मोठा झाला की मी त्याला शिलोलो घेऊन जाईन. त्याला परमेश्वराला वाहीन. तो नाजीर होईल. मग तो तिथेच राहील."

²³हन्नाचा पती एलकाना त्यावर म्हणाला, "तुला योग्य वाटेल तसे कर. तो खायला लागेपर्यंत तू हवी तर घरीच

राहा. परमेश्वराने दिलेला आशीर्वाद खरा ठरो *". तेव्हा हन्ना घरीच राहिली कारण शमुवेल अंगावर पीत होता. त्याचे दूध तुटेपर्यंत ती राहिली.

हन्ना शमुवेलला घेऊन शिलो येथे एलीकडे जाते

²⁴तो पुरेसा मोठा झाल्यावर हन्ना त्याला शिलो येथे परमेश्वराच्या मंदिरात घेऊन आली. तिने तीन वर्षांचा एक गोऱ्हा वीस पौंड पीठ आणि द्राक्षरसाचा बुधला हे ही आणले.

²⁵ते सर्व परमेश्वरासमोर गेले. एलकानाने नेहमी प्रमाणे परमेश्वरासमोर गोऱ्हाचा

बळी दिला. * मग हन्नेने मुलाला एलीच्या स्वाधीन केले. ²⁶ती एलीला म्हणाली "महाशय, माझ्यावर कृपादृष्टी असू द्या मी खरे तेच सांगते. मीच इथे तुमच्याजवळ बसून पूर्वी परमेश्वराजवळ याचना केली होती. ²⁷परमेश्वराकडे मी मुलगा मागितला आणि परमेश्वराने माझी इच्छा पूर्ण केली. परमेश्वराने हा मुलगा मला दिला. ²⁸आता मी तो परमेश्वराला अर्पण करते. तो आयुष्यभर परमेश्वराची सेवा करील." हन्नेने मग मुलाला तिथेच ठेवले * आणि परमेश्वराची भक्ती केली.

हन्नाचे धन्यवाद

2 हन्नेने परमेश्वराला धन्यवाद देणारे गीत म्हटले; "परमेश्वराबद्दल माझ्या मनात आनंद मावत नाही. त्याच्यामुळे मला सामर्थ्य आले * माझ्या शत्रूंना मी हस्ते. * माझ्या विजयाचा मला आनंद आहे!

²परमेश्वरासारखा पवित्र कोणी देव नाही. देवा, तुझ्यावाचून कोणी नाही. आमच्या देवासारखा अभेद्य दुर्ग दुसरा नाही.

³लोकहो, बढाया मारू नका. गर्वाने बोलू नका. कारण परमेश्वर सर्वज्ञ आहे. तोच लोकांचे नेतृत्व करतो आणि त्यांना न्याय देतो.

⁴शत्रूंची धनुष्यं भंगतात आणि दुर्बळ लोक शक्तीशाली होतात.

⁵पूर्वी ज्यांच्याकडे अन्नधान्याचे मुबलक साठे होते त्यांना आज अन्नासाठी मोल मजुरी करावी लागत आहे.

आशीर्वाद खरा ठरो हन्नाला जो आशीर्वाद दिला होता त्याचा संदर्भ बहुधा एलकानाच्या या बोलण्याला असावा.

ते सर्व ... बळीदिला प्राचीन ग्रीक अनुवादात आणि कुमरानची एक हिब्रू प्रत यात हा भाग आहे. प्रमाण हिब्रू साहित्य नाही.

मुलाला तिथेच ठेवले प्रमाण हिब्रू साहित्य आढळत नाही. कुमरानच्या एका प्राचीन हिब्रू प्रतीतून हा भाग घेतला आहे.

सामर्थ्य आले शब्दशः "परमेश्वरापुढे माझे शृंग उभारले आहे." शृंग हे सामर्थ्याचे प्रतीक मानले जाते.

माझ्याशत्रूंना मी हस्ते शब्दशः "शत्रुवर माझे तोंड वासलेले आहे."

आणि जे पूर्वी भुकेकंगाल होते ते आता आराम करत आहेत. अपजर्पत निःसंतान होती तिला आज सात मुलं आहेत. पण मुलबाळ असलेली दुःखी आहे. कारण तिची मुलं तिच्यापासून लांब गेली आहेत.

⁶परमेश्वर लोकांना मरण देतो आणि परमेश्वरच त्यांना जीवन देतो. तोच अधोलोकाला नेतो आणि वरही आणतो.

⁷परमेश्वरच काहींना दरिद्री तर काहींना श्रीमंत करतो. काही लोकांना लाचार करतो तर काहींचा सन्मान परमेश्वरच करतो.

⁸गरीबांना धुळीतून उचलून त्यांचे दुःख हरण * करतो. त्यांचा गौरव करून त्यांना राजपुत्रांच्या बरोबरीने बसवतो, मानाचे स्थान देतो. जगाची निर्मिती परमेश्वरानेच केली. सर्वजगावर त्याचीच सत्ता आहे. *

⁹सज्जनांना तो आधार देतो. त्यांना लटपटू देत नाही. पण दुर्जनांचा संहार करतो. त्यांना गर्तेत ढकलतो दुर्जनांचे बळ अशा वेळी कुचकामी उरते.

¹⁰शत्रूंचा तो नाश करून त्यांच्यावर गर्जेल. दूरदूरच्या प्रदेशांचाही तो न्याय करील. राजाला सामर्थ्य देईल. आपल्या खास राजाला बलवान करील."

¹¹एलकाना आणि त्याचे कुटुंबीय रामा येथे परतले. मुलगा मात्र शिलो येथे एली याजकाच्या हाताखाली परमेश्वराच्या सेवेत राहिला.

एलीचे कुपुत्र

¹²एलीची मुले वाईट होती. त्यांना परमेश्वराची पर्वा नव्हती. ¹³याजकांनी लोकांना जशी वागणूक द्यावी तशी ते देत नव्हते. खरी रीत अशी होती की लोकांनी यज्ञासाठी बळी आणल्यावर याजकांनी ते मांस शिजत ठेवायचे. याजकाच्या नोकराने तीन काटे असलेली आकडी आणायची. ¹⁴तपेल्यात तो त्रिशूल खुपसून त्यावर येईल तेवढेच मांस याजकाने स्वीकारायचे. शिलो येथे यज्ञासाठी येणाऱ्या सर्व झुजाएलीच्या बाबतीत याजकांनी असेच करायला हवे होते.

¹⁵पण एलीची मुले मात्र असे करत नसत. वेदीवर चरबीचे हवन करण्याआधीच त्यांचा नोकर लोकांजवळ येऊन म्हणे, "याजकांसाठी म्हणून थोडे मांस भाजायला द्या. शिजलेले मांस ते घेणार नाहीत."

¹⁶"हवन तर होऊ दे, मग हवे तेवढे त्यातून काढून घे," असे कोणी म्हणालेच तर तो नोकर म्हणे, "नाही, आताच द्या नाहीतर मी जबरदस्तीने काढून घेईन."

¹⁷परमेश्वराला देण्यात येणाऱ्या यज्ञबली विषयी हफनी आणि फिनेहास यांना कोणताही आदरभाव नव्हता हेच

दुःखहरण शब्दशः "तो गरीबांना राखेतून वर काढतो."

सर्वजगावर त्याचीच सत्ता आहे शब्दशः "आधारस्तंभासकट सर्वजग परमेश्वराचे आहे परमेश्वराने या स्तंभावर जग वसवले."

यातून विसून येई. हे परमेश्वराविरुद्ध असलेले मोठे पाप होते.

¹⁸पण शमुवेल मात्र परमेश्वराची सेवा करत असे. एफोद घालून तो मदत करी. ¹⁹त्याची आई दरवर्षी त्याच्यासाठी लहानसा अंगरखा शिवत असे. दरवर्षी नवव्याबरोबर शिलो येथे यज्ञासाठी जाताना ती तो घेऊन जाई.

²⁰एलकाना आणि त्याची बायको यांना एली मनापासून आशीर्वाद देई. तो म्हणे, "हन्नापासून तुला आणखी संतती होवी. परमेश्वराच्या आशीर्वादाने झालेला मुलगा तुम्ही परमेश्वराला दिलात, तेव्हा तुम्हाला आणखी मुले होवोत."

हन्ना आणि एलकाना मग घरी परतत. ²¹परमेश्वराने हन्नावर कृपा केली आणि तिला नंतर तीन मुलगे आणि दोन मुली झाल्या. शमुवेल परमेश्वराच्या पवित्र सान्निध्यात वाढत होता.

एली आपल्या नीच मुलांवर नियंत्रण ठेवण्यात अयशस्वी

²²एली आता म्हतारा होत चालला. शिलो येथे येणाऱ्या इझ्राएलींशी होणारे आपल्या मुलांचे वर्तन पुन्हा पुन्हा त्याच्या कानावर येऊ लागले. दर्शन मंडपाच्या दाराशी सेवेत असलेल्या बायकांशी त्यांनी कसा अतिप्रसंग केला हेही त्याने ऐकले.

²³तेव्हा तो मुलांना म्हणाला, "तुमचे प्रताप माझ्या कानावर आले आहेत. अशी नीच कृत्ये तुम्ही का करता? ²⁴मुलांनो, असे करत जाऊ नका. परमेश्वराचे लोक तुमच्याविषयी फार वाईट बोलत आहेत. ²⁵एका माणसाने दुसऱ्या माणसाचा काही अपराध केला तर परमेश्वर एकवेळ त्याच्या मदतीला येईल. पण परमेश्वराविरुद्ध पातक केले तर त्याच्या मदतीला कोण धावून येणार?"

पण एलीच्या मुलांनी वडिलांच्या सांगण्याकडे साफ दुर्लक्ष केले. तेव्हा परमेश्वराने या मुलांना मारायचे ठरवले.

²⁶शमुवेल मोठा होत चालला. परमेश्वर आणि लोक त्याच्यावर प्रसन्न होते.

एलीच्या घराण्याविषयी अरिष्ट सूचक भविष्य

²⁷एकदा परमेश्वरचा संदेश एलीकडे आला आणि म्हणाला, "परमेश्वराने हा निरोप दिला आहे; 'तुझे पूर्वज फारोच्या घराण्यात दास होते. तेव्हा मी त्यांच्या पुढे प्रगट झालो. ²⁸इझ्राएलच्या सर्व घराण्यांमधून तुमच्याच घराण्याची मी माझे याजक होण्यासाठी म्हणून निवड केली. वेदीवर यज्ञबली अर्पण करावा, धूप जाळावा, एफोद घालावा म्हणून मी तुम्हाला निवडले. इझ्राएलचे लोक यज्ञ करतात त्यातील मांस मी तुम्हाला घेऊ दिले. ²⁹तेव्हा तुम्ही त्या यज्ञाचा आणि देणग्यांचा आदर ठेवत नाही हे कसे? माझ्यापेक्षा तू आपल्या मुलांचाच मान ठेवतोस? इझ्राएल

लोक मला जे मांस वाहतात, त्यातील उत्कृष्ट भाग स्वतःसाठी घेऊन तू पुष्ट झाला आहेस.'

³⁰तुझे घराणेंच निरंतर त्याची सेवा करील असे इझ्राएलचा देव जो परमेश्वर याने म्हटले होते खरे. पण आता त्याचे म्हणणे असे आहे की, 'इधून पुढे असे होणार नाही. माझा आदर ठेवतात त्यांचा मी मान राखीन. पण जे अन्याय करतात त्यांच्यावर संकटे कोसळतील. ³¹तुझ्या सर्व वंशजांचा संहार करायची वेळ येऊन ठेपली आहे. तुझ्या घराण्यातील कोणीही आता दीर्घायुषी होणार नाही. ³²इझ्राएलमध्ये सर्व चांगले घडेल. पण तुझ्या घरात मात्र सगळी दुर्दशा होईल. * तुझ्या घरातले कोणी म्हातारा होई पर्यंत जगणार नाही. ³³माझ्या वेदीजवळ याजक म्हणून सेवा करायला फक्त एकाला मी शिल्लक ठेवीन. त्याला दीर्घायुष्य लाभेल. तो जराजर्जर होईपर्यंत जगेल. तुझे वंशज मात्र तलवारीला बळी पडतील. ³⁴हे सर्व खरेच घडणार आहे याची प्राचीती मी तुला दाखवीन. तुझे दोनही मुलगे हफनी आणि फिनहास, एकाच दिवशी मरतील. ³⁵मी एका विश्वासू याजकाची माझ्यासाठी निवड करीन. तो माझे ऐकेल आणि माझ्या मनाप्रमाणे काम करील. या याजकाच्या घराण्याला मी स्थिरस्थावर करीन. मी निवडलेल्या राजापुढे तो सेवेत राहील.

³⁶मग तुझ्या घरातील उरले सुरले लोक येऊन या याजकापुढे नतमस्तक होतील. किरकोळ रक्कम किंवा भाकरतुकडा याच्यासाठी ते पदर पसरतील आणि म्हणतील, "माझ्या भाकरीची सोय व्हावी म्हणून याजकपदातील एखादे काम मला द्या."

परमेश्वराची शमुवेलला हाक

3 लहानगा शमुवेल एलीच्या हाताखाली परमेश्वराच्या सेवेत मग्न होता. त्या काळी परमेश्वराने लोकांशी प्रत्यक्ष बोलण्याचे प्रसंग फार क्वचित येत असत. तो सहसा दृष्ट्यंत देत नसे.

²एलीची दृष्टी आता अधू झाल्यामुळे तो जवळजवळ आंधळाच झाला होता. एकदा तो रात्री झोपला होता. ³परमेश्वराचा पवित्र कोश परमेश्वराच्या पवित्र मंदिरात होता, तेथे शमुवेल झोपलेला होता. परमेश्वरापुढचा दिवा अजून जळत होता. ⁴तेव्हा परमेश्वराने शमुवेलला हाक मारली. शमुवेल म्हणाला, "मी येथे आहे" ⁵एली आपल्याला बोलवत आहे असे वाटल्याने तो लगबगीने एलीजवळ गेला. त्याला म्हणाला, "मला बोलवत ना? हा मी आलो."

पण एली म्हणाला, "मी नाही हाक मारली जा, जाऊन झोप." शमुवेल झोपायला गेला. ⁶पुन्हा परमेश्वराने हाक मारली. "शमुवेल." शमुवेल परत धावत एलीकडे गेला

पण तुझ्या घरात... होईल हा भाग प्रचीन ग्रीक अनुवाद किंवा कुमरानची एक हिब्रू प्रत यात नाही.

आणि आपण आल्याचे त्याने सांगितले. एली म्हणाला, "मी कोठे बोलवलं तुला? जा, झोप."

⁷परमेश्वर अजून शमुवेलशी कधी प्रत्यक्ष बोलला नव्हता, त्याला त्याने दर्शन दिले नव्हते. त्यामुळे शमुवेलने परमेश्वराला ओळखले नाही.

⁸परमेश्वराने शमुवेलला तिसऱ्यांदा हाक मारली. शमुवेल पुन्हा उठून एलीकडे गेला. मला बोलवलेत म्हणून मी आलो असे त्याने सांगितले.

परमेश्वरच या मुलाला हाक मारत आहे हे आता एलीच्या लक्षात आले. ⁹तो शमुवेलला म्हणाला, "जाऊन झोप. पुन्हा हाक आली तर म्हण, 'हे परमेश्वरा, बोल हा तुझा सेवक ऐकत आहे.'" तेव्हा शमुवेल परत जाऊन झोपला. ¹⁰परमेश्वर आला आणि तिथे उभा राहिला. पहिल्या सारखीच त्याने "शमुवेल, शमुवेल", म्हणून हाक मारली.

शमुवेल म्हणाला, "बोल, मी तुझा दास ऐकत आहे."

¹¹तेव्हा परमेश्वराने शमुवेलला सांगितले, "इझ्राएलमध्ये मी आता लौकरच काहीतरी करणार आहे. ते ऐकून लोकांना धक्का बसेल. ¹²एली आणि त्याच्या कुटुंबियाबद्दल मी जे बोललो होतो ते सर्व मी अथ पासून इतिपर्यंत करून दाखवणार आहे. ¹³त्याच्या घराण्याचे पारिपत्य करीन असे मी एलीला म्हणालो होतो. आपल्या बहकलेल्या मुलांचे वागणे बोलणे परमेश्वराविरुद्ध आहे हे त्याला माहित असून त्यांना तो ताळ्यावर आणू शकलेला नाही, म्हणून मी हे करणार आहे. ¹⁴आता यज्ञ आणि अर्पण यांनी त्याच्या घरच्यांची पापे धुतली जाणार नाहीत अशी मी शपथ वाहिली आहे."

¹⁵रात्र सरेपर्यंत शमुवेल आपल्या बिछान्यावर पडून राहिला. सकाळ होताच उठून त्याने मंदिराची दारे उघडली. आपल्याला झालेल्या दृष्ट्यांताची हकीकत एलीला सांगायची त्याला भीती वाटली. ¹⁶पण एलीनेच शमुवेलला प्रेमाने हाक मारून जवळ बोलावले. तेव्हा शमुवेल आज्ञाधारकपणे जवळ उभा राहिला.

¹⁷एली म्हणाला, "परमेश्वर तुझ्याशी काय बोलला?"

मोकळेपणाने सर्व सांग. काही लपवलेस तर परमेश्वर तुला शिक्षा करील." ¹⁸तेव्हा काहीही न लपवता एलीला शमुवेलने सर्व काही सांगितले. एली म्हणाला, "तो परमेश्वर आहे. त्याला योग्य वाटेल ते तो करे."

¹⁹शमुवेल वाढत होता. तेव्हा परमेश्वर त्याच्या बरोबर होता. शमुवेलचे कुठलेही वचन त्याने खोटे ठरू दिले नाही. ²⁰परमेश्वराचा खरा संदेश्य म्हणून दान पासून बैर शोबापर्यंत सर्व इझ्राएलमध्ये शमुवेलची ख्याती पसरली.

²¹शिलो येथे परमेश्वर त्याला दर्शन देत राहिला. म्हणजेच आपल्या वचनाच्याद्वारे तो शमुवेलसमोर प्रगट झाला.

4 इझ्राएलभर शमुवेलचे नाव झाले. एली आता फार वृद्ध झाला होता. त्याच्या मुलांचे दुर्बर्तन चालूच होते.

इझ्राएलचा पलिष्ट्यांकडून पराभव

याच सुमारास सर्व पलिष्टी इझ्राएल लोकांविरुद्ध एकत्र आले. इझ्राएल लोक त्यांच्याशी लढण्यास निघाले. त्यांचा तळ एबन एजर येथे तर पलिष्ट्यांचा अफेक येथे होता.

²पलिष्टी इझ्राएल लोकांवर चालून जायला सज्ज झाले. अशाप्रकारे युद्धाला तोंड लागले.

पलिष्ट्यांनी इझ्राएल लोकांचा पराभव केला. त्यांचे चार हजार सैनिक मारले. ³इझ्राएली सैनिक आपल्या तळावर परतले तेव्हा वडीलधऱ्यांनी त्यांना विचारले, "परमेश्वराने का बरे पलिष्ट्यांमार्फत आपला पराभव करवला? आपण शिलोहून परमेश्वराच्या कराराचा कोश येथे आणू या. म्हणजे या लढाईत परमेश्वर आपल्याबरोबर राहिल आणि शत्रू पासून आपले संरक्षण करील."

⁴मग त्यांनी शिलो येथे माणसे पाठवली. त्यांनी तो सर्वशक्तिमान परमेश्वराच्या कराराचा कोश आणला. त्या कोशाच्या वरच्या बाजूला करुबांची बैठक होती. परमेश्वराचे ते सिंहासन होते. कोश आणला तेव्हा त्या बरोबर हफनी आणि फिनहास हे एलीचे दोन पुत्रही होते.

⁵सैन्याच्या तळावर जेव्हा परमेश्वराच्या कराराचा कोश आणला तेव्हा सर्व इझ्राएल लोकांमध्ये एकच जल्लोष झाला. या जयघोषाने भूमीही दणाणली. ⁶पलिष्ट्यांपर्यंत हा आवाज पोहोचला तेव्हा इब्रींच्या छावणीत हा जल्लोष कसला म्हणून ते विचारात पडले.

⁷परमेश्वराच्या पवित्र कराराचा कोश छावणीत आणला गेल्याचे त्यांना काळले तेव्हा त्यांची भीतीने गाळण उडाली. ते म्हणू लागले, "त्यांच्या तळावर परमेश्वर आला आहे. आता आपले कसे होणार? असे यापूर्वी कधी झालेले नाही. ⁸या शक्तिमान परमेश्वरापासून आता आपल्याला कोण वाचवील, याची धास्ती पडली आहे. मिसरच्या लोकांना नाना तऱ्हेच्या पीडांनी हैरण केले ते याच परमेश्वराने. ⁹पण पलिष्ट्यांनो, धीर धरा. मर्दासारखे लढा. पूर्वी हेच इझ्राएल लोक आपले गुलाम होते. तेव्हा शौर्य दाखवा, नाहीतर तुम्ही त्यांचे गुलाम व्हाल."

¹⁰तेव्हा पलिष्ट्यांनी पराक्रमाची शर्थ करून इझ्राएल लोकांचा पाडाव केला. सर्व इझ्राएली सैनिकांनी धाबेरून आपल्या छावणीकडे पळ काढला. त्यांचा तो दारून पराभव होता. तीस हजार इझ्राएली सैनिक मारले गेले. ¹¹पलिष्ट्यांनी परमेश्वराच्या कराराचा कोश घेतला आणि हफनी आणि फिनहास या एलीच्या मुलांचा वध केला.

¹²त्या दिवशी एक बऱ्यामीन माणूस युद्धातून धावत निघाला. दुःखाने तो कपडे फाडत होता, डोक्यात धूळ घालून घेत होता. ¹³तो शिलो येथे पोहोचला तेव्हा एली वेशीजवळ आपल्या आसनावर बसला होता. त्याला कराराच्या कोशाची काळजी वाटत होती म्हणून तो वाट पाहत होता. त्याचवेळी या बऱ्यामीनाने तेथे येऊन सर्व वृत्तांत सांगितला. लोक तो ऐकून आकांत करू लागले. ¹⁴⁻¹⁵एली आता अठराव्या वर्षाचा झाला होता. आंधळा

झाल्यामुळे त्याला काय घडतेय हे दिसत नव्हते. पण त्याला हा आक्रोश ऐकू येत होता. तेव्हा त्याने त्याबद्दल विचारले.

तेव्हा त्या बऱ्यामीन माणसाने एलीजवळ जाऊन सर्व सांगितले ¹⁶तो म्हणाला, “मी नुकताच तेथून आलो आहे मी आज युद्धातून पळून आलो आहे.”

एलीने त्याला सर्व हकीकत सांगायला सांगितले.

¹⁷तेव्हा तो म्हणाला, “इझ्राएलींनी पळ काढला आहे. इझ्राएली सैन्यातील अनेक सैनिक प्राणाला मुकले. तुमची दोन्ही मुले मेली आहेत. आणि परमेश्वराचा पवित्र करारकोश पलिष्ठांनी ताब्यात घेतला आहे.

¹⁸करारकोशाचे वृत्त समजताच वेशीजवळ आसनावर बसलेला एली तिथेच मागच्यामागे पडला आणि त्याची मान मोडली. तो वृद्ध आणि स्थूल झाला होता. तात्काळ त्याचा प्राण गेला. वीस वर्षे तो इझ्राएलचा शास्ता होता.

वैभव गेले

¹⁹एलीची सून, फिनहासची बायको त्यावेळी गरोदर होती. ती प्रसूत व्हायची वेळ येऊन ठेपली होती. कराराचा कोश पळवल्याचे तसेच सासरा व नवरा यांचे निधन झाल्याचे वृत्त तिच्या कानावर आले. ते ऐकताच त्या धक्कू याने तिला कळा येऊ लागल्या आणि ती प्रसूत झाली.

²⁰तिच्या मदतीला आलेल्या बायका म्हणाल्या, “आता काळजी करू नको तुला मुलगा झालाय.” पण तिने लक्ष दिले नाही की काही उत्तर दिले नाही. ती फक्त एवढेच म्हणाली, “इझ्राएलचे वैभव

मावळले.” तिने मुलाचे नाव ईखाबोद असे ठेवले आणि ती गतप्राण झाली. ²¹करारकोशाचे हरण झाले, सासरा व नवरा यांना मृत्यू आला म्हणून तिने मुलाचे नाव ईखाबोद (हरपलेले वैभव) असे ठेवले. ²²पलिष्ठांनी परमेश्वराचा पवित्र करारकोश हस्तगत केला म्हणून “इझ्राएलचे वैभव गेले” असे ती म्हणाली.

पवित्र कोशामुळे पलिष्ठांवर संकट

5 पलिष्ठांनी परमेश्वराचा कोश घेतला. तो एबन-एजर येथून अशदोद येथे नेला. ²तो त्यांनी दागोनच्या मंदिरात दागोनच्या जवळ ठेवला. ³सुसऱ्या दिवशी अशदोदचे लोक उठून पाहतात तो, दागोनची मूर्ती करारकोशा जवळ जमीनीवर पालथी पडलेली आढळली. ⁴पण दुसऱ्या दिवशी पुन्हा त्यांना ती जमिनीवर पडलेली आढळली अशदोदच्या लोकांनी ती मूर्ती उचलून पूर्ववत ठेवली.

यावेळी परमेश्वराच्या पवित्र करारकोशा जवळ पडताना दागोनचे शिर आणि हात तुटून उंबरठ्यावर पडले होते. धड तेवढे शाबूत होते. ⁵त्यामुळे अजूनही पुरोहित किंवा इतर लोक अशदोदला दागोनच्या देवळात शिरतात तेव्हा उंबरठ्यावर पाऊल ठेवत नाही.

⁶अशदोद आणि त्याच्या आसपासचा प्रदेश यातील लोकांना परमेश्वराने सळो की पळो केले. त्यांना हर

प्रकारे त्रास दिला. लोकांच्या अंगावर गाठी, गळवे आले. शिवाय परमेश्वराने उंदीर सोडून त्यांना हैराण केले. जमीन, गलबतं यावर उंदरानी उच्छाद मांडला. गावातील लोक भयभीत झाले होते. ⁷या घटना पाहून अशदोदचे लोक म्हणाले, “इझ्राएलच्या परमेश्वराचा पवित्र करारकोश येथे ठेवण्यात अर्थ नाही. आपल्यावर आणि आपल्या देवावर त्या परमेश्वराचा कोप झाला आहे.”

⁸अशदोदच्या लोकांनी पलिष्ठांच्या पाचही अधिकाऱ्यांना एकत्र बोलावून या पवित्र कोशाचे काय करावे याविषयी सल्लामसलत केली.

अधिकाऱ्यांनी हा पवित्र कोश गथ येथे हलवायला सांगितला. त्यानुसार पलिष्ठांनी तो पवित्र करारकोश हलवला.

⁹गथ येथे तो नेऊन ठेवल्यावर त्या शहरावर परमेश्वराचा कोप ओढवला. त्यामुळे तेथील लोक भयभीत झाले. लहान मोठी सगळी माणसे वेगवेगळ्या व्याधींनी हैराण झाली. तेथील लोकांच्या अंगावर गळवे उठली. ¹⁰तेव्हा पलिष्ठांनी हा पवित्र कोश एक्रोन येथे हलवला.

एक्रोन येथे हा पवित्र कोश येताच तेथील लोक तक्रार करू लागले. “इझ्राएलच्या परमेश्वराचा हा पवित्र कोश आमच्या एक्रोनमध्ये आणून आमचा जीव द्यायचा आहे का?” असे ते विचारू लागले. ¹¹एक्रोनच्या लोकांनी सर्व पलिष्ठी अधिकाऱ्यांना एकत्र बोलावून सांगितले “तो पवित्र कोश आमचे बळी घ्यायच्या आधी तो कोश होता तेथे परत पाठवा.”

एक्रोनचे लोक फार घाबरले. परमेश्वराने त्यांना व्रस्त करून सोडले. ¹²अनेक लोक मरण पावले. जे जगले त्यांच्या अंगावर गळवे आली. एक्रोनच्या लोकांचा आक्रोश आकाशाला भिडला.

परमेश्वराच्या पवित्र कोशाची पाठवणी

6 पलिष्ठांनी हा पवित्र कोश आपल्या प्रदेशात सात महिने ठेवला. ²त्यांनी याजकांना आणि शकुन पाहणाऱ्यांना बोलावून विचारले “या कोशाचे आता काय करायचे? तो परत कसा पाठवायचा ते सांगा.”

³याजक आणि शकुन पाहणारे म्हणाले, “तुम्ही हा कोश परत पाठवणार असाल तर तो तसाच पाठवू नका. त्याच्या बरोबर देणगीदाखल काही अर्पण पाठवा म्हणजे इझ्राएलांचा देव तुमच्या पापांचे हरण करील. तुम्ही बरे व्हाल. शुध्द व्हाल. त्याचा क्रोध मावळावा म्हणून तुम्ही एवढे करा.”*

⁴पलिष्ठांनी विचारले, “इझ्राएलच्या परमेश्वराने क्षमा करावी म्हणून आम्ही कोणत्या भेटी अर्पण कराव्यात?”

त्याचा क्रोध ... एवढे करा प्राचीन ग्रीक अनुवाद व कुमरानची एक हिब्रूत यातून. प्रमाण हिब्रूमध्ये असे आहे. “परमेश्वर तुम्हाला शिक्षा करतच का राहिला हे मग तुम्हाला कळेल.”

याजक आणि शकुन पाहणारे यांनी सांगितले, “प्रत्येक नगराचा एक असे तुम्ही पाच पलिष्ठी अधिकारी आहेत. तुम्ही सर्व सारखेच हैराण झालेले आहात. तेव्हा, गळवांसारख्या दिसणाऱ्या पाच सोन्याच्या प्रतिमा आणि पाच सोन्याचे उंदीर करा. ⁵अशा पाच पाच प्रतिमा करून त्या इझ्राएलींच्या देवाला भरपाई म्हणून द्या. मग कदाचित् तुमच्या प्रदेशाला, तुमच्या परमेश्वराला, व तुम्हाला होणारा त्रास तो थांबवेल. ⁶मिसरचे लोक आणि फारो यांच्यासारखा आडमुठेपणा करू नका. मिसरच्या लोकांना देवाने शिक्षा केली. म्हणूनच इझ्राएल लोक मिसर सोडून जाऊ शकले.

⁷“एक नवीन गाडी तयार करून नुकत्याच व्यायलेल्या दोन गाई तिला जुंपा त्या गाईंनी शेतात कधीच काम केलेले नसावे. त्यांच्यावर जू चढवून मग त्यांची वासरे माघारी गोठ्यात आणून बांधा. त्यांना आपल्या आईच्या मागे जाऊ देऊ नका. ⁸आता परमेश्वराचा पवित्र करारकोश गाडीत ठेवा. त्याच्याशेजारी एका थैलीत त्या सुवर्ण प्रतिमा ठेवा. तुमच्या पापक्षालनासाठी त्या परमेश्वराला अर्पण केलेल्या आहेत. मग गाडी सरळ जाऊ द्या. ⁹ती कशी जाते ते पाहा. गाडी बेथशोमेश कडे इझ्राएलांच्या प्रदेशात गेली तर या व्याधी, हे अरिष्ट परमेश्वरामुळेच ओढवले होते असे समजू. पण गाई सरळ त्या दिशेने गेल्या नाहीत, तर हा इझ्राएलांच्या परमेश्वराचा कोप नव्हता, हे अरिष्ट असेच कोसळले असे आपण समजू.”

¹⁰पलिष्ठांनी हा सल्ला मानून त्या प्रमाणे सर्व काही केले. नुकत्याच व्यायलेल्या दोन गाई त्यांनी मिळवल्या. त्यांना गाडीला जुंपून वासरे गोठ्यात ठेवली. ¹¹मग करारकोश गाडीत चढवला. गळवे आणि उंदीर यांच्या सुवर्ण प्रतिमांची थैलीही त्याशेजारी ठेवली. ¹²गाई सरळ बेथशोमेश कडे निघाल्या. त्या हंबरत चालल्या होत्या व मुख्य रस्ता सोडून इकडे तिकडे वळल्या नाहीत. बेथशोमेशच्या हद्दीपर्यंत पलिष्ठांचे अधिकारी गाईंच्या मागोमाग होते.

¹³बेथशोमेशमध्ये शेतकरी त्या खोऱ्यात गव्हाची कापणी करत होते. समोर पाहतात तो पवित्र करारकोश. कोशाचे दर्शन झाल्यावर त्यांना अतिशय आनंद झाला आणि ते धावतच जवळ गेले. ¹⁴⁻¹⁵बेथशोमेश येथील यहोशवाच्या शेतात एक मोठ्या खडकापाशी गाडी थांबली. स्थानिक लोकांनी त्या गाडीची लाकडे फोडली आणि गाईचा बळी दिला. परमेश्वराला तो अर्पण केला. लेवींनी मग परमेश्वराचा पवित्र कोश उतरवला. तसेच सुवर्ण प्रतिमांची थैली घेतली. कोश आणि ती थैली त्या

प्रचंड खडकावर ठेवली. बेथशोमेशच्या लोकांनी त्या दिवशी परमेश्वराला यज्ञार्पणे वाहिली.

¹⁶त्या पाच पलिष्ठी अधिकाऱ्यांनी हे सर्व नीट पाहिले आणि ते त्याच दिवशी एक्रोन येथे परतले.

¹⁷अशाप्रकारे पलिष्ठांनी आपल्या पापक्षालनार्थ परमेश्वराला गळवांच्या पाच सुवर्ण प्रतिमा दिल्या. प्रत्येक पलिष्ठी गावातर्फे एक अशा त्या होत्या. अशदोद, गज्जा, अष्कलोन, गथ, एक्रोन ही ती पाच गावे होत. ¹⁸सोन्याचे उंदीरही करून पाठवले. पाच पलिष्ठी अधिकाऱ्यांच्या अखत्यारीत जेवढी गावे येत होती त्यांच्या संख्येच्या प्रमाणात ते होते. या प्रत्येक गावाभोवती तटबंदी असून सभोवार खेडी होती.

बेथशोमेशच्या लोकांनी परमेश्वराचा पवित्र कोश त्या खडकावर ठेवला. यहोशवाच्या शेतात तो खडक अजूनही आहे. ¹⁹पण हा कोश दृष्टीस पडला तेव्हा तेथे याजक नव्हते. तेव्हा बेथशोमेश मधली स्तर माणसे परमेश्वराने मारली. परमेश्वराने अशी कठोर शिक्षा करावी याबद्दल बेथशोमेशच्या लोकांनी आक्रोश केला. ²⁰ते म्हणाले, “त्या कोशाचे जतन करील असा याजक कोठे आहे? इथून हा कोश कोठे जायला पाहिजे?”

²¹किर्याथ-यारीम येथे एक याजक होता. लोकांनी त्याच्याकडे संदेश पाठवला. “पलिष्ठांनी परमेश्वराचा पवित्र कोश पाठवला आहे. तरी येऊन तो आपल्या नगरात घेऊन जा” असा त्याला निरोप पाठवला.

7 किर्याथ यारीमचे लोक आले आणि परमेश्वराचा तो पवित्र कोश घेऊन गेले. त्यांनी तो डोंगरावरील अबीनादाबच्या घरात ठेवला. त्या परमेश्वराच्या कोशाची जपणूक करण्यासाठी त्यांनी अबीनादाबचा मुलगा एलाजार याला विधिवत पवित्र केले. ²पुढे हा कोश किर्याथ यारीम येथे वीस वर्षे होता.

परमेश्वर इझ्राएलींचे रक्षण करतो

इझ्राएली लोक पुन्हा परमेश्वराची भक्ती करू लागले. ³शमुवेलने तेव्हा लोकांना सांगितले, “तुम्ही खरोखरच मनःपूर्वक परमेश्वराकडे वळला असाल तर इतर देव-देवता, अष्टरोथ यांना निग्रहाने दूर सारा. परमेश्वराचीच एकचिंताने उपासना करा. केवळ त्याचीच सेवा करा. मग परमेश्वर तुमची पलिष्ठांच्या लाकडीतून सोडवणूक करील.”

⁴तेव्हा मग इझ्राएली लोकांनी बाल आणि अष्टरोथच्या मूर्तींचा त्याग करून फक्त परमेश्वराची सेवा करायला सुरुवात केली.

⁵शमुवेल त्यांना म्हणाला, “सर्व इझ्राएली मिस्र्या येथे एकत्र या. मी परमेश्वराकडे तुमच्यासाठी प्रार्थना करीन.”

⁶मग सर्व इझ्राएल लोक मिस्र्या येथे जमले. त्यांनी पाणी आणून परमेश्वरापुढे ओतले. मग त्यांच्या उपासाला सुरुवात झाली. अन्नपाणी वर्ज्य करून त्यांनी परमेश्वरापुढे आपल्या

त्यांना ... देऊनका गाई आपल्या वासरांच्या पाठोपाठ गेल्या नाहीत म्हणजे परमेश्वर त्यांना मार्गदर्शन करत आहे व परमेश्वराने आपली भेट स्वीकारली आहे असा पलिष्ठे त्याचा अर्थ लावीत.

पातकांची कबुली दिली. शमुवेल त्या वेळी इझ्राएलमध्ये न्याय निवाडा करत असे.

⁷मिस्या येथील इझ्राएलींच्या या मेळाव्याबद्दल पलिष्ठांनी ऐकले. त्यांनी इझ्राएली विरुद्ध लढण्याची तयारी केली. पलिष्टे येत आहेत ही बातमी ऐकून इझ्राएलमध्ये घबराट पसरली. ⁸ते शमुवेलला म्हणाले, “आमच्यासाठी परमेश्वराकडे कारायाच्या प्रार्थनेत खंड पडू देऊ नकोस. पलिष्ठांपासून आमचे रक्षण व्हावे असे परमेश्वराकडे मागणे माग.”

⁹तेव्हा शमुवेलने एक आख्खे कोकरू परमेश्वराला यज्ञात अर्पण केले. इझ्राएलासाठी परमेश्वराकडे प्रार्थना केली. परमेश्वराने त्याच्या प्रार्थनेला ओ दिली. ¹⁰हा होम चाल असताना पलिष्ठांनी इझ्राएलवर हल्ला केला. त्यावेळी प्रंचड गडगडाट करून परमेश्वराने पलिष्ठांमध्ये गोंधळ माजवला. प्रंचड गर्जनेमुळे घाबरून ते गोंधळले. सेनापतीचा सैन्यावरचा ताबा सुटला. त्यामुळे इझ्राएलींनी त्यांचा पराभव केला. ¹¹मिस्यापासून पलिष्ठांचा पाठलाग करत बेथ-कारपर्यंत नेले आणि सैन्याला कापून आणले.

इझ्राएलमध्ये शांतता

¹²देवाने ही जी मदत केली तिचे स्मरण लोकांना राहवे म्हणून शमुवेलने मिस्या आणि शेन यांच्या दरम्यान एका दगडाची स्थापना केली. “परमेश्वराने आपल्याला येथेच सहाय्य केले” असे म्हणून त्याने “सहाय्य दगड असे त्याचे नामकरण केले. ¹³पराभूत झाल्यावर पुन्हा म्हणून पलिष्ठांनी इझ्राएलच्या भूमीत पाऊल टाकले नाही. शमुवेलच्या उर्वरित आयुष्यात परमेश्वर पलिष्ठांच्या विरुद्ध होता. ¹⁴पलिष्ठांनी इझ्राएलची काही नगरे काबीज केली होती. एक्रोन पासून गथपर्यंतची ही नगरे आणि त्याच्या आसपासची गावे इझ्राएलींनी पुन्हा ताब्यात घेतली.

इझ्राएल आणि अमोरी यांच्यातही शांततेचा करार झाला ¹⁵शमुवेलने आयुष्यभर इझ्राएलसाठी न्यायनिवाडा केला. ¹⁶त्यासाठी तो जागोजाग हिंडला. बेथेल, गिलगाल, मिस्या या सर्व ठिकाणी तो दरवर्षी जाई त्या ठिकाणच्या लोकांचा न्यायनिवाडा करी. ¹⁷पण रामा येथे त्याचे घर असल्यामुळे तेथे त्याचे वारंवार जाणे होई. तेथूनच तो सर्व कारभार पाही. रामा येथे त्याने परमेश्वरासाठी वेदी बांधली.

इझ्राएलींची राजासाठी मागणी

8 शमुवेल खूप म्हतारा झाला तेव्हा त्याने आपल्या मुलांना इझ्राएलचे न्यायाधिप म्हणून नेमले. ²मोठ्या मुलाचे नाव योएल आणि दुसऱ्याचे नाव अबीया. बैर-शीबा येथे राहून ते काम करू लागले. ³पण ते त्यांच्या वडिलांसारखे वागले नाही. पैशाच्या लोभाने लच खाऊन ते न्यायनिवाड्यात फेरफार करीत. लोकांना फसवीत. ⁴तेव्हा इझ्राएलची सर्व वडीलधारी मंडळी एकत्र जमून रामा येथे शमुवेलला भेटायला गेली. ⁵शमुवेलला ते लोक

म्हणाले, “तुम्ही तर वृद्ध झालात. तुमच्या मुलांचे वागणे बरोबर नाही. ती तुमच्यासारखी नाहीत. तेव्हा इतर राष्ट्रप्रमाणेच आमच्यावर ही राज्यकारभार करण्यासाठी राजा नेमा.”

⁶आपल्यावर शासन करण्यासाठी त्यांनी राजाची मागणी करावी हे शमुवेलला ठीक वाळले नाही. तेव्हा त्याने परमेश्वराची प्रार्थना केली. ⁷परमेश्वर त्याला म्हणाला, “लोक म्हणतात तसे कर. त्यांनी काही तुला नाकारलेले नाही. त्यांनी माझा धिक्कर वा केला आहे. त्यांना मी राजा म्हणून नको आहे. ⁸हे त्यांचे वागणे नेहमीचेच आहे. मी त्यांना मिसरमधून बाहेर आणले पण मला सोडून ते इतर दैवतांच्या मागे लागले. आता ते तुझ्याशीही तसेच वागत आहेत. ⁹त्यांचे ऐक आणि त्यांना हवे तसे कर. पण त्या आधी त्यांना इशारा दे. राजाचा कारभार कसा असतो, तो कशी सत्ता गाजवतो ते त्यांना सांग.”

¹⁰लोकांनी राजा मागितला, तेव्हा, शमुवेलने, परमेश्वराने सांगितले ते सर्व त्यांना ऐकवले. ¹¹तो म्हणाला, “राजा आपली सत्ता कशी गाजवेल ते ऐका. तुमच्या मुलांना तो तुमच्यापासून हिरावून घेईल. त्यांना बळजबरीने सैन्यात दाखल करील. रथावर, घोड्यांवर स्वार व्हायला लावून तो त्यांना युद्धाला जुंपील. तुमची मुले राजाच्या रथा पुढे रक्षक म्हणून धावतील.

¹²काहीजण हजारहजारार तर काही पन्नास-पन्नास सैनिकांवर नायक म्हणून नेमली जातील. काही मुलं शेतीच्या कामात राबतील तर काहींना शस्त्रास्त्रे, रथाचे भाग बनविणे या कामाला लावले जाईल.

¹³राजा तुमच्या मुलांनाही कामाला लावील. अतरे करणे, स्वयंपाक पाणी, भटारखान्यात राबणे ही कामे त्यांच्याकडून करून घेईल.

¹⁴तुमची उत्तम शेती, द्राक्षामळे, जैतुनांच्या बागा तुमच्या कडून काढून घेऊन तो त्या आपल्या अधिकाऱ्यांच्या हवाली करील. ¹⁵धान्यातील आणि द्राक्षांतील एकदशांश हिस्सा तुमच्या कडून घेऊन राजा आपल्या अधिकाऱ्यांना आणि नोकरांना देईल.

¹⁶तुमचे नोकर, दासी, दुभती जनावरे, गाढवे तुमच्याकडून काढून स्वतःच्या ताब्यात घेईल. ¹⁷तुमच्या शेरडामंडरांचा एक दशांश हिस्साही घेईल.

¹⁸तुम्ही त्याचे दास व्हाल. ¹⁸तुमच्यावर अशी वेळ आली की मग असा राजा निवडल्याबद्दल परमेश्वराकडे गाऱ्हाणे न्याल. पण तेव्हा परमेश्वर तुमचे ऐकणार नाही.”

¹⁹पण लोक शमुवेलचे ऐकायला तयार नव्हते ते म्हणाले, “आम्हाला राजा हवाच आहे. ²⁰मग आम्ही इतर राष्ट्रांच्या बरोबरीला येऊ. तो आमचे नेतृत्व करील. आमच्यासाठी लढाया करील.”

²¹शमुवेलने लोकांचे ऐकून घेतले आणि परमेश्वराला त्यांचे म्हणणे जसेच्या तसे सांगितले. ²²परमेश्वर म्हणाला, “तू त्यांचे ऐकायलाच हवेस. त्यांच्यावर राजा नेम.”

मग शमुवेल इझ्राएली लोकांना म्हणाला, "ठीक तर! तुम्हाला राजा मिळेल. आता सर्वजण आपापल्या गावी परत जा."

शौल आपल्या वडीलांच्या गाढवांच्या शोधात

१ अबीएलचा मुलगा कीश हा बन्यामीन घराण्यातील एक ख्यातनाम गृहस्थ होता. अबीएलचे वडील सरोर, सरोरचे वडील बखोरथ आणि बखोरथचे वडील अफ्रीया अशी ही परंपरा होती. २कीशला शौल नावाचा मुलगा होता. हा देखणा आणि तरुण असून देखणेपणात आणि उंचीच्या बाबतीत इझ्राएलत त्याच्याशी बरोबरी करणारे कोणीही नव्हते. प्रत्येक इझ्राएल मनुष्य त्याच्या खांद्याला लागे.

३एकदा कीशची गाढवे वाट चुकली. तेव्हा कीश शौलाला म्हणाला, "नोकारांपैकी कोणाला तरी बरोबर घेऊन गाढवांचा शोध घे." ४शौल त्याप्रमाणे आपल्या वडीलांच्या गाढवांच्या शोधार्थ निघाला. एफ्राईमचा डोंगराळ प्रदेश, शलीशाच्या भोवतालचा प्रांत पालथा घातला तरी त्याला आणि त्याच्या नोकराला गाढवे सापडेनात. तेव्हा ते शालीम प्रांतात गेले. पण तिथेही शोध लागला नाही. म्हणून पुढे ते बन्यामीन प्रदेशातून हिंडले. पण गाढवे मिळाली नाहीतच.

५शेवटी ते दोघे सूफ या नगराशी आले. तेव्हा शौल आपल्या नोकराला म्हणाला, "आता आपण परतीच्या वाटेला लागलेले बरे. कारण गाढवांचा विचार सोडून देऊन वडील आता आपल्याच चिंतेत पडतील."

६पण नोकर म्हणाला, "या गावात एक परमेश्वराचा माणूस संदेष्टा आहे. लोक त्याला मानतात. तो बोललेले खरे उरते. तेव्हा आपण या गावात जाऊ. कदाचित् तो आपल्याला पुढचा मार्ग दाखवील."

७शौल म्हणाला, "तर मग आपण जाऊच या पण त्याला द्यायचे काय? त्याला देण्यासारखे तर आपल्याजवळ काहीच नाही. आपल्याजवळचे फराळाचे सुध्दा संपले. मग त्याला काय देणार?"

८तेव्हा पुन्हा नोकाराने सांगितले, "माझ्याकडे थोडे पैसे * आहेत. तेच आपण त्या परमेश्वराच्या माणसाला देऊ. मग तो आपल्याला पुढची वाट दाखवेल."

९-११शौल नोकराला म्हणाला, "ठीक आहे, चल जाऊ." आणि ते तिकडे निघाले. चढण चढून जात असताना वाटेत त्यांना पाण्याला चाललेल्या काही तरुण मुली भेटल्या. त्यांना त्यांनी संदेष्ट्याचा पत्ता विचारला.

१२तेव्हा त्या म्हणाल्या, "तो आताच पुढे गेला आहे. लौकर पुढे जा. तो आजच या गावी आला आहे कारण लोक उच्च स्थानी शाल्यर्पण करणार आहेत. १३पुढे गेल्यावर तुम्हाला तो दिसेल. घाई केलीत तर भोजनासाठी तो भक्ती

स्थळापाशी पोचायच्या अगावेर तुम्ही त्याला भेटू शकाल. तो यज्ञाला आशीर्वाद देतो म्हणून तो तिथे पोहोंचे पर्यंत लोक जेवायला सुरूवात करत नाहीत. म्हणून लौकर जा." पूर्वी कोणी असे परमेश्वराला प्रश्न विचारायला निघाले, "चला, संदेष्ट्याकडे जाऊ" असे म्हणत असत. कारण तेव्हा परमेश्वराच्या माणसाला संदेष्टा म्हणत.

१४तेव्हा शौल आणि त्याचा नोकर वर नगराच्या दिशेने जाऊ लागले. नगरात शिरतात तो त्यांना शमुवेल त्यांच्या दिशेने येताना दिसला. तो त्या यज्ञाच्या ठिकाणी जायला निघालाच होता.

१५आदल्या दिवशी परमेश्वराने शमुवेलला सांगितले होते, १६"उद्या यावेळी मी तुझ्याकडे बन्यामीन घराण्यातील एकाला पाठवीन. त्याला तू अभिषेकपूर्वक इझ्राएलवर राजा म्हणून नेम. पल्लिष्ट्यांपासून तो माझ्या लोकांना वाचवील. लोकांचे गाऱ्हाणे माझ्याकडे आले आहे. ते मी ऐकून घेतले आहे."

१७शौल शमुवेलच्या दृष्टीस पडताक्षणीच परमेश्वर म्हणाला, "हाच तो मी सांगितलेला माणूस. तो माझ्या लोकांवर राज्य करील."

१८शौलने शमुवेलला वेशीजवळ गाठले आणि तो म्हणाला, "संदेष्ट्यांचे घर कोठे आहे ते कृपा करून मला सांगल का?"

१९शमुवेल म्हणाला, "मीच तो तू पुढे हो आणि भक्तीच्या ठिकाणी जा. तुम्ही दोघेजण आज माझ्याबरोबर भोजन करा. उद्या सकाळी मी तुझी रवानगी करीन. तुझ्या सर्व प्रश्नांची उत्तरे देईन. २०आणि तीन दिवसांपूर्वी हरवलेल्या त्या गाढवांची काळजी करू नकोस. ती सापडली आहेत. आता इझ्राएलला तुझी गरज आहे. इझ्राएलला तू आणि तुमच्या घराण्यातील सर्व हवे आहात."

२१शौल म्हणाला, "मी बन्यामीन घराण्यातला आहे. आमचे घराणे इझ्राएल मधले सर्वात लहान घराणे आहे आणि बन्यामीन घराण्यात आमचे कुटुंब सगळ्यात छोटे आहे. मग इझ्राएलला मी कशासाठी हवा आहे बरे?"

२२शमुवेलने मग त्यांना आणि त्याच्या नोकराला भोजनाच्या ठिकाणी नेले. तेथे तीस एक लोकांना भोजनासाठी आणि यज्ञात सहभागी होण्यासाठी आमंत्रित केले होते. शमुवेलने या दोघांना पंगतीतल्या मानाच्या ठिकाणी बसवले. २३शमुवेल आचाऱ्याला म्हणाला, "मांसाचा मी तुला राखून ठेवायला सांगितलेला वाटा आण."

२४आचाऱ्याने मांडीचा भाग आणून शौलच्या पुढे ठेवला. शमुवेल म्हणाला, "तुझ्यासाठी मी हा राखून ठेवला आहे. या विशेष प्रसंगासाठी मी तो ठेवला होता. तो तू खा." तेव्हा शौल शमुवेलच्या पंगतीला बसून जेवला.

२५भोजन आटोपल्यावर ते उपासना स्थळाहून खाली नगरात आले. शमुवेलने शौलसाठी घराच्या गच्चीत बिछाना घातला. शौल तेथे झोपला. २६दुसऱ्या दिवशी भल्या पहाटे

शमुवेलने शौलला जोरत हाक मारून उठवले. तो म्हणाला, “ऊठ आता मी तुझी रवानगी करतो.” शौल उठला आणि शमुवेल बरोबर घराच्या बाहेर पडला.

²⁷शौल त्याचा नोकर आणि शमुवेल गावाच्या सीमेपाशी आले. तेव्हा शमुवेल शौलला म्हणाला, “तुझ्या नोकराला पुढे व्हायला सांग तुझ्यासाठी परमेश्वराचा संदेश आहे.” तेव्हा नोकर पुढे चालू लागला.

शौलचा राज्याभिषेक

10 शमुवेलने मग एका खास तेलाची कुपी घेतली आणि शौलच्या मस्तकावर ती ओतली. शौलचे चुंबन घेऊन तो म्हणाला, “परमेश्वराने त्याच्या प्रजेचा नेता म्हणून तुला अभिषिक्त केले (निवडले) आहे. त्यांचा तू अधिपती होशील. भोवतालच्या शत्रूंपासून त्यांचे रक्षण करशील. त्यासाठीच परमेश्वराने तुझा अभिषेक केला आहे हे खरे आहे. याची साक्ष पटवणाऱ्या या खुणा ऐक *²येथून निघालास की तुला बऱ्यामीनांच्या हद्दीत सेल्सह येथे राहिलेल्या कबरीजवळ दोन माणसे भेटतील. तुला ती म्हणतील, ‘तुमची गाढवे मिळाली. तेव्हा तुमच्या वडिलांची काळजी मिटली, पण आता ते तुमच्या काळजीत पडले आहेत. आता माझ्या मुलाला कुठे शोधू असे ते म्हणत आहेत.’”

³शमुवेल पुढे म्हणाला, “पुढे गेलास की तुला ताबोरचा एला ओक वृक्ष लागेल. तिथे तुला देवाच्या भक्तीसाठी बेंथेलकडे निघालेली तीन माणसे भेटतील. त्यातल्या एकाजवळ तीन तान्ही करंडे दुसऱ्याजवळ तीन भाकरी आणि तिसऱ्याकडे द्राक्षरसाचा बुधला असेल. ⁴ती माणसे तुझी विचारपूस करतील. त्यांच्याजवळच्या दोन भाकरी ते तुला देतील आणि तू त्या घेशील. ⁵मग तू गिबाथ एलोहिम येथे पोचशील. या ठिकाणी पलिष्थांचा किल्ला आहे. या नगरात तू गेल्यावर भक्तीच्या उच्चस्थानाहून खाली येणारे संदष्टे तुला भेटतील. भविष्य कथन करतील ते चालू असतानाच, परमेश्वराचा संचार झाल्याप्रमाणे ते नृत्य गायनात मशगुल असतील. ते सतार, संबळ, सनई, वीणा ही वाद्ये वाजवत असतील. ⁶तुझ्यात त्यावेळी परमेश्वराच्या आत्म्याचा जोरदार संचार होऊन तू तू राहणार नाहीस. अगदी वेगळाच होशील. त्यांच्याबरोबर तूही भविष्यकथन करू लागशील. ⁷असे झाले की तुला जे हवे ते तू साध्य करू शकशील. कारण परमेश्वराचीच तुला साथ असेल.

⁸गिलगाल येथे तू माझ्याआधी जा. मग मी तिथे येईन. यज्ञात होमार्पण आणि शांत्यर्पणे करीन. माझी तू सात दिवस वाट पाहा. मग मी तुला भेटेन आणि काय करायचे ते सांगेन.”

शौल संदष्ट्यासारखा वागतो.

⁹शमुवेलला निरोप देऊन शौल जायला निघताच परमेश्वराने त्याचे आयुष्यच बदलून टाकले. सर्व खुणांचा प्रत्यय त्याला त्या दिवशीच आला. ¹⁰शौल आपल्या नोकरासह गिबाथ एलोहिम या टेकडीवर आला. तिथे त्याला इतर संदष्टे भेटले. परमेश्वराच्या आत्म्याचा जोरदार संचार होऊन तो ही इतर संदष्ट्यां प्रमाणे भविष्य करू लागला. ¹¹त्याला आधीपासून ओळखणाऱ्या लोकांनी हे पाहिले. तेव्हा ते आपापसात याची चर्चा करू लागले. “कीशच्या मुलाला काय झाले? तो ही संदष्ट्यांपैकीच आहे की काय?” असे म्हणू लागले. ¹²तिथे राहणारा एक माणूस म्हणाला, “हो ना! हा यांचा नेता आहे असे दिसते.*” तेव्हापासून “शौल संदष्ट्यांपैकीच आहे की काय” अशी म्हणूच पडली.

शौल घरी परत येतो

¹³यानंतर शौल आपल्या घराजवळच्या भक्तीस्थळापाशी पोचला.

¹⁴त्याला व त्याच्या नोकराला शौलच्या काकाने इतके दिवस तुम्ही कोठे होतात म्हणून विचारले.

शौल म्हणाला, “आम्ही आपली गाढवे शोधायला गेलो होतो. ती मिळाली नाहीत तेव्हा शमुवेलला भेटायला आम्ही गेलो.”

¹⁵तेव्हा काका म्हणाला, “मग काय म्हणाला शमुवेल ते सांग ना!”

¹⁶शौलने सांगितले, “गाढवांचा शोध लागला आहे असे शमुवेल म्हणाला.” शमुवेलच्या इतर वक्तव्याबद्दल, राज्याबद्दल त्याने काकाला काहीही सांगितले नाही.

शमुवेल शौलला राजा म्हणून घोषित करतो

¹⁷शमुवेलने सर्व इझ्राएली लोकांना मिस्प्या येथे परमेश्वराजवळ बोलावले. ¹⁸शमुवेल त्यांना तेव्हा म्हणाला, “इझ्राएलच्या परमेश्वर देवाचे म्हणणे असे आहे: इझ्राएलला मी मिसरमधून बाहेर काढले. मिसर आणि इतर राष्ट्रे यांच्या जाचातून मुक्त केले. ¹⁹सर्व आपतीतून तुम्हाला सोडवाणाऱ्या परमेश्वराचाच आज तुम्ही त्याग करायला निघालेला आहात. राजा हवा अशी तुमची मागणी आहे. तेव्हा आता आपापल्या वंशांप्रमाणे, घराण्यांसकट परमेश्वरापुढे हजर व्हा.”

²⁰सर्व वंशातील लोकांना त्याने आपल्या जवळ बोलावले, आणि राजाची निवड करायला सुरुवात केली. सर्वांत आधी शमुवेलने बऱ्यामीन वंशाची निवड केली. ²¹व त्यापैकी प्रत्येक कुळाला क्रमाक्रमाने समोर बोलावले. त्यातून मात्रीच्या कुळाची निवड केली. मग त्यांच्यापैकी

हे खरे ... ऐक हा भाग प्राचीन ग्रीक अनुवादतून घेतला आहे. हिब्रूसंहितेत नाही.

हो ना ... दिसते शब्दशः “आणि यांचा पिता कोण?” जो इतर संदष्ट्यांचे नेतृत्व करतो व त्यांना शिकवतो त्याला पिता म्हणत.

प्रत्येकाला समोरून जायला सांगितले. अशा रीतीने कीशचा मुलगा शौल याची निवड केली.

पण लोकांना शौल कुठे दिसना. ²²त्यांनी परमेश्वराला विचारले, “शौल इथे आला आहे का?”

परमेश्वर म्हणाला, “शौल कोठारामागे लपून बसला आहे.”

²³लोकांनी धावत जाऊन त्याला तिथून बाहेर आणले. तो सर्वांच्या घोळक्यात उभा राहिला. सगळ्यांपेक्षा तो उंच होता. ²⁴शमुवेल तेव्हा सर्व लोकांना उद्देशून म्हणाला, “परमेश्वराने निवडलेला माणूस पाहा. याच्यासारखा तुमच्यात कोणीही नाही.”

तेव्हा लोकांनी “राजा चिरायु होवो” म्हणून जयजयकार केला. ²⁵शमुवेलने राज्याचे सर्व नियम लोकांना समजावून सांगितले. राजनीतीचा ग्रंथ लिहून परमेश्वरपुढे ठेवला आणि लोकांना घरोघरी परतायला सांगितले.

²⁶शौलही गिबा येथे आपल्या घरी गेला. शूर सैनिकांना परमेश्वराकडून प्रेरणा मिळाली आणि त्यांनी शौलचे अनुयायित्व पत्करले. ²⁷पण काही कुरापती काढणारे मात्र म्हणालेच, “हा काय आमचे रक्षण करणार?” शौलवर टीका करत त्यांनी नजराणेही आणले नाहीत. पण शौल काही बोलला नाही.

अम्मोन्यांचा राजा नाहाश

अम्मोन्यांचा राजा नाहाश गादी आणि रूबेनी लोकांचा छळ करत होता. त्याने प्रत्येक इझ्राएल माणसाचा उजवा डोळा काढला. कोणालाही त्यांच्या मदीला जाऊ दिले नाही. यार्देन नदीच्या पुर्वेकडील एकाही इझ्राएली पुरुषाची यातून सुटका झाली नाही. पण सात हजार इझ्राएली माणसे मात्र अम्मोन्यांच्या तावडीतून कशीबशी सुटली आणि याबेश गिलाद येथे आली

11 साधारण महिन्याभरानंतर अम्मोनी राजा नाहाश याने आपल्या सैन्यासह याबेश गिलादला वेढा दिला. तेव्हा याबेशच्या लोकांनी नाहाशला निरोप पाठवला की तू आमच्याशी करार केल्यास तुझ्या आधिपत्याखाली आम्ही राहू. ²पण नाहाशने उत्तर दिले, “तुम्हा सर्वांचा उजवा डोळा फोडून इझ्राएलची नाचकूरी करीन तेव्हाच तुमच्याशी मी करार करीन.”

³तेव्हा याबेशमधील वडीलधारी मंडळी त्याला म्हणाली, “आम्हाला सात दिवसाची मुदत दे. तेवढ्या वेळात आम्ही इझ्राएलभर आमचा संदेश देऊन माणसे पाठवतो. आमचा बचाव करायला कोणीच आले नाही तर आम्ही आपण होऊन तुझ्या स्वाधीन होऊ.”

शौल याबेश-गिलादचे रक्षण करतो

⁴शौल राहात होता तेथे म्हणजे गिबा येथे याबेशचे दूत येऊन पोचले. त्यांनी लोकांना हे सर्व सांगितले. तेव्हा लोकांनी रडून आकांत मांडला. ⁵शौल तेव्हा आपली

गुरे चरायला घेऊन गेला होता. कुरणातून येतांना त्याने लोकांचा आक्रोश ऐकला. तेव्हा त्याने विचारले, “हे काय चालले आहे? लोकांना शोक करायला काय झाले?”

तेव्हा लोकांनी त्याला दूताचे म्हणणे सांगितले. ⁶शौलने ते ऐकून घेतले. त्याच वेळी त्याच्यात देवाच्या आत्म्याचा संचार होऊन तो संतप्त झाला.

⁷त्याने एक बैलांची जोडी घेऊन तिचे तुकडे तुकडे केले आणि दूतांना ते इझ्राएलच्या सर्व प्रांतात फिरवायला सांगितले. त्याचबरोबर ही दवंडी पिढायला सांगितली, “सर्वजण शौल आणि शमुवेल यांच्या पाठीशी राहा. यात हयगय झाल्यास त्याच्या गुरांचीही अशीच गत होईल.”

परमेश्वराच्या धास्तीने लोक एकदिलाने एकत्र आले. ⁸शौलने बेजेक येथे या सर्वांना एकत्र बोलावले. तेथे इझ्राएल मधून तीन लाख आणि यहुदातून प्रत्येकी तीस हजार माणसे होती.

⁹या सर्वांनी शौलच्या सुरात सूर मिसळून याबेशच्या दूतांना सांगितले, “उद्या दुपारपर्यंत तुमच्या बचावासाठी आम्ही येत आहोत असे याबेश गिलाद मधील लोकांना सांगा.”

शौलचा हा निरोप दूतांनी पोचवल्यावर याबेशच्या लोकांमध्ये आनंदी आनंद झाला. ¹⁰ते अम्मोनी राजा नाहाश याला म्हणाले, “उद्या आम्ही तुमच्याकडे येतो मग आमचे हवे ते कर.

¹¹दुसऱ्या दिवशी सकाळी शौलने आपल्या सैन्याची तीन गटात विभागणी केली. त्यांच्यासह शौलने दिवस उजाडताच अम्मोन्यांच्या छावणीत प्रवेश केला. पहारा बदलत असताना त्यांच्यावर हल्ला केला. दुपार व्हायच्या आधीच अम्मोन्यांचा त्यांनी पराभव केला. अम्मोनी सैन्याची दाणादाण उडाली. ते वाट सापडले तिकडे पळत सुटले. प्रत्येक जण वेगळ्या दिशेला गेला. कोणी दोन सैनिक एका ठिकाणी नव्हते.

¹²एवढे झाल्यावर लोक शमुवेलला म्हणाले, “शौलला विरोध करणारे, त्याचे राज्य नको असलेले कुठे आहेत ते लोक? त्यांना आमच्या समोर आणा. त्यांनाही मारून टाकतो.”

¹³पण शौल म्हणाला, “नाही आज कोणाचीही हत्या आता करायची नाही. परमेश्वराने इझ्राएलला तारले आहे.”

¹⁴तेव्हा शमुवेल लोकांना म्हणाला, “चला आता आपण सगळे गिलगाल येथे जाऊ. तेथे पुन्हा नव्याने शौलला राजा म्हणून घोषित करू.”

¹⁵त्याप्रमाणे सर्वजण गिलगाल येथे जमले. परमेश्वरसामोर त्यांनी शौलला राजा केले. परमेश्वरसमोर शांत्यपणे केली. शौल आणि सर्व इझ्राएली यांनी उत्सव साजरा केला.

शमुवेलचे राजाबद्दल लोकांसमोर भाषण

12 शमुवेल सर्व इस्राएलांना उद्देशून म्हणाला, "मी सर्व काही तुमच्या म्हणण्याप्रमाणे केले आहे. तुमच्यावर राजा नेमला आहे. ²तो आता तुमचे नेतृत्व करील. मी आता म्हातारा झालो, थकलो पण माझी मुलं तुमच्या बरोबर आहेत. मी अगदी लहान असल्यापासून तुमचे नेतृत्व केले. ³हा मी इथे आहे. माझ्या हातून काही चुकलेले असेल तर ते परमेश्वराला आणि तुम्ही निवडलेल्या राजाला सांगा. मी कोणाचा बैल किंवा गाढव चोरले आहे का? कोणाला दुखवले किंवा फसवले का? कोणाकडून मी कधी पैसाच काय पण जोडा तरी लाच म्हणून घेतला का? तसे असेल तर मी त्याची भरपाई करीन."

⁴यावर सर्व इस्राएलांनी उत्तर दिले, "नाही तुमच्या हातून कोणतेही कुकर्म झालेले नाही. तुम्ही कधी आम्हाला फसवले नाहीत की लाच घेतली नाहीत."

⁵तेव्हा शमुवेल सर्वांना म्हणाला, "आज या घटनेला परमेश्वर आणि त्याने निवडलेला राजा साक्षी आहेत. तुमचे म्हणणे त्यांनी ऐकले आहे. माझ्याहातून काहीही वावगे घडले नसल्याचे तुमचे मत त्यांना माहित आहे." तेव्हा लोक एकमताने म्हणाले, "होय! परमेश्वर त्याला साक्षी आहे."

⁶मग शमुवेल म्हणाला, "काय काय घडले ते परमेश्वराला माहित आहे. मोशे आणि अहरोन यांना त्यानेच नेमले. तुमच्या पूर्वंजांनाही त्यानेच मिसरमधून सोडवले. ⁷आता सर्वजण येथे शांत उभे राहा म्हणजे परमेश्वराने तुमच्यासाठी आणि तुमच्या पूर्वंजांसाठी कोणकोणती सत्कृत्ये केली ती मी तुम्हाला सांगतो.

⁸याकोब मिसरमध्ये गेल्यावर तेथील लोकांनी त्याच्या वंशजांचे जिणे कठीण केले तेव्हा त्यांनी परमेश्वराची करुणा भाकली. म्हणून परमेश्वराने मोशे आणि अहरोन यांना पाठवले. त्यांनी मग त्या तुमच्या पूर्वंजांना मिसरमधून सोडवले आणि या ठिकाणी आणले.

⁹पण तुमचे पूर्वज आपला स्वामी जो परमेश्वर त्याला विसरले. तेव्हा परमेश्वराने त्यांना सीसराचे गुलाम बनू दिले. सीसरा हा हासोर येथील सैन्याचा सेनापती होता. त्यानंतर परमेश्वराने त्यांना पलिष्टी आणि मवाबचा राजा यांचे गुलाम बनवले. हे सर्व तुमच्या पूर्वंजांबरोबर घडले.

¹⁰तेव्हा तुमच्या पूर्वंजांनी परमेश्वराकडे मदतीची याचना केली. ते म्हणाले, "आमच्या हातून पातक घडले. परमेश्वराला सोडून बाल, अष्टारोध या भलत्या दैवतांची आम्ही भक्ती केली. पण आता आमची शत्रूच्या तावडीतून सुटका कर म्हणजे आम्ही फक्त तुझीच सेवा करू."

¹¹तेव्हा मग परमेश्वराने यरुबाबेल (गिदोन), बदान, इफताह आणि शमुवेल यांना पाठवून शत्रूंपासून तुमची सुटका केली. तेव्हा तुम्हाला स्वस्थता लाभली. ¹²पण मग अम्मोन्यांचा राजा नाहाश याला तुमच्यावर चाल करून

येताना तुम्ही पाहिले आणि तुम्हाला संरक्षणासाठी राजा असाव असे वाटले. प्रत्यक्ष परमेश्वर तुमचा देव राजा असतानाही तुम्हाला असे वाटले. ¹³तेव्हा तोही तुम्हाला मिळाला. परमेश्वरानेच त्याची निवड केली. ¹⁴परमेश्वर तुमचे सतत रक्षण करील पण तुम्ही मात्र त्यासाठी खालील गोष्टी पाळल्या पाहिजेत; सन्मानपूर्वक परमेश्वराची सेवा करा. त्याच्या आज्ञेविरुद्ध जाऊन कोणाशी लडू नका. तुम्ही व तुमचा राजा यांनी परमेश्वर देवालाच मानावे. असे वागल्याने परमेश्वर तुमचे रक्षण करील. ¹⁵पण त्याचा अवमान केल्यात, त्याच्या आज्ञेविरुद्ध बंड केलेत तर तो तुमच्याकडे पाठ फिरवील. तुमचा व तुमच्या राजाचा नाश करील.

¹⁶आता स्तब्ध उभे राहा आणि परमेश्वराचे महान कृत्य आपल्या डोळ्यांदेखत पाहा. ¹⁷सध्या गव्हाच्या कापणीचे दिवस* आहेत. मी परमेश्वराची प्रार्थना करतो. त्याने दगांच्या गाडाटासह पाऊस पाडवा अशी मी विनंती करतो तेव्हा, राजाची मागणी करून आपण परमेश्वराच्या दृष्टीने दुष्कृत्ये केले आहे हे तुम्हाला कळेल." ¹⁸आणि शमुवेलने परमेश्वराची प्रार्थना केली. त्याच दिवशी मेघगर्जनेसह जोरदार वृष्टी झाली. त्यामुळे लोकांनी परमेश्वराची आणि शमुवेलची धास्ती घेतली.

¹⁹ते शमुवेलला म्हणाले, "आम्हा दासांच्या वतीने तुम्ही परमेश्वराची प्रार्थना करा. आम्हाला मरू देऊ नका. आमच्या हातून अनेक पातके घडली आहेत. राजाची मागणी करून तर आम्ही त्यात आणखी भरच घातली आहे."

²⁰शमुवेल त्यांना म्हणाला, "तुमच्या हातून पापे घडली आहेत हे खरे पण घाबरून जाऊ नका. परमेश्वराला अनुसरायचे सोडू नका. मनोभावे त्याची सेवा करा. ²¹मूर्ती म्हणजे निरर्थक वस्तू. निव्वळ पुतळे. तेव्हा त्यांची पूजा करू नका. मूर्ती तुमचे रक्षण करत नाहीत की मदतीला येत नाहीत. त्या व्यर्थ होत.

²²पण परमेश्वर आपल्या लोकांचा त्याग करत नाही. उलट त्याने मोठ्या प्रेमाने तुम्हाला आपले मानले आहे. तेव्हा त्याच्या मोठ्या नावाखातर तो तुम्हाला सोडून देणार नाही. ²³आणि माझे म्हणाल, तर मी तुमच्या वतीने नेहमीच प्रार्थना करत राहीन. तसे मी केले नाही तर परमेश्वराच्या दृष्टीने ते मोठे पाप ठरेल चांगले आयुष्य जगायचा योग्य मार्ग मी तुम्हाला दाखवत राहीन. ²⁴पण तुम्ही परमेश्वराला मानले पाहिजे. मनापासून त्याचीच सेवा केली पाहिजे. त्याने तुमच्यासाठी जे चमत्कार केले ते आठवले पाहिजेत. ²⁵पण तुम्ही आडमुठेपणा आणि दुष्टपणा दाखवल्यात तर मात्र केरसुणीने केर झटकावा तसा, तुम्हाला तुमच्या राजासह परमेश्वर नष्ट करून टाकील."

गव्हाच्या कापणीचे दिवस या दिवसात पाऊस नसतो पाऊस पडल्यास नुकसान होते.

शौलची पहिली चूक

13 आता शौलला राजा होऊन वर्ष झाले होते. इझ्राएलवरील त्याच्या सतेला दोन वर्षे झाल्यावर * त्याने इझ्राएलमधून तीन हजार माणसे निवडली. त्यापैकी दोन हजार मिखमाश येथे त्याच्या बरोबर बेथेलच्या डोंगराळ प्रदेशात राहिली. हजार जण योनाथान बरोबर बन्यामीनमधील गिबा येथे राहिले. सैन्यातील इतर सर्वांना त्याने घरोघरी पाठवले.

³गिबा येथील छावणीतील पलिष्ट्यांचा योनाथानने पराभव केला. ते पलिष्ट्यांच्या सेनापतीच्या कानावर गेले. ते म्हणाले, "इब्री लोकांनी बंड केले आहे."

शौल म्हणाला, "नेमके काय घडले ते इब्रींना ऐकू द्या" आणि त्याने आपल्या लोकांना इझ्राएलभर रणशिंग फुकून ही बातमी सांगायला सांगितली. ⁴सर्व इझ्राएलांच्या हे कानावर आले. त्यांना वाटले, "शौलने पलिष्ट्यांच्या नेत्याला मारले. तेव्हा पलिष्ट्यांना आता इझ्राएलांबद्दल द्वेष वाटतो."

सर्व इझ्राएलांना गिलगाल येथे शौलजवळ एकत्र जमायचा निरोप गेला. ⁵इझ्राएलांशी सामना करायला पलिष्टे ही सिध्द झाले. पलिष्ट्यांचा सेनासागर किनाऱ्यावर जेवढे वाळूचे कण असतील तेवढे सैनिक त्यांच्याकडे होते. सेनासागर विशाल होता. त्यांच्याकडे तीन हजार रथ * आणि सहा हजारांचे घोडवळ होते. त्यांनी बेथ-आवेनच्या पूर्वेला मिखमाश येथे तळ दिला.

⁶आता आपण संकटात सापडले आहोत, पुरते पलिष्ट्यांच्या कचाट्यांत सापडलो आहोत हे इझ्राएलांच्या लक्षात आले. ते गुहांमध्ये आणि खडकांच्या कपारीत लपून बसले. विवरं, विहिरी यात त्यांनी आश्रय घेतला. ⁷काही तर यार्देन नदी पलीकडे गाद, गिलाद या प्रांतात पळाले. शौल या वेळी गिलगाल येथेच होता. त्याच्या सैन्याचा भीतीने धरकाप उडाला होता.

⁸शमुवेलने गिलगाल येथे भेटतो असे शौलला सांगितले होते. त्याप्रमाणे शौलने सात दिवस त्याची वाट पाहिली. पण शमुवेल पोचला नाही तेव्हा सैन्य शौलला सोडून जायला लागले. ⁹तेव्हा शौल म्हणाला, "होमार्पणे आणि शांत्यर्पणे आणून द्या." ती आणल्यावर शौलने यज्ञार्पणे केली. ¹⁰त्याचे हे आटोपते आहे तोच शमुवेल तेथे पोचला. शौल त्याला भेटायला पुढे झाला.

¹¹शमुवेलने विचारले, "तू काय केलेस?" शौल म्हणाला, "माझे सैन्य पांगले. तुम्हीही दिलेल्या वेळेत आला नाहीत. पलिष्ट्यांची सेना मिखमाश येथे जमली. ¹²तेव्हा मी विचार

केला, पलिष्टी इथे गिलगाल मध्ये येऊन माझ्यावर हल्ला करतील आणि मी तर अजून परमेश्वराला मदतीचे आवाहनही केले नाही. तेव्हा मी हे होमार्पण करण्याचे घाडस केले आहे."

¹³शमुवेल म्हणाला, "तुझा हा मूर्खपणा आहे. परमेश्वर तुझा देव याची आज्ञा तू पाळली नाहीस. त्याचे म्हणणे ऐकले असतेस तर इझ्राएलवर तुझ्या वंशाचे राज्य निरंतर राहिले असते. ¹⁴पण आता तुझे राज्य सतत राहाणार नाही. परमेश्वराला त्याचा शब्द मानणारा माणूस हवा आहे आणि तसा तो मिळाला आहे. तो आता नवा नेता बनेल. तू परमेश्वराची अवज्ञा केलीस म्हणून त्याने नवीन अधिपती नेमला आहे." आणि शमुवेल गिलगाल सोडून चालता झाला.

मिखमाश येथे युद्ध

¹⁵शौल आपल्या उर्वरित सैन्यासह गिलगाल सोडून बन्यामीन मधील गिबा येथे गेला. त्याने बरोबरची माणसे मोजली. ती जवळपास सहाशे भरली. ¹⁶आपला मुलगा योनाथान आणि हे सैन्य यांसह तो गिबा येथे राहिला. मिखमाश येथे पलिष्ट्यांचा तळ होता. ¹⁷त्यांनी त्या भागातील इझ्राएल रहिवाश्यांना धडा शिकवायचे ठरवले आणि निवडक सैन्याने हल्ला सुरु केला. पलिष्ट्यांच्या सैन्याच्या तीन तुकड्या होत्या. पहिली तुकडी उत्तरेला अफ्राच्या वाटेने शुवाल जवळ गेली. ¹⁸दुसरी बेथ-होरोनच्या वाटेने आग्नेय दिशेला गेली आणि तिसरी टोळी वाळवंटाच्या दिशेला असलेल्या सबोईम दरी कडील वाटेने गेली.

¹⁹इझ्राएलमध्ये लोहार नव्हते. त्यामुळे त्यांना लोखंडाच्या वस्तू करता येत नसत. पलिष्ट्यांनीही त्यांना ही विद्या शिकवली नाही कारण ते लोखंडी भाले, तलवारी करतील ही त्यांना धास्ती होती. ²⁰पलिष्टी फक्त त्यांना धार लावून देत असत. तेव्हा इझ्राएलांना फाळ, कुदळी, कुऱ्हाडी यांना धार लावायची असेल तेव्हा ते पलिष्ट्यांकडे जात. ²¹फाळ आणि कुदळीला धार लावण्यासाठी पलिष्टी लोहार 1/3 औंस रुपे घेत तर कुऱ्हाडी, दाताळे, अरी, पराण्या यांना धार लावायचा आकार 1/6 औंस रुपे एवढा होता. ²²अशाप्रकारे युद्धाच्या दिवशी शौलच्या सैन्यातील एकाच्याही जवळ तलवार किंवा भाला नव्हता. शौल आणि त्याचा मुलगा योनाथान यांच्याजवळ तेवढी लोखंडी हत्यारे होती.

²³पलिष्टी सैन्याच्या एका तुकडीने मिखमाशची खिंड रोखून धरली होती.

आता शौलला ... वर्षे झाल्यावर दुसरा अर्थ असा, "शौल राजा झाले तेव्हा 1 वर्षाचा होता. त्याने 2 वर्षे राज्य केले" हिब्रूमधील हा भाग अर्थ लावण्याच्या दृष्टीने अतिशय अवघड आहे. कदाचित् यातील आकडे वेगळे असू शकतील. प्राचीन ग्रीक अनुवादात हा भाग नाही.

तीन हजार रथ हिब्रू प्रमाणे "तीस हजार."

योनाथानचा पलिष्ट्यांवर हल्ला

14 त्यादिवशी शौलचा मुलगा योनाथान आपल्या शस्त्रवाहक तरुण सेवकाला म्हणाला, "चल, आपण खिंडीपलीकडील पलिष्ट्यांच्या छावणीकडे जाऊ.

आपल्या वडीलांना मात्र त्याने हे सांगितले नाही.”² शौल तेव्हा गिबाच्या सीमेपाशी मिग्रोन येथील डाळिंबाच्या झाडाखाली बसला होता. जवळच धान्याचे खळे होते. शौल सोबत सहाशे माणसे होती.³ त्यातील एकाचे नाव अहीया. शिलो येथे एली म्हणून परमेश्वराचा याजक होता. त्याच्या जागी आता हा होता. अहीयाने एफोद घातला होता. ईखाबोदचा भाऊ अहीदूब याचा हा मुलगा. ईखाबोद फिनहासचा आणि फिनहास एलीचा मुलगा. योनाथान निघून गेला हे लोकांना माहीत नव्हते.

⁴खिंडीच्या दोन्ही बाजूला मोठमोठे सुळके होते. योनाथानने त्यांच्या मधून

पलिष्ठांच्या ठाण्यावर जायचे ठरवले. एका सुळक्याचे नाव बोसेस व दुसऱ्याचे सेने असे होते.⁵ एक सुळका उत्तरेला मिखमाशच्या दिशेने तर दुसरा दक्षिणेला गिबाकडे वळलेला होता.⁶ योनाथान आपल्या शस्त्रवाहक सेवकाला म्हणाला, “चल त्या परकीयांच्या ठाण्यावर जाऊ. कदाचित परमेश्वर आपल्या हातून त्यांचा पराभव करील. सैन्य कमी की जास्त याचा परमेश्वराला काय फरक पडतो?”⁷ तेव्हा तो सेवक म्हणाला, “तुम्ही म्हणाल तसे करू. मी आपल्याबरोबरच आहे.”

⁸योनाथान म्हणाला, “चल तर! ही खिंड ओलांडून त्यांच्या पहारेकऱ्यांपर्यंत जाऊ. त्यांना आपल्याला पाहू दे.⁹ आहात तिथेच थांबा, आम्ही तेथे येतो’ असे ते म्हणाले तर आपण तिथेच थांबू. आपण पुढे जायचे नाही.¹⁰ पण त्यांनी पुढे यायला सांगितले तर मात्र पुढे व्हायचे. तसे झाले तर ती देवाची खूण समजायची. याचा अर्थ असा की त्यांचा पराभव करण्याची परमेश्वराने आपणास मुभा दिली आहे.”

¹¹हे दोघे, पलिष्ठी सैनिकांच्या नजरेच्या टप्प्यात आले. ते सैनिक म्हणाले, “पाहा, ते बिळात लपून राहिलेले इग्री आता बाहेर पडत आहेत.”¹² त्या छावणीतील पलिष्ठांनी या दोघांना “वर या म्हणजे चांगला धडा शिकवतो’ असे धमकावले. योनाथान आपल्या सेवकाला म्हणाला, “चल माझ्या मागोमाग. परमेश्वर आता आपल्या हातून पलिष्ठांना नेस्तनाबूत करील.”

¹³⁻¹⁴योनाथान मग हाता पायांनी आधार घेत घेत तो कडा चढून गेला. त्याचा सेवक त्याच्या पाठोपाठ होताच. दोघांनी मिळून पलिष्ठांवर हल्ला चढवला. त्यांनी त्या एक बिधा जमिनीवर पहिल्या चढाईत वीसजणांना ठार केले. समोरून येणाऱ्यांवर योनाथानने हल्ला केला आणि त्यात जखमी झालेल्यांना योनाथानच्या सेवकाने मागोमाग येऊन ठार केले.

¹⁵तेव्हा छावणीत, शेतात, किल्ल्यावर पसरलेल्या सर्व पलिष्ठांमध्ये घबराट पसरली. चांगल्या शूर सैनिकांनीही धास्ती घेतली. त्यांच्या पायाखालची

भूमी कंपायमान झाली आणि पलिष्ठी भयभीत झाले.

¹⁶इकडे बऱ्यामीनच्या भूमीतील गिबा येथे असलेल्या शौलच्या रक्षकांनी पलिष्ठांना सैरावैरा पळताना पाहिले.

¹⁷शौल आपल्या रक्षकांना म्हणाला, “आपली माणसे मोजा. कोण छावणी सोडून गेले ते पाहू.”

मोजणीतून योनाथान आणि त्याचा सेवक गेल्याचे लक्षात आले.

¹⁸शौल अहीयाला म्हणाला, “परमेश्वराचा पवित्रकरारकोश आण” (त्यावेळी देवाचा हा पवित्र करारकोश इग्राएलांजवळ होता.)¹⁹ अहीयाशी बोलत असताना शौल परमेश्वर काही सल्ला देईल म्हणून वाट पाहत होता. इकडे पलिष्ठांच्या ठाण्यावरील गलबला व गोंधळ वाढत चालला. शौलचा धीर सुटत चालला. शेवटी तो याजक अहीया याला म्हणाला, “आता प्रार्थना पुरे. तु थांब.”

²⁰शौलने सैन्य जमा केले आणि तो युद्धाला भिडला. पलिष्ठांची आता दाणादाण उडाली. इतकी की ते आपापसातच लढू लागले.²¹ पूर्वी पलिष्ठांचे सेवक असलेले काही इग्री सध्या पलिष्ठांच्या छावणीत होते. ते आता शौल आणि योनाथान यांना जाऊन मिळाले.²² एफ्राईमच्या डोंगराळ प्रदेशात दडून राहिलेल्या इग्राएलांनी पलिष्ठांच्या पलायनाची बातमी ऐकली. तेव्हा तेही युद्धात उतरले आणि त्यांनी पलिष्ठांचा पाठलाग सुरू केला.

²³अशाप्रकारे परमेश्वराने त्यादिवशी इग्राएलांचा बचाव केला. युद्ध बेथ-आवेन कडे सरकले. जवळ जवळ दहा हजारचे सर्व सैन्य शौलच्या पाठीशी होते. एफ्राईमच्या डोंगराळ परदेशातील सर्व नगरांमध्ये युद्ध पसरले.

शौलची दुसरी चूक

²⁴पण शौलच्या हातून त्या दिवशी मोठी चूक झाली. सर्व इग्राएल लोक दमले भागलेले आणि भुकेले होते. शौलने त्यांच्याकडून सक्तीने एक शपथ घेतली होती. “संध्याकाळ व्हायच्या आत आणि शत्रूचा पाडाव करण्यापूर्वी कोणी काही खाल्ले तर त्याला शासन होईल.” अशा त्या शपथमुळे कोणीही अन्नग्रहण केले नव्हते.

²⁵⁻²⁶लढत लढत लोक रानात शिरले. तिथे त्यांना जमिनीवर मधाचे पोळे दिसले पण ते पाहूनही लोकांनी त्यातील मधाला हात लावला नाही कारण शपथेचा धाक त्यांच्या मनात होता.²⁷ आपल्या वडीलांनी सर्वांना बळजबरीने अशी शपथ घ्यायला लावली आहे याबद्दल योनाथानला काहीच माहीत नव्हते. तेव्हा त्याने आपल्या हातातील काठी पोळ्यात खुपसली आणि मध काढला. थोडा मध खाल्यावर त्याला चांगली तरतरी आली.

²⁸एक सैनिक योनाथानला म्हणाला, “तुमच्या वडीलांनी लोकांना शपथ घालून बजावले आहे की आज कोणी

काही खाल्ले तर त्याला शाप लागेल. म्हणून लोकांनी काही खाल्लेले नाही. ते भुकेने व्याकुळ झाले आहेत.”
 29 योनाथान म्हणाला, “माझ्या वडीलांनी देशावर खूप संकटे आणली आहेत. थोडासा मध खाताच मला पाहा कसे ताजेतवाने वाटू लागले! 30 लोकांनीही शत्रूच्या लूटीतून थोडे खाल्ले असते तर बरे झाले असते. आपण यापेक्षा जास्त पलिष्ट्यांना गारद करू शकलो असतो.”

31 मिखमाशापासून अयालोन पर्यंत पलिष्ट्यांचा पाडाव करता करता इझ्राएल लोक फार थकून गेले होते. ते भुकेलेही होते. 32 त्यांनी पलिष्ट्यांची मेंढरे गुरे, वासरे लुटून आणली होती. आता ते भुकेने इतके कासावीस झाले होते की त्यांनी ती गुरे तिथेच जमिनीवर मारून खाल्ली. त्यांचे रक्तसुद्धा चाटले.

33 तेव्हा एक जण शौलला म्हणाला, “पाहा, हा परमेश्वराच्या दृष्टीने अपराध आहे. ही माणसे तर रक्तसकट मांस खात आहेत.”

शौल म्हणाला, “तुम्ही पाप केले आहे. आता एक मोठा दगड लोटून येथे आणा.” 34 पुढे तो म्हणाला, “जा, त्या लोकांना जाऊन सांगा की प्रत्येकाने बैल मेंढरे माझ्यासमोर आणावी आणि मगच त्यांनी ती इथे कापावी. असे पाप करू नका. रक्ताने भरलेले मांस खाऊ नका.”

मग सर्वांनी आपापली जनावरे तेथे आणली आणि मारली. 35 तेव्हा शौलने स्वतःहून परमेश्वरासाठी वेदी बांधली.

36 तो म्हणाला, “आज रात्री आपण पलिष्ट्यांवर हल्ला करू. त्यांचे सर्व हिरावून घेऊन त्या सर्वांना कापून काढू.” सर्व सैन्याने त्याच्या म्हणण्याला साथ दिली.

पण याज्ञक म्हणाला, “आपण परमेश्वराचा कौल मागू.”

37 म्हणून शौलने परमेश्वराला विचारले, “आम्ही आज पलिष्ट्यांवर चालून जाऊ का? तू आम्हाला त्यांचा पराभव करू देशील का?” पण त्यादिवशी परमेश्वराने शौलला उत्तर दिले नाही.

38 तेव्हा शौल म्हणाला, सर्व अधिकाऱ्यांना, लोकनायकांना माझ्यासमोर बोलवा. आज कोणाच्या हातून पाप घडले आहे ते पाहू. 39 इझ्राएलला तारणाऱ्या परमेश्वराची शपथ घेऊन मी सांगतो की अगदी माझा पोटाचा मुलगा योनाथान याच्याहातून अपराध घडला असेल तरी त्याला देहान्त शासन होईल.” यावर कोणीही चकारा शब्द ही काढला नाही.

40 मग शौल सर्व इझ्राएलांना म्हणाला, “तुम्ही सर्व एका बाजूला उभे राहा. मी आणि माझा मुलगा योनाथान दुसऱ्या बाजूला होतो.”

सर्वांनी ते मानले.

41 मग शौलाने प्रार्थना केली, “इझ्राएलच्या परमेश्वरा, देवा, आज तू माझी प्रार्थना का ऐकली नाहीस? मी किंवा माझा मुलगा योनाथान याच्या हातून पाप घडले असेल तर

उरीम टाक आणि लोकांच्या हातून पाप घडले असेल तर धुम्मीम टाक”

शौल आणि योनाथानच्या नावाने दान पडले आणि लोक सुटले. 42 शौल म्हणाला, “पुन्हा त्या टाका व दाखवा की मी व माझा मुलगा योनाथान पैकी कोण दोषी आहे.” मग योनाथान पकडला गेला.

43 शौल त्याला म्हणाला, “तू काय केलेस ते सांग.”

योनाथान म्हणाला, “काठीच्या टोकावर मावेल एवढाच मध तेवढा मी चाखला त्यासाठी मी प्राणार्पण करायला हवे का?”

44 शौल म्हणाला, “माझा शब्द पाळला गेला नाही तर शासन करायला मी परमेश्वराला सांगितले आहे. तेव्हा तुला मेलेंच पाहिजे.”

45 पण सर्व सैनिक शौलला म्हणाले, “योनाथानने आज इझ्राएलकडे विजय खेचून आणला आहे. तेव्हा त्याने मेलेंच पाहिजे का? खाचितच नाही. आम्ही परमेश्वरापुढे शपथ घेऊन सांगतो की त्याच्या केसालाही धक्का लागणार नाही. पलिष्ट्यांविरुद्ध लढायला परमेश्वराने योनाथानला मदत केली आहे.” अशाप्रकारे लोकांनी योनाथानला वाचवले. त्याला मृत्यूची सजा झाली नाही.

46 शौलने पलिष्ट्यांचा पाठलाग केला नाही. पलिष्टी आपल्या जागी परतले.

शौलचा इझ्राएलच्या शत्रूशी लढा

47 शौलने सर्व अधिकार आपल्या हाती घेऊन राज्य स्थापित केले. मवावी, अम्मोनी, अदोमी, सोबाचे राजे, पलिष्टी इत्यादी इझ्राएलच्या भोवतालच्या सर्व शत्रूशी युद्ध केले. शौल जेथे जेथे गेला तेथे तेथे त्याने शत्रूचा पाडाव केला. 48 पराक्रम गाजवला. इझ्राएलांची लूट करणाऱ्या सर्व शत्रूपासून इझ्राएलांची सुटका केली. अमालेकांचाही त्याने पराभव केला.

49 योनाथान, इशवी, आणि मलकीशुवा हे शौलचे मुलगे. शौलच्या मोठ्या मुलीचे नाव मेरब आणि धाकटीचे मीखल. 50 अहीनवाम ही त्याची पत्नी. ती अहीमासची मुलगी.

शौलचा काका नेर याचा मुलगा अबनेर त्याचा सेनापती होता. 51 शौलचे वडील कीश आणि काका नेर. ही अबियेलची मुले.

52 शौलने आयुष्यभर पराक्रम गाजवले. पलिष्ट्यांचा त्याने कडवा प्रतिकार केला. त्याला कुठेही शूर, पराक्रमी माणूस आढळला की त्याला तो सैनिकात भरती करून घेई आणि अंगरक्षक म्हणून नेमी.

शौल अमालेकांना नेस्तनाबूत करतो

15 एक दिवस शमुवेल शौलला म्हणाला, “इझ्राएलचा राजा म्हणून तुला राज्याभिषेक करायला परमेश्वराने मला पाठवले. आता परमेश्वर काय म्हणतो ते ऐक. 2 सर्व शक्तिमान परमेश्वराचे म्हणणे आहे. “इझ्राएल

लोक मिसर मधून बाहेर पडले तेव्हा अमालेकींनी त्यांना कनानच्या वाटेवर अडवले. अमालेक्यांचे हे कृत्य मी पाहिले आहे. ³तेव्हा आता त्यांच्याशी जाऊन लढ. त्यांचा आणि त्यांच्या मालमत्तेचा पूर्णपणे बीमोड कर. काहीही शिल्लक ठेवू नकोस. पुरुष, बायका, मुले, अगदी तान्ही बाळेसुद्धा मारून टाक. त्याची गुरे, मेंढरे, उंट, गाढवे या सर्वांचा संहार कर."

⁴तलाईम येथे शौलने सर्व सैन्याची जमवाजमव केली. दोन लाखांचे पायदळ आणि यहुदातील दहा हजार माणसे त्यात होती. ⁵मग शौल अमालेक नगरापाशी जाऊन एका खोऱ्यात दबा धरून बसला. ⁶केनी लोकांना तो म्हणाला, "तुम्ही अमालेक्यांची संगत सोडून दूर निघून जा, म्हणजे मग आम्ही अमालेक्यांच्या बरोबर तुमचा नाश करणार नाही. कारण मिसरमधून इझ्राएल बाहेर पडले तेव्हा तुम्ही त्यांच्याशी प्रेमाने वागला होता." तेव्हा केनी लोक अमालेक्यांना सोडून निघून गेले.

⁷शौलने अमालेक्यांचा पराभव केला. हवीलापासून मिसरच्या हद्दीजवळच्या शूरपर्यंत त्याने अमालेक्यांचा पाठलाग केला. ⁸अगाग हा अमालेक्यांचा राजा होता. त्याला शौलने ताब्यात घेतले. त्याला जिवंत ठेवून बाकी अमालेकी लोकांना त्याने कापून आणले. ⁹सर्वच गोष्टींचा संहार करायचे शौलच्या आणि त्याच्या सैन्याच्या जिवावर आले. म्हणून त्यांनी अगागला जिवंत ठेवले. तसेच धष्टपुष्ट गुरे, उत्तम मेंढरे, कोकरे आणि काही चांगल्या ठेवण्यायोग्य गोष्टी त्यांनी ठेवल्या, जे टाकाऊ आणि कुचकामी त्याचा नाश केला.

शमुवेल शौलला त्याच्या पापांची जाणीव करून देतो

¹⁰यानंतर शमुवेलला परमेश्वरा कडून संदेश आला. ¹¹परमेश्वर त्याला म्हणाला, "शौल आता मला अनुसरत नाही. त्याला राजा केले याचे मला दुःख होते. माझ्या सांगण्याप्रमाणे तो आता वागत नाही. शमुवेलला हे ऐकून फार खेद वाटला. रात्रभर त्याने अश्रू ढाळत परमेश्वराची प्रार्थना केली.

¹²दुसऱ्या दिवशी पहाटे लौकर उठून तो शौलला भेटायला गेला. पण तिथे गेल्यावर त्याला कळले की शौल यहुदातील कर्मेल येथे गेला आहे. तिथे स्वतःच्या सन्मानार्थ एक दगडी स्तंभ उभारून अनेक गावे फिरून तो गिलगाल येथे येणार आहे.

तेव्हा शौल होता त्या ठिकाणी शमुवेल गेला. तिथे अमालेक्यांच्या लुटीतील पहिला भाग परमेश्वरा साठी शौलने नुकताच यज्ञार्पण केला होता.

¹³शमुवेल शौलजवळ पोचला तेव्हा शौलने त्याला अभिवादन केले. तो म्हणाला, "परमेश्वर तुमचे कल्याण करो. मी परमेश्वराच्या आज्ञेत आहे." ¹⁴तेव्हा शमुवेल

म्हणाला, "मग मला हा कसला आवाज ऐकायला येत आहे? शेरडामेंढरांचे केकारणे आणि गुरांचे हंबरणे याचा अर्थ काय?" ¹⁵शौल म्हणाला, "सैनिकांनी ती गुरे अमालेक्यांकडून लुटीत आणली आहेत. प्रभु परमेश्वरासाठी यज्ञ अर्पण करायला म्हणून त्यांनी उत्तमोत्तम गुरेमेंढरे बाजूला ठेवली आहेत. बाकीच्या सगळ्यांचा मात्र आम्ही संहार केला." ¹⁶यावर शमुवेल शौलला म्हणाला, "बस्स कर! काल रात्री परमेश्वर माझ्याशी काय बोलला ते सांगतो."

शौल म्हणाला, "बरे तर, सांगा."

¹⁷शमुवेल सांगायला लागला, "पूर्वी तू स्वतःला मोठा समजत नव्हतास. पण तू सर्व इझ्राएलांचा प्रमुख बनलास. परमेश्वराने तुला राजा म्हणून नेमले. ¹⁸परमेश्वराने तुला विशेष कामगिरीवर पाठवले. तो म्हणाला, 'सर्व अमालेक्यांचा संहार कर. ते नीच असल्याने त्यांना शिल्लक ठेवू नको. त्यांची नावनिशाणीही उरू देऊ नको. ¹⁹पण तू परमेश्वराचे ऐकले नाहीस. तुला या गोष्टी ठेवायच्या होत्या म्हणून परमेश्वराने जे करू नको म्हणून सांगितले ते तू केलेस."

²⁰शौल म्हणाला, "पण मी तर परमेश्वराची आज्ञा पाळली आहे. त्याने पाठवले तिकडे मी गेलो. सर्व अमालेक्यांना नष्ट केले. राजा अगाग याला तेवढे मी परत आणले. ²¹आणि सैनिकांनी जी निवडक गुरेमेंढरे घेतली ती गिलगाल येथे यज्ञार्पण तुमचा देव परमेश्वर ह्याला अर्पण करण्यासाठी."

²²पण शमुवेल म्हणाला, "परमेश्वर जास्त प्रसन्न कशांमुळे होईल? यज्ञ आणि होमार्पण देऊन की त्याच्या आज्ञा पाळल्याने? त्याच्यासाठी यज्ञ करण्यापेक्षा परमेश्वराची आज्ञा पाळणे केव्हाही श्रेयस्कर. मेंढराची चरबी त्याला वाहण्यापेक्षा त्याचे ऐकणे चांगले. ²³परमेश्वराची अवज्ञा करणे हे जादूटोण्याची पाप करण्या इतकेच वाईट. आडमुठेपणाने आपल्याला हवं ते करणं हे मूर्तिपूजेसारखंच पातक आहे. तू परमेश्वराचा आज्ञाभंग केलस. तेव्हा परमेश्वरालाही तू राजा असणे आता मान्य नाही."

²⁴तेव्हा शौल शमुवेलला म्हणाला, "माझ्या हातून पाप झाले आहे. मी परमेश्वराचे वचन पाळले नाही. तुम्ही सांगितले तसे वागलो नाही. लोकांचा मला धाक वाटला आणि त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे मी वागलो. ²⁵पण आता या पापाबद्दल मला क्षमा करा. मी तुम्हाला ही विनवणी करतो. माझ्या बरोबर चला. मी परमेश्वराची उपासना करीन."

²⁶पण शमुवेल म्हणाला, "मी आता तुझ्याबरोबर परत येणार नाही. तू परमेश्वराचा शब्द मोडलास तेव्हा परमेश्वरही तुला इझ्राएलच्या राजेपदावरून झुगारून देत आहे."

²⁷एवढे बोलून शमुवेल जायला निघाला तेव्हा शौलने त्याच्या अंगरखाचे टोक धरून त्याला धोपवायचा प्रयत्न केला. यात अंगरखा फाटला. ²⁸शमुवेल म्हणाला, "तू हा

अंगरखा फाडलास तसे इझ्राएलचे राज्य तुझ्याकडून परमेश्वराने हिसकावून घेतले आहे. तुझ्याच एका मित्राकडे ते सोपवले आहे. तो तुझ्या पेक्षा भला आहे. ²⁹परमेश्वर इझ्राएलचा देव असून तो सर्वकाळ आहे. परमेश्वर आपला शब्द फिरवत नाही की विचार बदलत नाही. माणसासारखा तो चंचल नव्हे.” ³⁰शौल म्हणाला, “ठीक आहे माझ्याहातून पाप झाले आहे. पण कृपाकरून माझ्या बरोबर परत चल. इझ्राएलचे लोक आणि अधिकारी मंडळी यांच्यासमोर माझा अवमान करू नको. तू बरोबर चल. मग मी प्रभु परमेश्वराची उपासना करतो.”

³¹शमुवेल त्या प्रमाणे शौलबरोबर गेला. शौलने परमेश्वराची उपासना केली.

³²शमुवेल म्हणाला, “आता अमालेक्यांचा राजा अगाग याला माझ्या समोर आणा.”

अगाग आला. त्याला साखळदंडांनी बांधले होते. त्याला वाटले, “हा काही आपला जीव घेणार नाही.”

³³पण शमुवेल अगागला म्हणाला, “तुझ्या तलवारीने तू मुलांना आई वेगळे केलेस. आता तुझ्या आईची गतीही तशीच होईल.” आणि त्याने गिलगाल येथे परमेश्वरासमोर अगागचे तुकडे तुकडे केले.

³⁴मग शमुवेल तिथून निघाला. तो रामा येथे गेला. शौल आपल्या गिबा येथील घरी परतला. ³⁵पुढे आयुष्यभर शमुवेलला शौलचे दर्शन झाले नाही. शौलबद्दल त्याला फार वाईट वाटले. शौलला इझ्राएलचा राजा केल्याबद्दल परमेश्वरालाही खेद झाला.

शमुवेल बेथलहेमला जातो

16 परमेश्वर शमुवेलला म्हणाला, “शौलसाठी तू किती दिवस शोक करत बसणार आहेस? राजा म्हणून मी त्याला झिडकारले तरी तू त्याच्याबद्दल वाईट वाटून घेत आहेस? आपल्या शिंगात तेल भरून घे आणि बेथलहेमला जायला नीघ. तुला मी इशाय नावाच्या माणसाकडे पाठवतो. इशाय बेथलहेमला राहतो. त्याच्या एका मुलाची मी राजा म्हणून निवड केली आहे.”

²तेव्हा शमुवेल म्हणाला, “मी कसा जाऊ? ही गोष्ट शौलने ऐकली तर तो माझा जीव घ्यायचा प्रयत्न करील.” परमेश्वर त्यावर त्याला म्हणाला, “तू बेथलहेमला जायला नीघ, बरोबर एक वासरू घे. “मी परमेश्वराला यज्ञ करायला चाललो आहे” असे म्हण.

³इशायला यज्ञासाठी बोलाव. मग मी काय करायचे ते सांगीन. मी सांगेन त्या व्यक्तीला अभिषेक कर.”

⁴शमुवेलने मग परमेश्वराच्या सांगण्याप्रमाणे केले. तो बेथलहेम येथे आला. तेव्हा तेथील वडीलध्यांच्यांना धास्ती वाटली. ते शमुवेलला भेटले. “आपली ही सलोख्याचीच भेट आहे ना”, असे त्यांनी शमुवेलला विचारले.

⁵शमुवेल म्हणाला, “होय, मी स्नेहभावाने आलो आहे. मला परमेश्वरासाठी यज्ञ करायचा आहे. तयारीला लाग

आणि माझ्याबरोबर यज्ञासाठी या.” शमुवेलने इशायला व त्याच्या मुलांना तयार केले. त्यांनाही यज्ञात आमंत्रित करून त्यात भाग घ्यायला सांगितले.

⁶इशाय आणि त्याची मुले आली तेव्हा शमुवेलने अलियाबला पाहिले. शमुवेलला वाटले, “हाच तो परमेश्वराने निवडलेला माणूस!”

⁷तेव्हा परमेश्वर शमुवेलला म्हणाला, “अलियाब उंचापुरा आणि देखणा आहे. पण रूपावर जाऊ नको. परमेश्वराची नजर माणसांसारखी नसते. तुम्ही बाह्यरूपाला भाळता पण परमेश्वर अंतरंग पाहतो. अलियाब ही योग्य व्यक्ती नव्हे.”

⁸मग इशायने आपला दुसरा मुलगा अबीनादाब याला बोलावले. तो शमुवेल समोरून गेला. शमुवेल म्हणाला, “हीही परमेश्वराची निवड नव्हे.”

⁹मग इशायने शम्माला शमुवेलच्या समोर यायला सांगितले. तेव्हाही शमुवेल म्हणाला, “हाही तो नव्हे.”

¹⁰इशायने आपल्या सातही मुलांना शमुवेल पुढे हजर केले. पण शमुवेल म्हणाला, “यापैकी कोणालाही परमेश्वराने निवडलेले नाही.”

¹¹त्याने पुढे इशायला विचारले, “इथे तुझी सगळी मुलं हजर आहेत ना?” इशाय म्हणाला, “नाही आणखी एक आहे सगळ्यात धाकटा तो रानात मेंढरे राखायला गेला आहे.”

शमुवेल म्हणाला, “त्याला बोलावणे पाठवून इथे आण. तो येईपर्यंत आपण जेवायला सुरुवात करायची नाही.

¹²इशायने मग कोणालातरी पाठवून आपल्या धाकट्या मुलाला यायला सांगितले. तो अतिशय देखणा, तांबूस वर्णाचा तरुण होता. परमेश्वर आता शमुवेलला म्हणाला, “ऊठ आणि याला अभिषेक कर. हाच तो.”

¹³शमुवेलने आपले तेलाने भरलेले शिंग उचलले आणि इशायच्या या धाकट्या मुलावर सर्व भावंडांसमोर त्या खास तेलाने अभिषेक केला. तेथून पुढे दावीदवर परमेश्वराच्या आत्म्याचा जोरदार संचार होऊ लागला. एवढे झाल्यावर शमुवेल रामा येथे परतला.

शौलला दुष्ट आत्म्याचा त्रास

¹⁴इकडे परमेश्वराच्या आत्म्याने शौलची साथ सोडली. परमेश्वराने पाठवलेला एक दुरात्मा त्याला त्रस्त करू लागला. ¹⁵शौलचे नोकर त्याला म्हणाले “हा परमेश्वराकडचा दुरात्मा तुम्हाला त्रास देत आहे.

¹⁶आम्हाला आज्ञा द्या आम्ही कोणी चांगला वीणा वाजवणारा शोधतो. तुम्ही त्या दुरात्म्याने त्रस्त व्हाल तेव्हा हा वादक वीणा वाजवेल. म्हणजे तो दुष्ट आत्मा तुम्हाला सोडून जाईल आणि तुम्हाला बरे वाटेल.”

¹⁷तेव्हा शौल आपल्या सेवकांना म्हणाला, “शोधा तर असा कुणीतरी आणि त्याला माझ्याकडे आणा.” ¹⁸यावर एक चाकर म्हणाला, “इशाय नावाचा एक माणूस बेथलहेम

येथे राहतो. त्याचा मुलगा मला माहित आहे. त्याला वीणा वाजवता येते. तो चांगला लढवव्या सुध्दा आहे. तो तरतरीत, देखणा असून परमेश्वराची त्याला साथ आहे.”¹⁹ तेव्हा शौलने इशायकडे संदेश पाठवला. निरोप्यांनी इशायला सांगितले, “तुला दावीद म्हणून मुलगा आहे. तुझी मेंदरे तो राखतो. त्याला माझ्याकडे पाठव.”

²⁰तेव्हा इशायने शौलसाठी काही भेटवस्तू घेतल्या. एक गाढव, थोडी भाकरी, द्राक्षारसाचा एक बुधला आणि एक करडू या वस्तू दावीदजवळ देऊन त्याला शौलकडे पाठवले. ²¹दावीद शौलकडे गेला आणि त्याच्या समोर उभा राहिला. शौलला तो फारच आवडला. दावीद त्याचा शस्त्रवाहक बनला.

²²शौलने इशायला निरोप पाठवला, “दावीदला माझा सेवक म्हणून इथेच राहू दे. त्याच्यावर माझा फार लोभ आहे.” ²³मग जेव्हा जेव्हा शौल दुरात्म्या मुळे हैराण होई तेव्हा तेव्हा दावीद वीणावादन करी. त्यामुळे दुरात्मा पळून जाऊन शौलला दिलासा मिळे.

गल्याथचे इझ्राएलला आव्हान

17 पलिष्ठांनी आपापल्या सैन्यांची जमवाजमव केली आणि ते यहूदामधील सोखो येथे जमले. सोखो आणि अजेका यांच्यामध्ये अफसन्दमनीन येथे त्यांनी छावणी दिली.

²शौल आणि इझ्राएलचे सैन्यही एकत्र आले. त्यांचा तळ एलाच्या खोऱ्यात होता. पलिष्ठांशी लढायला शौलचे सैन्य सज्ज झाले. ³खोऱ्याच्या दुतर्फा असलेल्या टेकड्यांवर ही दोन्ही सैन्ये समोरामसोर ठाकली होती.

⁴पलिष्ठांकडे गल्याथ नावाचा कुशल योद्धा होता. तो गथ येथील होता. त्याची उंची नऊ फुटापेक्षा* जास्त होती. पलिष्ठांच्या छावणीतून तो बाहेर आला. ⁵पितळी शिरस्त्राण आणि खवल्या खवल्यांचे चिलखत त्याने परिधान केले होते. हे चिलखतही पितळी असून त्याचे वजन जवळजवळ एकशेपंचवीस पौंड होते. ⁶त्याच्या पायांवरही पितळी कवच असून पाठीवर पितळी बरची होती. ⁷त्या बरचीचा लाकडी भाग विणकराच्या दांडक्याएवढा होता. आणि बरचीचं पातं पंधरा पौंड वजनानं होतं एक ढाल वाहणारा सेवक गल्याथच्या समोर चालला होता.

⁸गल्याथ रोज बाहेर पडे आणि इझ्राएली सैनिकांना ओरडून आव्हान देई. तो म्हणे, “तुम्ही येथे येऊन युद्धासाठी का उभे आहात? तुम्ही शौलचे सेवक आहात. मी पलिष्ठी आहे. तुमच्यापैकी एकाला निवडा आणि माझ्याकडे पाठवा. ⁹त्याने मला मारले तर आम्ही पलिष्ठी तुमचे दास बनू.

नऊ फुटापेक्षा शब्दशः हात व 1 स्पन प्राचीन ग्रीक भाषांतरात आणि एका हिब्रू लेखात हे “4 हात व 1 स्पन” किंवा 6 फूट नऊ इंच एवढे आहे.

पण मी त्याला मारले तर मी जिंकलो आणि मग तुम्ही आमचे दास व्हाल. तुम्हाला आमची चाकरी करावी लागेल.”

¹⁰तो असेही म्हणे, “आज मी इझ्राएल सैन्याला तुच्छ लेखतो. तुम्ही एकाला तरी पाठवा आणि आम्हाला लढू द्या.”

¹¹गल्याथची हे आव्हान ऐकून शौल व त्याचे सैन्य यांच्यात घबराट निर्माण झाली.

दावीद आघाडीवर जातो

¹²यहूदातील बेथलहेम येथील इफ्राथ वंशामधल्या इशायचा दावीद हा मुलगा. इशायला एकंदर आठ मुलगे होते. शौलच्या कारकीर्दीत इशाय एक वयस्क गृहस्थ होता. ¹³इशायचे तीन मोठे मुलगे शौलबरोबर युध्दाला गेले होते. पहिला अलीयाब, दुसरा अबीनादाब आणि तिसरा शम्मा. ¹⁴दावीद सगळ्यात धाकटा होता. मोठी तीन मुलं शौलच्या सैन्यात असली तरी ¹⁵दावीद अनेकदा बेथलहेमला आपल्या वडिलांची मेंदरं राखायला शौलकडून येत जात असे.

¹⁶इकडे हा पलिष्ठी गल्याथ रोज सकाळ संध्याकाळ इझ्राएल सैन्यासमोर उभे राहून आव्हान देत होता. हा त्याचा क्रम चाळीस दिवस चालला होता. ¹⁷एक दिवस इशाय दावीदला म्हणाला, “आपल्या भावांसाठी एवढं टोपलंभर शिजवलेले धान्य आणि हे दहा पावाच्या लाद्या छावणीवर घेऊन जा. ¹⁸तसंच, तुझ्या भावांच्या छावणीवरच्या हजारी अधिकाऱ्याला या पनीरच्या दहा वड्या दे. भावांची खुशाली विचार. ते सुखरूप आहेत याची पावती म्हणून माझ्यासाठी काहीतरी खूप आण. ¹⁹तुझे भाऊ शौल आणि इतर इझ्राएली सैनिक यांच्या बरोबर एलाच्या खोऱ्यात आहेत. पलिष्ठांबरोबर त्यांची लढाई आहे.”

²⁰दुसऱ्या दिवशी दावीदाने आपली मेंदरे दुसऱ्या एका मेंढपाळाच्या हाती सोपवली आणि तो इशायच्या म्हणण्याप्रमाणे सर्व सामान घेऊन निघाला. दावीद आपली गाडी घेऊन तळाशी पोचला तेव्हा सर्व सैनिक रणगर्जना करत आपापल्या युध्दव्यूहातल्या जागांवर चालले होते. ²¹इझ्राएलचे सैन्य आणि पलिष्ठी समोरामसोर उभे होते.

²²आपले सामान रसदीच्या राखणदारावर सोपवून दावीद सैन्याकडे धावला. भावांचा शोध घेऊन. ²³त्याने त्यांच्याशी बोलायला सुरुवात केली.

तेवढ्यात पलिष्ठांचा गथ येथील झूंजार सैनिक गल्याथ आपल्या सैन्यातून बाहेर येऊन नेहमी प्रमाणे इझ्राएलला आव्हान देऊ लागला. ते सर्व दावीदाने ऐकले. ²⁴गल्याथला पाहून इझ्राएल सैनिकांनी भीतीने पळ काढला.

²⁵त्यातला एक इझ्राएली म्हणाला, “बघितलंस त्याला? पाहून घे. हा गल्याथ पुन्हा पुन्हा येऊन इझ्राएलची निर्भत्सना करतो. जो कोणी त्याला ठार करील त्याला शौल राजा

भरपूर द्रव्य देईल. आपल्या मुलीचे त्याच्याशी लग्न लावून देईल. शिवाय इझ्राएलमध्ये त्याचे घराणे स्वतंत्र करील.”

²⁶दावीदाने आपल्या आसपासच्या लोकांना विचारले, “काय म्हणाला तो? या पलिष्ठ्याला ठार करून इझ्राएलवर का कलंक पुसून टाकणाऱ्याला इनाम काय आहे? आणि हा गल्याथ तरी एवढा कोण? बोलूनचालून परका. * एक पलिष्ठी आमच्या जीवंत परमेश्वराच्या सैन्याविरुद्ध बोलतो म्हणजे काय?” ²⁷तेव्हा इझ्राएली सैनिकांनी पुन्हा एकदा दावीदला इनाम काय ते सांगितले. ²⁸अलीयाबने दावीदला सैनिकांशी बोलत असताना पाहिले. त्याला दावीदचा राग आला. अलीयाबने दावीदला रागाने विचारले, “तू इथे का आलास? आणि वाळवंटात आपली मेंढरे कोणापाशी सोडून आलास? मला माहीत आहे तू इथे का आलास ते! तुला जे करायला सांगितले ते करायला नको. नुसती लढाई बघत बसायला आलास.”

²⁹दावीद म्हणाला, “माझं काय चुकलं? मी फक्त बोलत होतो.”

³⁰दावीदाने मग इतरांनाही तेच विचारले. पूर्वीसारखीच उत्तरे त्याला मिळाली.

³¹काहींनी दावीदला बोलताना ऐकले. त्यांनी त्याला शौल कडे नेले आणि दावीदचे शब्द त्याच्या कानावर घातले. ³²दावीद शौलला म्हणाला, “गल्याथच्या बोलण्याने लोकांनी खचून जाता कामा नये. मी तुमच्या सेवेला हजर आहे. त्या पलिष्ठ्याचा मी सामना करतो.”

³³शौल त्याला म्हणाला, “तू त्याला युद्धात पुढे पडू शकणार नाहीस. तू साधा सैनिकसुद्धा नाहीस. * गल्याथ तर लहानपणापासून लढाईवर जातो आहे.”

³⁴पण दावीद म्हणाला, “मी माझ्या वडिलांची शेरडे-मेंढरे राखतो. एकदा एक सिंह आणि अस्वल येऊन कळपातील कोकरू उचलून घेऊन गेले. ³⁵मी त्यांचा पाठलाग केला. त्यांच्यावर हल्ला करून कोकराला त्याच्या तोंडातून सोडवले. त्या हिंस्र पशूंनी माझ्यावर झेप घेतली पण त्याच्या जबड्याखाली धरून त्याला आपटून मी ठार केले.

³⁶सिंह आणि अस्वल दोघांना मी मारले. त्या परक्या गल्याथचीही मी तशीच गत करीन. आपल्या जीवंत परमेश्वराच्या सैन्याची तर उदवतो. त्याला मृत्यूला सामोरे जायलाच पाहिजे.

³⁷परमेश्वराने मला सिंह आणि अस्वल यांच्या तावडीतून सोडवले. तो मला या पलिष्ठ्यांच्या हातूनही सोडवील.”

तेव्हा शौल दावीदला म्हणाला, “ठीक तर! देव तुझे रक्षण करो.” ³⁸शौलने आपली स्वतःची वस्त्रे दावीदला

दिली. पितळी शिरस्त्राण आणि चिलखत त्याच्या अंगावर चढवले.

³⁹दावीदाने मग तलवार लावली आणि तो चालून पाहू लागला. पण त्याला हालचाल जमेना कारण त्याला अशा अवजड गोष्टींची सवय नव्हती.

तेव्हा तो म्हणाला, “हे सर्व चढवून मला लढता येणार नाही. याची मला सवय नाही.” आणि त्याने ते सगळे उतरवले. ⁴⁰एक काठी तेवढी हातात घेऊन तो वाहत्या झऱ्यातले गुळगुळीत गोटे शोधायला बाहेर पडला. आपल्या धनगरी बटव्यात त्याने पाच गोटे घेतले आणि हातात गोफण घेऊन तो गल्याथच्या समाचाराला निघाला.

दावीद गल्याथला ठार करतो

⁴¹गल्याथ हळू हळू पावले टाकत दावीद कडे येऊ लागला. गल्याथचा मदतनीस ढाल धरून त्याच्या पुढे चालला होता. ⁴²दावीदकडे बघून गल्याथला हसू फुटले. हा देखणा, तांबूस वर्णाचा तरुण सैनिक नव्हे हे त्याच्या लक्षात आले.

⁴³तो दावीदला म्हणाला, “ही काठी कशाला? कुठ्याला हाकलतात तसे मला हाकलणार आहेस की काय?” मग गल्याथने आपल्या दैवतांची नावे घेऊन दावीदला शिव्याशाप द्यायला सुरुवात केली. ⁴⁴दावीदला तो म्हणाला, “जवळ ये आज पक्ष्यांना आणि वन्य, प्राण्यांना तुझे मांस खाऊ घालतो.”

⁴⁵यावर दावीद त्या पलिष्ठी गल्याथला म्हणाला, “तुझे तलवार, भाला-बरची यांच्या बळावर तू माझ्याकडे आला आहेस. पण मी मात्र इझ्राएलच्या सैन्याच्या सर्व शक्तिमान परमेश्वराचे नाव घेऊन तुला सामोरा येत आहे. तू त्याला दूषणे दिली होतीस. ⁴⁶आज आमचा देव तुझा पराभव करील. मी तुला ठार करीन. तुझे मुंडके छाटीन आणि धड पशुपक्ष्यांना खायला टाकीन. सगळ्या पलिष्ठ्यांची आम्ही अशीच अवस्था करून टाकू. मग इझ्राएलमधील परमेश्वराचे अस्तित्व सगळ्या जगाला कळेल. ⁴⁷लोकांचे रक्षण करायला परमेश्वराला तलवार, भाल्यांची गरज नसते हे इथे जमलेल्या सगळ्यांना कळून चुकेल. हे परमेश्वराचे शुद्ध आहे. तुम्हा पलिष्ठ्यांचा पराभव करायला देव आमचा पाठिराखा आहे.”

⁴⁸गल्याथ तेव्हा दावीदवर हल्ला करायला सरसावला. संथपणे तो जवळ जवळ सरकू लागला. तेव्हा दावीद चपळाणे त्याला सामोरा गेला.

⁴⁹थ्रैलीतून एक दाड काढून गोफणीत घातला आणि गोफण फिरवली. त्याबरोबर गल्याथच्या दोन डोळ्यांच्या बरोबर मध्यभागी त्या दगडाचा नेम लागला. कपाळात दगड घुसला आणि गल्याथ जमिनीवर पालथा पडला.

⁵⁰अशा प्रकारे निव्वळ गोफण धोंड्याच्या साहाय्याने त्याने पलिष्ठ्याला ठार केले. दावीदकडे तलवार नव्हती.

⁵¹चपळाईने तो गल्याथच्या बाजूला जाऊन उभा राहिला. गल्याथचीच तलवार म्यानातून काढून त्याने त्याचे

परका शब्दाशः अर्थ “सुता न झालेला” त्यामुळे इझ्राएलांबरोबर परमेश्वराने जो करार केला त्यात हा नव्हता म्हणून परका.

सैनिकसुद्धा नाहीस किंवा “तू एक पोर आहेस” हिब्रूमध्ये पोर”चा अर्थ “सेवक” किंवा “सैनिकांची शस्त्रे घरगारा मदतनीस” असाही होतो.

शिर धडावेगळे केले. पलिष्ठ्याचा वध शेवटी असा झाला.

आपला खंदा वीर गतप्राण झाल्याचे पाहताच इतर पलिष्ठे पळून गेले. ⁵²तेव्हा यहुदा आणि इम्राएलच्या सैनिकांनी गर्जना करत त्यांचा पाठलाग करायला सुरुवात केली. गथच्या वेशीपर्यंत तसेच एक्रोनाच्या दिंडीदरवाजापर्यंत ते पाठलाग करत गेले. अनेक पलिष्ठ्यांना त्यांनी ठार केले. शारईमच्या वाटेवर थेट गथ आणि एक्रोनपर्यंत त्यांचे मृतदेह विखुरलेले होते. ⁵³या पाठलागानंतर इम्राएल लोक पलिष्ठ्यांच्या छावणीवर आले आणि छावणी लुटली.

⁵⁴दावीदाने या पलिष्ठ्यांचे शिर यरुशलेमला आणले आणि त्याची शस्त्रास्त्रे आपल्या तंबूत ठेवली.

शौलला दावीदची धास्ती

⁵⁵शौलने दावीदला गल्याथशी लढायला जाताना पाहिले आणि आबनेर या आपल्या सेनापतीला विचारले, "हा तरुण कोणाचा मुलगा?"

आबनेर म्हणाला, "मला काहीच कल्पना नाही, धनी."

⁵⁶शौल राजा म्हणाला, "याच्या वडीलांचा ठावाठिकाणा शोधून काढा."

⁵⁷गल्याथला ठार करून परत आल्यावर दावीदला आबनेर ने शौलकडे नेले. गल्याथचे मुंडके अजूनही दावीदाच्या हातातच होते.

⁵⁸शौलने त्याला विचारले, "तरुण मुला तुझे वडील कोण आहेत? दाविद म्हणाला, "बेथलहेम येथील आपला दास इशाय यांचा मी मुलगा."

दाविद आणि योनाथान यांची घनिष्ठ मैत्री

18 शौलशी चाललेले दावीदचे बोलणे झाल्यावर योनाथान मनाने दावीदाच्या निकट आला. दावीदवर तो स्वतःइतकेच प्रेम करू लागला.

²त्या दिवसापासून शौलने दावीदला आपल्याजवळच ठेवून घेतले. त्याला तो आपल्या वडीलांकडे परत जाऊ देईना. ³योनाथानचे दावीदवर अपार प्रेम होते. त्याने दावीदशी एक करार केला. ⁴योनाथानने आपल्या अंगावरचा अंगरखा काढून दावीदला दिला. आपला गणवेश इतकेच नव्हे तर धनुष्य, तलवार कमरबंद हे ही दिले.

दावीदचे यश शौल पाहतो

⁵शौलने मग दावीदला अनेक लढायांवर पाठवले. सगळीकडे त्याने विजय मिळवला. तेव्हा शौलने दावीदला सेनापतिपद दिले. याने शौलच्या अधिकाऱ्यांसह सर्वजण खूश झाले. ⁶दाविद पलिष्ठ्यांचा सामना करायला लढाईवर जाई तेव्हा मुक्कूमावर परतताना इम्राएलमधल्या सर्व गावातल्या स्त्रिया त्याच्या स्वागताला समोर येत. त्या आनंदाने गात नाचत. डफ, वीणा वाजवत. शौलच्या समोरच हे चाले. ⁷त्या म्हणत,

"शौलने हजार शत्रूंना ठार केले तर, दावीदाने लाखो मारले."

⁸या गीतामुळे शौलची मर्जी फिरली आणि त्याला संताप आला. "दाविद लाखो शत्रूंना ठार करतो आणि मी फक्त हजारोंना मारतो असे या म्हणतात काय" ⁹तेव्हा पासून तो दावीदकडे असूयेने आणि ईर्ष्येने पाहू लागला.

शौलला दावीदचे भय

¹⁰दुसऱ्याच दिवशी शौल मध्ये दुष्ट आत्म्याचा संचार झाला. शौल बेफाम होऊन बडबड करू लागला. दावीद तेव्हा नित्याप्रमाणे वीणा वाजवत होता. ¹¹शौलच्या हातात तेव्हा भाला होता. शौलला वाटले, "याला आपण भिंतीशी खिळवावे." शौलने मग दोनदा भाला नेम धरून मारला पण दोन्ही वेळा दावीद निसटला.

¹²दावीदला परमेश्वराची साथ होती. आणि शौलचा त्याने त्याग केला होता. तेव्हा दावीदबद्दल शौलच्या मनात धास्ती होती. ¹³शौलने दावीदला दूर पाठवले. हजार सैनिकांचा अधिकारी म्हणून त्याला नेमले. दावीदाने या सैन्याचे लढाईत नेतृत्व केले. ¹⁴परमेश्वर दावीदाच्या पाठीशी होता. तेव्हा दावीदला सर्व ठिकाणी यश मिळाले. ¹⁵जिकडे तिकडे त्याची सरशी होताना पाहून शौलला दावीदची आणखीच धास्ती वाटू लागली.

¹⁶पण इम्राएल आणि यहुदामधील सर्व लोकांचे मात्र दावीदवर प्रेम होते. युध्दात त्यांच्या पुढे राहून त्यांच्यासाठी त्याने लढाया केल्यामुळे त्यांचा दावीदवर जीव होता.

आपल्या मुलीचे दावीदशी लग्न करून देण्याची शौलची इच्छा

¹⁷शौल मात्र दावीदाच्या जिवावर उठला होता. त्याला पेचात पकडण्यासाठी शौलने एक योजना आखली. तो दावीदला म्हणाला, "ही मेरब माझी मोठी मुलगी. तू हवे तर हिच्यशी लग्न कर. मग तू आणखीच सामर्थ्यवान होशील. तू माझ्या मुलासारखाच होशील. मग तू परमेश्वराच्या वतीने लढाया कर." ही एक युक्ती होती. प्रत्यक्षात शौलचा विचार वेगळाच होता. 'आता मला त्याचा जीव घ्यायला नको. परस्पर पलिष्टीच त्याचा काटा काढतील' असा त्याचा बेत होता.

¹⁸पण दावीद म्हणाला, "माझे घराणे तुमच्या तोलामोलाचे नाही. मीही काही मोठा माणूस नव्हे. तेव्हा मी राजकन्येशी कसा विवाह करु?"

¹⁹त्यामुळे जेव्हा मेरबचा विवाह दावीदशी व्हायचा तो महोलाच्या अद्रीएलशी झाला.

²⁰शौलची दुसरी मुलगी मीखल हिचे दावीदवर प्रेम होते. लोकांनी ही गोष्ट शौलच्या कानावर घातली. तेव्हा त्याला फारच आनंद झाला. ²¹त्याने विचार केला. "आता मीखलमुळे माझा बेत सफल होईल. तिचे लग्न मी दावीदशी

करून देतो. मग पलिष्ठी त्याचा वध करतील." आणि दुसऱ्यांदा शौलने दावीदला लग्नाची अनुमती दिली.

²²शौलने आपल्या अधिकाऱ्यांना आज्ञा दिल्या. त्यांना तो म्हणाला, "त्याला विश्वासता घेऊन हळूच सांगा, 'राजाला तू आवडतोस तू त्याच्या अधिकाऱ्यांच्या मर्जीतला आहेस. तेव्हा राजाच्या मुलीशी तू लग्न कर.'" ²³शौलच्या अधिकाऱ्यांनी दावीदला हे सर्व सांगितले.

पण तो म्हणाला, "राजाचा जावई होणं सोपं आहे अस तुम्हाला वाटतं का? मी सामान्य, निर्धन माणूस तिच्यासाठी खर्च कुठून करणार?" ²⁴दावीदचे मनोगत शौलच्या अधिकाऱ्यांनी शौलला सांगितले.

²⁵शौल त्यांना म्हणाला, "त्याला सांगा, राजाला तुझ्याकडून हुंडा नको आहे. फक्त शत्रूंचा सूड उगवावा म्हणून त्याला पलिष्ठांच्या शंभर अग्रत्वचा तेवढ्या हज्या आहेत." हे अर्थात कपट होते. अशाने पलिष्ठी दावीदचा काटा काढतील असे त्याला वाटले.

²⁶अधिकाऱ्यांनी हे सर्व दावीदला सांगितले. दावीदला राजाचा जावई होणे पसंत पडले. तेव्हा त्याने भराभर पावले उचलली. ²⁷तो काही लोकांना बरोबर घेऊन पलिष्ठांवर चालून गेला. त्याने दोनशे* पलिष्ठांना मारले. त्यांच्या अग्रत्वचा काढून दावीदाने त्या शौलला दिल्या. कारण राजाचा जावई व्हायचे त्याच्या मनात होते.

²⁸शौलने दावीदशी मीखलचे लग्न करून दिले. दावीदला परमेश्वराची साथ आहे आणि आपल्या मुलीचे, मीखलचे, त्याच्यावर प्रेम आहे हे शौलच्या लक्षात आले. ²⁹तेव्हा तो मनातून आणखी धास्तावला. तो दावीदला सतत पाण्यात पाहात होता.

³⁰पलिष्ठांचे सरदार सतत इग्राएलींवर चालून जात. पण दावीद दरवेळी त्यांना पराभूत करी. शौलचा तो एक यशस्वी अधिकारी होता. त्यामुळे दावीदची ख्याती पसरली.

योनाथानची दावीदला मदत

19 शौलने आपला मुलगा योनाथान आणि इतर अधिकारी यांना दावीदचा वध करायला सांगितले. पण योनाथानला दावीद अतिशय आवडत असे. ²⁻³त्याने दावीदला सावध केले. त्याला सांगितले, "जपून राहा. शौल तुला मारायची संधी शोधत आहे. सकाळी तू शेतात जाऊन लप. मी ही वडीलांना घेऊन शेतात येतो. तू लपला असशील तेथे येऊन थांबतो. तुझ्याबद्दल मग मी वडीलशी बोलेन. त्यांच्याकडून काही कळले की तुला सांगीन."

⁴योनाथान आपल्या वडीलशी बोलला. दावीदबद्दल त्याने चांगले उद्गार आणले. तो म्हणाला, "तुम्ही राजे आहात. दावीद तुमचा सेवक. त्याने तुमचे काहीच वाकडे केलेले नाही. तेव्हा तुम्हीही त्याला इजा पोचू देऊ नका. तो तुमच्याशी चांगलाच वागत आलेला आहे. ⁵गेल्याथ पलिष्ठांचा वध

करताना त्याने आपले प्राण पणाला लावले. परमेश्वराने इग्राएलला विजय मिळवून दिला. तुम्हालाही ते पाहून आनंद झाला. मग तुम्ही त्याला का दुखावता? तो निरपराध आहे. त्याला कशासाठी मारायचे?"

⁶शौलने योनाथानचे म्हणणे ऐकले आणि त्याला वचन दिले. तो म्हणाला, "परमेश्वर असेपर्यंत दावीदाच्या जिवाला धोका नाही."

⁷तेव्हा योनाथानने दावीदला बोलवून सर्व काही सांगितले. मग त्याला तो शौलकडे घेऊन गेला. पूर्वीप्रमाणेच तो त्याच्याकडे राहू लागला.

पुन्हा दावीदला मारायचा शौलचा प्रयत्न

⁸पुन्हा युध्द सुरू झाले आणि दावीद पलिष्ठांशी लढायला गेला. पलिष्ठांचा त्याने पराभव केला. त्यांनी पळ काढला.

⁹पण शौलवर परमेश्वराच्या दुष्ट आत्म्याचा संचार झाला. शौल आपल्या घरात बसला होता. त्याच्या हातात भाला होता. दावीद वीणा वाजवत होता. ¹⁰शौलने हातातील भाला फेकून दावीदला भिंतीत चिणाचचा प्रयत्न केला. पण दावीद उडी मारून निसटला. भाल्याचा नेम चुकून तो भिंतीत गेला. त्या रात्री दावीद पळून गेला.

¹¹शौलने काही जणांना दावीदाच्या घरी पाठवले. त्यांनी त्याच्या घरावर पहारा दिला. रात्रभर ते बसून राहिले. सकाळी त्याला मारावे असा त्यांचा बेत होता. पण दावीदाच्या बायकोने, मीखलने, दावीदाला सावध केले. तिने त्याला रातोरत पळून जाऊन जीव वाचवायला सांगितले. नाही तर उद्या तुझा खून होईल असे ती त्याला म्हणाली. ¹²तिने त्याला खिडकीतून पळून जायला मदत केली. दावीद निसटला आणि पळाला. ¹³मीखलने घरातील देवतेची मूर्ती घेतली आणि पलंगावर ठेवून त्यावर पांघरुण घातले. बकरीचे केस डोक्याच्या ठिकाणी लावले.

¹⁴दावीदला पकडून आणण्यासाठी शौलने जासूद पाठवले. पण मीखलने दावीद आजारी असल्याचे सांगितले.

¹⁵जासूद परतले. त्यांनी राजाला वर्तमान सांगितले. राजाने त्यांना दावीदला पाहून यायला फर्मावले. शौल म्हणाला, "त्याला माझ्यापुढे हजर करा. त्याला शक्य नसेल तर पलंगावर झोपवूनच आणा. मग मीच त्याला मारतो."

¹⁶जासूद परत गेले त्याच्या शोधार्थ आत शिरतात तर त्यांना पलंगावर पुतळा आढळला. बकरीचे केस लावल्यावेही त्यांच्या लक्षात आले. ¹⁷शौल मीखलला म्हणाला, "तू मला असे का फसवलेस? तू माझ्या शत्रूला दाविदला पळून जायला मदत केलीस."

मीखल म्हणाली, "मी त्याला पळून जायला मदत केली नाही तर तो माझा जीव घेईल असे म्हणाला."

दावीद रामा येथे जातो

¹⁸दावीद जो पळाला तो रामा येथे शमुवेल कडे गेला. शमुवेलला त्याने शौलने जे जे केले ते सर्व सांगितले. मग

शमुवेल आणि दावीद संदेष्ट्यांच्या राहण्याच्या ठिकाणी गेले. दावीद तेथे राहिला.

¹⁹दावीद रामा नजीकच्या छावणीवर असल्याचे शौलला कळले. ²⁰त्याने दावीदाच्या अटकेसाठी माणसे पाठली. पण ती माणसे तिथे पोहोचली तेव्हा संदेष्टे संदेश देत होते. शमुवेल त्यांचे नेतृत्व करत उभा होता. शौलच्या निरोप्यांवर ही परमेश्वराच्या आत्म्याचा संचार होवून ते ही संदेश देऊ लागले.

²¹शौलच्या हे कानावर आल्यावर त्याने दुसरे दूत पाठवले. त्यांचीही तीच गत झाली. तेव्हा शौलने तिसऱ्यांदा जासूद पाठवले. तेही तसेच करू लागले. ²²शेवटी शौल स्वतःच रामा येथे आला. सेखू येथील खळ्या जवळच्या मोठ्या विहिरीशी तो आला तेव्हा त्याने शमुवेल आणि दावीदाचा ठावठिकाणा विचारला.

लोक म्हणाले, "ते रामाजवळच्या तळावर आहेत."

²³तेव्हा शौल तेथे पोचला. परमेश्वराच्या आत्म्याचा संचार शौलमध्येही होऊन तोही संदेश देऊ लागला. रामा येथे पोचेपर्यंत त्याचे तेच चालले होते. ²⁴नंतर त्याने अंगावरची वस्त्रे उतरवली. शमुवेलच्या समोर तो संदेश देऊ लागला. दिवसभर आणि रात्रभर तो विवस्त्र अवस्थेत होता. म्हणून लोक म्हणू लागले, "शौलही संदेष्ट्यांपैकी आहे की काय?"

योनाथान आणि दावीद यांच्या मधला करार

20 दावीद रामा येथील शिबिरापासून दूर फळून गेला. योनाथानकडे येऊन तो म्हणाला, "माझा काय चुकल? माझा अपराध तरी काय? तुझे वडील का माझ्या जिवावर उठले आहेत?"

²योनाथान म्हणाला, "हे काय भलतेच? ते कशाला तुझ्या जिवावर उठतील? मला सांगितल्या शिवाय ते कधीच कुठली गोष्ट करत नाहीत. कोणतीही महत्त्वाची किंवा क्षुल्लक गोष्ट असो, ते ती मला सांगतातच. मग तुझा वध करायची बाब ते कशी माझ्यापासून लपवून ठेवतील? तेव्हा हे काही खरं नव्हे!"

³तेव्हा दावीद म्हणाला, "आपण मित्र आहोत ही गोष्ट तुझे वडील चांगली जाणून आहेत. ते स्वतःशी म्हणाले, 'योनाथानला हे कळता कामा नये. त्याला कळले तर तो हे दावीदला सांगेल.'" पण परमेश्वराची आणि तुझ्या जीविताची शपथ घेवून सांगतो, मृत्यू माझ्याभोवती घोटायतो आहे."

⁴योनाथान मग दावीदला म्हणाला, "तू काय म्हणशील ते करायला मी तयार आहे.

⁵मग दावीद म्हणाला, "उद्या अमावस्ये निमित्त मेजवानी आहे. तेव्हा राजाच्या पंक्तीला मी असायला हवे. पण संध्याकाळपर्यंत मी शेतात लपून बसतो ⁶मी नसल्याचे तुझ्या वडीलांच्या लक्षात आले तर त्यांना सांग, 'दावीदला बेथलहेमला तातडीने जायचे होते. त्याच्या सगळ्या कुटुंबाचा

मासिक यज्ञ तेथे आहे. त्यात हजर राहायला जाण्यासाठी त्याने माझी परवानगी मागितली.' ⁷तुझ्या वडीलांनी हे सहजगत्या मान्य केले तर मला काही धोका नाही. पण ते संतापले तर मात्र माझ्या जिवाला धोका आहे हे तू ओळख. ⁸योनाथान, माझ्यावर कृपा कर. मी तुझा दास आहे. परमेश्वराच्या साक्षीने तू माझ्याशी करार केला आहेस. मी अपराधी आढळल्यास खुशाल तू माझा वध कर. पण मला तुझ्या वडीलांकडे नेऊ नको."

⁹यावर योनाथान म्हणाला, "असं घडणार नाही. ते तुझ्या वाईटवर आहेत. असं माझ्या लक्षात आलं तर मी तूला तसं सांगिन."

¹⁰दावीद म्हणाला, "तुझ्याशी ते कठोरपणे वागले तर मला कोण खबर देईल?"

¹¹तेव्हा योनाथानने सुचवले, "चल आपण शेताकडे जाऊ." आणि ते दोघे ही शेतात गेले.

¹²तिथे योनाथान दावीदला म्हणाला, "देव जो, इग्राएलचा परमेश्वर या समोर मी तुला वचन देतो. माझ्या वडीलांच्या तुझ्याबद्दल काय भल्याबुऱ्या भावना आहेत ते मी जाणून घेईन. मग तीन दिवसात तुला तसं इथे याच शेतात कळवीन.

¹³त्यांच्याकडून तुला काही घातपात होणार असेल तर तुला त्याची कल्पना देईन. तुला सुखरूप निसटू देईन. माझ्याहातून यात हयगय झाल्यास परमेश्वर मला त्याची शिक्षा देवो. माझ्या वडीलांना परमेश्वराची साथ आहे तशीच तुला मिळो. ¹⁴मी ह्यात असेपर्यंत तुझा माझ्यावर लोभ असू दे. मी गेल्यावरही ¹⁵माझ्या कुटुंबावरील तुझ्या लोभात खंड न पडो. परमेश्वर तुझ्या बैऱ्यांचा पृथ्वीतलावरून निःपात करील. ¹⁶मग त्या वेळी योनाथानच्या कुटुंबाला दावीदपासून वेगळे व्हावे लागले तरी बेहतर. देव दावीदाच्या शत्रूंना शासन करो." मग योनाथानने दावीदाच्या घराण्याशी करार केला.

¹⁷योनाथानने मग दावीदला परस्परान्वरील प्रेमाच्या आणाभाका परत घ्यायला लावल्या. दावीदावर त्याचे स्वतः इतकेच प्रेम होते म्हणून त्या प्रेमापोटी त्याने असे केले.

¹⁸योनाथान दावीदला म्हणाला, "उद्या अमावस्येची मेजवानी आहे. पंक्तीतील तुझे आसन रिकामे असेल त्यामुळे तुझी अनुपस्थिती माझ्या वडीलांच्या लक्षात येईल. ¹⁹या सगळ्यांला सुरुवात झाली तेव्हा तू जिथे लपला होतास त्याच ठिकाणी तू तिसऱ्या दिवशी थांब. त्या ठेकडी जवळ माझी वाट पाह. ²⁰तिसऱ्या दिवशी मी तिथे येईन आणि नेमबाजी चालली आहे असे भासवीन. काही बाण मी मारीन. ²¹आणि हाताखालच्या मुलाला बाण शोधून आणायला पाठवीन. सर्वकाही ठीक असेल तर त्या मुलाला मी म्हणून, 'तू खूप लांब गेल्यास बाण माझ्या जवळ आहेत. तर ये व तो घे.' जर मी असा म्हणालो तर तू खुशाल बाहेर ये मग, परमेश्वराच्या जीविताची शपथ, तुझ्या सुरक्षिततेची हमी माझ्यावर. कोणताही धोका तेव्हा नसेल.

²²पण काही धोका असल्यास मी म्हणेन, 'बाण आणखी पुढे आहेत. जा, जाऊन आण.' तसे मी म्हटले तर मात्र तू निघून जा. प्रत्यक्ष परमेश्वरच तुला लांब पाठवत आहे असे समज. ²³आपल्या दोघांमधला हा करार लक्षात ठेव. परमेश्वर याला साक्ष आहे."

²⁴त्यानंतर दावीद शेतात लपून बसला.

मेजवानीच्या प्रसंगी शौलचा दृष्टिकोण

अमावास्याच्या मेजवानीची वेळ झाली आणि राजा भोजनासाठी बसला. ²⁵भिंती जवळच्या आपल्या नेहमीच्या आसनावर राजा बसला. त्याच्या समोर योनाथान होता. आबनेर शौलजवळ होता. दावीदाचे आसन मात्र रिकामे होते. ²⁶त्यादिवशी शौल काहीच बोलला नाही. त्याला वाटले, "काही कारणाने आज तो शुचिर्भूत नसेल."

²⁷दुसऱ्या दिवशी पुन्हा दावीदाचे आसन रिकामेच राहिले. तेव्हा मात्र शौल योनाथानला म्हणाला, "इशायचा मुलगा या प्रसंगी दिसत नाही. कालही नव्हता, आजही नाही. असे का?"

²⁸योनाथानने सांगितले, "त्याने माझ्याजवळ बेथलहेमला जायची परवानगी मागितली." ²⁹तो म्हणाला, "मला जायला हवे. बेथलहेमला आमच्या कुटुंबात यज्ञ आहे. माझ्या भावाने मला यायची आज्ञा केली आहे. आपल्या मैत्रीला स्मरून तू मला भावांना भेटायला जायची परवानगी दे." दावीद आज राजाच्या पंक्तीला नाही याचे हे कारण आहे."

³⁰शौल योनाथानवर संतापला. तो म्हणाला, "अरे दासीपुत्रा, तू माझी अवज्ञा करतोस? आणि तू तिच्यासारखाच निपजलास. तू दावीदाच्या बाजूचा आहेस हे मला माहीत आहे. तू तुला आणि तुझ्या आईला लाज आणली आहेस. ³¹हा इशायचा मुलगा जिवंत असेपर्यंत तू राज्यावर येणार नाहीस. आताच्या आता दावीदला आणून हजर कर. त्याला मेलेंच पाहिजे."

³²योनाथान आपल्या वडीलांना म्हणाला, "त्याने काय केले? का म्हणून त्याने मेलें पाहिजे?"

³³यावर शौलने योनाथान वर आपला भाला फेकला आणि त्याचा जीव घ्यायचा प्रयत्न केला. तेव्हा, दावीदला मारायचा आपल्या वडीलांनी निश्चय केला आहे हे योनाथानच्या लक्षात आले. ³⁴संतापाने तो पंक्तीतून चालता झाला. त्या रागात त्याने अन्नाला स्पर्शसुद्धा केला नाही. शौलने आपल्याला शरमिंदे केले आणि दावीदला मारायचे ठरवले म्हणून त्याला फार राग आला.

दावीद आणि योनाथान निरोप घेतात

³⁵दुसऱ्या दिवशी सकाळी योनाथान शेतावर आला. ठरल्याप्रमाणे दावीदला भेटायला तो आला. आपल्याबरोबर त्याने मदतनीस मुलाला पण आणले. ³⁶त्याला तो म्हणाला, "धावत पुढे हो. मी बाण मारतो तो आण." मुलगा धावत जायला लागल्यावर योनाथानने त्याच्या डोक्यावरून बाण

मारले. ³⁷बाण पडले त्या ठिकाणी तो मुलगा पोचल्यावर योनाथान म्हणाला, "बाण आणखी पुढेच आहेत." ³⁸मग तो म्हणाला, "जा धावत जा, लौकर आणि नुस्ता उभा राहू नको." मुलाने मग बाण उचलून गोळा करून आणले. ³⁹काय चालले आहे याची त्या मुलाला अजिबात कल्पना नव्हती. फक्त योनाथान आणि दावीदला ते कळत होते. ⁴⁰योनाथानने धनुष्यबाण त्या मुलाकडे दिले आणि त्याला तो म्हणाला, "आता तू गावात परत जा."

⁴¹मुलगा दिसेनासा झाल्यावर दावीद डोंगराच्या पलीकडे लपला होता तिथून बाहेर आला. त्याने योनाथानला तीनदा वाकून अभिवादन केले. मग त्यांनी परस्परचे मुके घेतले. दोघेही रडू लागले. पण दावीदाचा आक्रोश योनाथानपेक्षा जास्त होता. ⁴²योनाथान दावीदला म्हणाला, "शांत चित्ताने जा. परमेश्वराची शपथ घेऊन आपण मैत्रीच्या आणाशपथा घेतल्या आहेत. आपण आणि आपले वंशज यांना परमेश्वर, चिरंतन साक्षी आहे."

दावीद अहीमलेख याजकाकडे जातो

21 मग दावीद निघून गेला आणि योनाथान आपल्या गावी परत आला. ²दावीद नोब नामक गावी अहीमलेख या याजकाला भेटायला गेला.

अहीमलेख त्याला भेटायला चार पावले पुढे चालून गेला. अहीमलेखला भीतीने कापरे भरले होते. दावीदला त्याने विचारले, "तू एकटाच का? तुझ्याबरोबर कोणीच नाही हे कसे?"

³दावीदाने सांगितले, "राजाच्या खास आज्ञेवरून मी आलो आहे. त्यानुसार हे काम गुप्त ठेवायचे आहे. त्याबद्दल कोणालाही काही कळू द्यायचे नाही. माझी माणसे विशिष्ट संकेतस्थळी मला भेटणार आहेत. ⁴आता आधी तुझ्या जवळ खायला द्यायला काय आहे ते सांग. पाच भाकरी किंवा जे असेल ते दे." ⁵तेव्हा याजक म्हणाला, "साधी भाकर तर आता नाही पण पवित्र भाकर आहे. तुझ्या अधिकाऱ्यांचा बायकांशी संबंध आला नसेल तर त्यांना ती चालेल." ⁶दावीद म्हणाला, "आमचा बायकांशी संपर्क आलेला नाही. युध्दावरच काय पण अगदी सामान्य मोहिमेवर निघाले तरी आमची माणसे शुचिर्भूत असतात. मग या खास कामाबद्दल तर बोलायलाच नको."

⁷पवित्र भाकरी खेरीज दुसरी भाकर नव्हतीच. तेव्हा याजकाने दावीदला तीच दिली परमेश्वरपुढच्या पवित्र मेजावर याजक रोजच्या रोज ताजी भाकर ठेवत, त्यातली ही होती. ⁸दवेग नावाचा शौलचा एक अधिकारी त्या दिवशी तेथे होता. तो अदोमी असून शौलच्या मेंढपाळांचा प्रमुख होता. परमेश्वरसमोर त्याला थांबवून ठेवलेले *

थांबवून ठेवलेले होते कोणत्यातरी धार्मिक कारणासाठी दवेग तिथे होता किंवा अजाणता मनुष्य वधासारख्या एखाद्या गुन्हाबद्दल त्याला तिथे डांबून ठेवले होते.

होते. ^१दावीदाने अहीमलेखला विचारले, “इथे भाला किंवा तलवार आहे का? राजाचे काम फार निकडीचे असल्यामुळे मला तातडीने निघावे लागले. त्यामुळे मी माझे शस्त्र बरोबर आणू शकलो नाही.”

^{१०}पुरोहित म्हणाला, “गल्याथ या पलिष्ठ्याला तू एलाच्या खोऱ्यात मारलेस तेव्हा त्याची तलवार काढून घेतलीस. तीच काय ती इथे आहे. एफोदच्या मागे एका कापडात ती गुंडाळून ठेवलेली आहे. हवीतर ती घे.”

दावीद म्हणाला, “तीच दे. तिच्यासारखी दुसरी तलवार नाही.”

गथ येथील शत्रुकडे दावीद पळ काढतो

^{११}शौलाकडून दावीद पळाला, तो गथचा राजा आखीश याच्या कडे आला. ^{१२}आखीशच्या अधिकाऱ्याला हे आवडले नाही. त्याचे अधिकारी म्हणाले, “हा दावीद, इझ्राएल भूमीचा राजा. इझ्राएल याचे गुणगान गातात. नाचत गात ते याच्याविषयी म्हणतात, “शौलने हजार शत्रूंना मारले तर दावीदाने लाखोंचा वध केला.”

^{१३}दावीदाने त्यांचे बोलणे लक्षपूर्वक ऐकले. गथचा राजा आखीश याला सामोरे जायची त्याला भीती वाटली. ^{१४}म्हणून राजा व त्याचा दरबार यांच्यापुढे त्याने वेड्याचे सोंग ठेवले. प्रवेशद्वारावर थुंकला, दावीदवर लाल ओघळू दिली.

^{१५}आखीश हे पाहून आपल्या अधिकाऱ्यांना म्हणाला, “पाहा, हा माणूस वेडा आहे. याला इथे कशाला येऊ दिले? ^{१६}वेड्यांची इथे कमतरता आहे की काय? माझ्यासमोर याचे वेडेचार चालायचे नाहीत. त्याला पुन्हा इथे येऊ देऊ नका.”

दावीदाची भटकंती

22 दावीद मग गथहून निघाला तो अदुल्लाम गुहेत पोचला. दावीदाच्या भावांनी आणि नातलागांनी हे ऐकले तेव्हा ते त्याला तिथे भेटायला गेले. ^२वेगवेगळ्या प्रकारे अडचणीत सापडलेले, कर्जबाजारी झालेले, आयुष्याला त्रासलेले असे बरेच जण दावीदकडे आले. त्याच्या भोवती अशी चारशे माणसे जमली. त्यांचा तो नेता होता.

^३अदुल्लामहून तो मवाबातील मिस्या येथे गेला. मवाबच्या राजाला तो म्हणाला, “परमेश्वराने माझे काय करायचे ठरवले हे मला कळवण्यात कृपया माझ्या आईवडिलांना तुमच्या आश्रयाने राहू द्या.” ^४एवढे बोलून आपल्या आईवडिलांना त्याने तिथे सोडले आणि स्वतः किल्ल्याकडे परतला. ^५पण गाद हा संदेष्टा दावीदला म्हणाला, “इथे राहू नको. यहुदा प्रांतात जा.” तेव्हा दावीद निघाला आणि हरेथ नामक वनात आला.

अहीमलेखच्या कुटुंबियांचा शौलाकडून वध

^६दावीद आणि त्याच्या बरोबरचे लोक यांचा इतरांना पता लागला आहे हे शौलला कळले. तो गिबा येथे एका टेकडीवर झाडाखाली बसला होता. हातात भाला होता. सर्व अधिकारी त्याच्या भोवती उभे होते. ^७शौल त्यांना उद्देशून म्हणाला, “बन्यामीन लोकहो, एका हा इशायपुत्र दावीद तुम्हाला शेत आणि द्राक्षमळे देईल असे तुम्हाला वाटते का? तो तुम्हाला बढत्या देऊन शंभरांवर, हजारांवर अधिकारी नेमील असे तुम्ही समजता का? ^८माझ्याविरुद्ध तुम्ही कटकारस्थाने रचत आहात. योनाथान बद्दल तुमच्या पैकी एकानेही मला विश्वासात घेतले नाही. या इशायच्या मुलाबरोबर त्याचा करार झालेला आहे हे कोणी मला सांगितले नाही. तुमच्या पैकी कोणी माझी काळजी घेत नाही. योनाथानने दावीदला प्रोत्साहन दिले हे तुमच्यापैकी कोणीही मला कळू दिले नाही. लपून राहून माझ्यावर हल्ला करायला योनाथानने दावीदला, माझ्या सेवकाला सांगितले. दावीदाचे सध्या तेच चालले आहे.”

^९अदोमी दवेग तेव्हा तिथेच होता. तो म्हणाला, “मी दावीदला नोब येथे पाहिले. अहिदूबचा मुलगा अहीमलेख याला भेटायला तो आला होता. ^{१०}अहीमलेखने दावीदासाठी परमेश्वरापुढे प्रार्थना केली, दावीदला खायला दिले. शिवाय त्याला गल्याथ या पलिष्ठ्याची तलवार सुध्दा दिली.”

^{११}हे ऐकून शौलने या याजकाला आपल्यापुढे हजर करायची आज्ञा दिली. त्याच्या सर्व नातेवाईकांनाही आणायला सांगितले. अहीमलेखचे नातेवाईक नोब येथे पुरोहित होते. ते सर्व जण राजासमोर आले. ^{१२}शौल अहीमलेखला म्हणाला, “अहीदूबच्या मुला, आता ऐक.”

अहीमलेख म्हणाला, “आज्ञा. सरकार.”

^{१३}शौल अहीमलेखला म्हणाला, “तू आणि इशायचा मुलगा दावीद यांनी माझ्याविरुद्ध कट का केला? दावीदला तू भाकर दिलीस व तलवारही पुरवलीस. त्याच्यासाठी परमेश्वराजवळ प्रार्थना केलीस आणि आता दावीद हल्ला करायला सज्ज आहे.”

^{१४}अहीमलेख म्हणाला, “दावीद अतिशय भरवशाचा आहे. तुमच्या अधिकाऱ्यांमध्ये त्याच्याइतका विश्वासू कोणी नाही. तो तुमचा जावईही आहे. तुमच्या अंगरक्षकांचा तो प्रमुख आहे. तुमचे कुटुंबीय त्याला मान देतात. ^{१५}त्याच्यासाठी मी परमेश्वराजवळ प्रार्थना करायची ही पहिलीच वेळ नव्हे. मला किंवा माझ्या नातेवाईकांना बोल लावू नका. आम्ही तुमचे सेवक आहोत. काय चालले आहे याची आम्हाला अजिबात कल्पना नाही.”

^{१६}पण राजा त्याला म्हणाला, “तू आणि तुझे नातेवाईक यांना मृत्युदंड दिला पाहिजे.” ^{१७}राजाने मग आपल्या जवळच्या रक्षकांना हुकूम केला, “परमेश्वराच्या याजकांना ठार करा. त्यांनी दावीदाची बाजू घेतली म्हणून

त्यांना ही सजा आहे. दावीदाच्या पलायनाची त्यांना खबर असून त्यांनी मला तसे कळवले नाही.”

पण राजाच्या सेवकांनी परमेश्वराच्या याजकांवर शस्त्र उगारायला नकार दिला.

¹⁸तेव्हा शौल राजाने दवेगला आज्ञा केली, “याजकांना तू ठार कर.” तेव्हा अदोमी दवेगाने ती आज्ञा अंमलत आणली. दवेगाने त्यादिवशी पंच्याऐंशी याजकांना जिवे मारले.

¹⁹नोब ही याजकांची नगरी होती. दवेगाने तेथील सर्वांना ठार केले. पुरुष बायका, मुले, तान्ही बाळे, इतकेच नव्हे तर गाथीगुरे, गाढवे, मेंढरे सुद्धा त्याने तलवारीने कापून काढली.

²⁰पण त्यातून अब्याथार हा अहीमलेखचा मुलगा निसटला. अहीमलेख हा अहीतूबचा मुलगा. अब्याथार पळून जाऊन दावीदाला मिळाला. ²¹परमेश्वराच्या याजकांना शौलने ठार केल्याचे त्याने दावीदाला सांगितले. ²²तेव्हा दावीद अब्याथारला म्हणाला, “मी नोब येथे त्यादिवशी त्या अदोमी दवेगला पाहिले होते. तो शौलला ही खबर देईल हेही मला माहीत होते. तुझ्या वडीलांच्या कुटुंबाच्या मृत्यूला मीच जबाबदार आहे. ²³शौल तुझ्या जिवावर उठला आहे तसा माझ्याही जीवावर उठला आहे. माझ्याजवळ राहा. भिऊ नको. माझ्याजवळ तू सुरक्षित राहशील.”

कईला येथे दावीद

23 लोकांनी दावीदला सांगितले, पलिष्ठी कईला विरुद्ध लढत आहेत. तेथील खड्गधारचे धान्य ते लुटून नेत आहेत.

²दावीदाने परमेश्वराला विचारले, “पलिष्ठांवर मी हल्ला करू का?”

परमेश्वराने सांगितले, “जरूर पलिष्ठांवर हल्ला कर आणि कईलाचे रक्षण कर.”

³पण दावीद बरोबरचे लोक त्याला म्हणाले, “जरी आपण यहूदात आहोत, तरी किती भीतीच्या वातावरणात आपण इथे आहोत. मग प्रत्यक्ष पालिष्ठी सैन्याजवळ गेल्यावर आपले काय होईल?”

⁴दावीदाने पुन्हा परमेश्वराला विचारले, परमेश्वराने पुन्हा सांगितले, “कईला येथे जा. पलिष्ठांचा पाडाव करायला मी तुम्हाला मदत करतो.” ⁵तेव्हा दावीद आपल्या लोकांबरोबर कईला येथे गेला. त्यांनी पलिष्ठांशी युध्द केले. पलिष्ठांचा पराभव करून त्यांची गुरे पळवली. अशाप्रकारे कईलाच्या लोकांचे त्यांनी रक्षण केले.

⁶(अब्याथार दावीदाकडे पळून आला तेव्हा त्याने आपल्याबरोबर एफोद आणला होता.)

⁷दावीद कईला येथे असल्याचे लोकांनी शौलला सांगितले. शौल म्हणाला, “परमेश्वरानेच दावीदला माझ्या

हाती दिले आहे. दावीद आता चांगला अडकला आहे. दरवाजे आणि अडसर असलेल्या नगरात तो आता कोंडला गेला आहे.” ⁸शौलने मग युध्दसाठी आपल्या सैन्याला पुकारले. दावीदला आणि त्याच्या लोकांना घेरण्यासाठी ते कईलाला जायला निघाले.

⁹शौलची आपल्याविरुद्ध मसलत चाललेली आहे हे दावीदला कळले. तेव्हा दावीदाने अब्याथार याजकाला एफोद आणण्यास सांगितले.

¹⁰मग दावीदाने प्रार्थना केली, “परमेश्वरा, इझ्राएलच्या देवा! कईला येथे येऊन माझ्यामुळे संपूर्ण नगराचा विध्वंस करायचा शौलचा बेत आहे असे मी ऐकले. ¹¹खरोखरच शौल येथे येईल का? येथील लोक मला शौलच्या हवाली करतील का? इझ्राएलच्या परमेश्वर देवा, तुझ्या सेवकाला नीट सांग.”

परमेश्वराने शौल येणार असल्याचे सांगितले

¹²पुन्हा दावीदाने विचारले, “कईलाचे लोक मला आणि माझ्या साथीदारांना शौलच्या ताब्यात देतील का?” परमेश्वराने याचेही होय असे उत्तर दिले.

¹³तेव्हा दावीद आणि त्याच्या बरोबर आलेली सुमारे साहशे माणसे यांनी कईला सोडले. ते गावोगाव भटकत राहिले. दावीद निसटल्याचे शौलला कळले. त्यामुळे तो तेथे आलाच नाही.

दावीदाचा शौलकडून पाठलाग

¹⁴दावीद मग वाळवंटातील गब्बा, किल्ले यांच्या आश्रयाने राहू लागला. झीफच्या वाळवंटातील डोंगराळ भागातही तो राहिला. शौल दावीदाचा माग काढायचा प्रयत्न करत होता. पण परमेश्वराने दावीदाला त्याच्या हाती लागू दिले नाही. ¹⁵झीफच्या वाळवंटात होरेश येथे असताना शौल आपल्या पाठलागावर येत आहे हे पाहून दावीद घाबरला.

¹⁶शौलचा मुलगा योनाथान दावीदाला होरेश येथे भेटायला गेला. त्याने दावीदची परमेश्वरावरची श्रद्धा आणखी दृढ केली. ¹⁷योनाथान दावीदला म्हणाला, “घाबरू नको. माझ्या वडीलांकडून तुला दुखापत होणार नाही. तू इझ्राएलचा राजा होशील. मी तुझ्या खालोखाल असेन. माझ्या वडीलांनाही हे माहीत आहे.” ¹⁸मग त्या दोघांनी परमेश्वरसमोर करार केला. तिथून योनाथान आपल्या घरी गेला. दावीद होरेश येथेच राहिला

झीफचे लोक शौलला दावीद बद्दल सांगतात

¹⁹झीफचे लोक गिबा येथे शौल कडे येऊन म्हणाले, “दावीद आमच्या भागात लपून बसलेला आहे. यशीमोनच्या दक्षिणेला हकीला पर्वतावरील होरेशच्या गढीत तो आहे. ²⁰हे राजा तू आता केव्हाही तिकडे ये दावीदला तुझ्या हवाली करणे हे आमचे कर्तव्यच आहे.” ²¹शौल त्यांना म्हणाला, “या मदतीबद्दल परमेश्वर तुमचे भले करे. ²²आता त्याच्या बद्दल अधिक माहिती काढा. तो कुठे

आहे, त्याला कोणीकोणी पाहिले आहे याचा पत्ता लावा." शौलने विचार केला, 'दावीद फार धूर्त आहे, तो माझ्यावर कुरघोडी करायचा प्रयत्न करत आहे.'²³ पुढे तो म्हणाला, त्याच्या दबा धरून बसायच्या सर्व जागा हेरून ठेवा आणि मग इथे येऊन मला सगळ्याची खबर द्या. मी मग तुमच्याबरोबर येईन. त्या भागात दावीद असेल तर त्याला शोधून काढीन. मग यहुदातील घराघरात शोधायची वेळ आली तरी बेहतर."

²⁴ झीफचे लोक मग परत गेले. शौल तेथे नंतर गेला. दावीद आणि त्याच्या बरोबरचे लोक यशीमोनच्या दक्षिणेला मावोनच्या वाळवंटात होते. ²⁵ शौल आणि त्याची माणसे दावीदचा मागोवा काढत निघाली. पण लोकांनी त्याबद्दल दावीदला सावध केले. तेव्हा तो मावोनच्या वाळवंटातील खडका कडे गेला. शौलला तो मावोनच्या वाळवंटात असल्याचे कळले म्हणून शौल तिकडे गेला.

²⁶ शौल डोंगराच्या एका बाजूला तर दावीद आणि त्याची माणसे त्याच डोंगराच्या दुसऱ्या बाजूला होती. दावीद शौलपासून निसटून जाण्याच्या घाईत होता. शौल आणि त्याचे सैनिक दावीदला पकडण्यासाठी डोंगराला वेढा घालत होते.

²⁷ तेवढ्यात एक निरोप्या शौलकडे आला. "पलिष्ठी आपल्यावर हल्ला करायला आले आहेत. ताबडतोब चला" असा त्याने निरोप आणला.

²⁸ तेव्हा शौलने दावीदचा पाठलाग थांबवून पलिष्थांकडे कूच केले. म्हणून त्या खडकाला "निसटून जाण्याचा खडक" (सेला हम्मालकोथ) असे नाव पडले. ²⁹ दावीद मग मावोनचे वाळवंट सोडून एन गेदीच्या गडावर राहिला.

दावीदाने शौलला लजित केले

24 शौलने पलिष्थांचा पाठलाग करून त्यांना घालवल्यावर लोक त्याला म्हणाले, "दावीद एन गेदीजवळच्या वाळवंटात आहे."

² तेव्हा शौलने सर्व इम्राएलमधून तीन हजार माणसे निवडली. त्यांना घेऊन तो दावीदाच्या शोधार्थ निघाला. रानबकऱ्याच्या खडकाजवळ त्यांनी टेहेळणी केली. ³ रस्त्यालगतच्या मेंढवाड्याजवळ शौल आला. तिथे एक गुहा होती. शौल तिथे बहिर्दिशेकरता गेला. दावीद आणि त्याच्या बरोबरचे लोक गुहेत पार आतल्या बाजूला होते. ⁴ ते लोक दावीदला म्हणाले, "परमेश्वराने वर्तवलेला हाच तो दिवस. तो म्हणाला होता, "मी शत्रूला तुमच्या ताब्यात देईन मग तुम्ही त्याचे काहीही करा."

दावीद मग हळूच सरकत शौलजवळ पोचला. शौलच्या अंगरख्याचा एक तुकडा त्याने हळूच कापून घेतला. शौलने दावीदला पाहिले नाही. ⁵ दावीदला नंतर आपल्या कृत्याबद्दल फार वाईट वाटले. ⁶ तो आपल्या सोबत्यांना म्हणाला, "माझ्या धन्याच्या विरुद्ध अशी गोष्ट परमेश्वराने माझ्या हातून पुन्हा होऊ देऊ नये. शौल हा परमेश्वराने निवडलेला

राजा आहे. त्या अभिषिक्त राजाच्या विरुद्ध मी असे काही करता कामा नये." ⁷ आपल्या माणसांना थोपवण्यासाठी, त्यांनी शौलला इजा करू नये म्हणून तो असे म्हणाला. शौल गुहेतून बाहेर पडून चालायला लागला. ⁸ दावीद गुहेतून बाहेर आला आणि त्याने शौलला साद घातली, "महाराज, माझे स्वामी!"

शौलने मागे वळून पाहिले. दावीदाने मान लववून त्याला अभिवादन केले. ⁹ शौलला तो म्हणाला, "दावीद आपला घात करील असे लोक म्हणतात तेव्हा तुम्ही त्यांच्याकडे का लक्ष देता?" ¹⁰ मी तुमच्या केसाला धक्का लावणार नाही. आता तुम्हीच पाहा. आज गुहेत परमेश्वराने तुम्हाला माझ्या समक्ष आणले होते. पण मी तुमची गय केली. तुमचा वध केला नाही. हे माझे धनी आहेत शौल हा परमेश्वराचा अभिषिक्त राजा आहे. त्याला मी धक्का लावणार नाही" असे मी म्हणालो. ¹¹ हा तुकडा पाहा तुमच्या अंगरख्याचा हा तुकडा मी कापून घेतला. मी तुमचा जीव घेऊ शकलो असतो पण मी तसे केले नाही. हे तुम्ही समजून घ्यावे अशी माझी इच्छा आहे. तुमच्याविरुद्ध माझे कसलेही कारस्थान चाललेले नाही हे कृपया घ्यानात घ्या मी तुमचे काहीही वाकडे केलेले नाही. पण तुम्ही मात्र माझा जीव घेण्यास सारखे टपलेले आहात. ¹² परमेश्वरानेच याचा न्याय करावा. माझ्याशी तुम्ही असे वागलत याचे परमेश्वराने शासन खुशाल करावे, पण मी तुमच्या विरुद्ध लढणार नाही. ¹³ एक जुनी म्हण आहे,

'वाईट लोकांपासून वाईटच निपजते.'

माझ्या हातून काहीच वाईट झालेले नाही. मी दुष्ट नाही. मी तुमचा घात करणार नाही. ¹⁴ तुम्ही कोणाचा पाठलाग करत आहात? कोणाविरुद्ध इम्राएलचा हा राजा युद्धसाठी सज्ज आहे? तुम्ही ज्याचा पाठलाग करताय तो तुमच्या वाईटावर नाही. हा तर निव्वळ मेलेल्या कुत्र्याचा किंवा पिसवेचा पाठलाग झाला. ¹⁵ परमेश्वरालाच या गोष्टीचा न्याय करू द्या. आपल्या दोघांमध्ये निवाडा करू द्या. मला पठिंबा देवून माझेच खरे असल्याचे तो दाखवील. माझे तुमच्यापासून रक्षण करील."

¹⁶ दावीदचे बोलून झाले तेव्हा शौलने विचारले, 'दावीद, माझ्या मुला, तुच हे बोलतो आहेस का?' शौलला रडू फुटले. तो हम्मसाहमशी रडला.

¹⁷ तो पुढे म्हणाला, "तुझे खरे आहे. माझे चुकले. तू माझ्याशी नेहमी चांगलाच वागलास. पण मी मात्र वाईट वागलो. ¹⁸ तू काय चांगले केलेस ते आता सांगितलेस. परमेश्वराने तुझ्यासमोर मला आणूनही तू मला मारले नाहीस. ¹⁹ मी तुझा शत्रू नव्हे हे यावरून दिसतेच. शत्रू आपल्या तावडीत सापडल्यावर त्याला कोणी असे जाऊ देत नाही. शत्रूशी कोणी असे चांगले वागत नाही. आज तू

माझ्याशी ज्या चांगुलपणाने वागलास त्याचे तुला देव चांगले फळ देईल. ²⁰तू आता राजा होणार आहेस हे मला माहीत आहे. तू इझ्राएलवर राज्य करशील.

²¹आता मला एक वचन दे. परमेश्वराची शपथ घेऊन तू माझ्या मुलाबाळांना मारणार नाहीस असे कबूल कर. माझी नावनिशाणी नाहीशी करणार नाहीस असे कबूल कर."

²²तेव्हा दावीदाने त्याला तसे वचन दिले. शौलच्या कुटुंबाचा संहार न करण्याचे कबूल केले. तेव्हा शौल घरी परतला. दावीद आणि त्याची माणसे गडावर परतली.

दावीद आणि मूर्ख नाबाल

25 शमुवेल मरण पावला. तेव्हा सर्व इझ्राएल लोकांनी एकत्र जमून दुखवटा व्यक्त केला. शमुवेलचे दफन त्यांनी रामा येथील त्याच्या घराजवळ केले. नंतर दावीद पारानच्या वाळवंटाकडे गेला.

²मावोन येथे तेव्हा एक धनाढ्य माणूस राहात असे. त्याच्याकडे तीन हजार मेंढरे आणि हजार बकऱ्या होत्या. हा एकदा आपल्या मेंढरांची लोकर कातरायला कर्मेल येथे गेला. ³हा कालेब वंशातला असून त्याचे नाव नाबाल होते. त्याची बायको अबीगईल. ती हुशार तसेच सुंदर होती. पण नाबाल मात्र नीच आणि दुष्ट होता.

⁴नाबाल त्याचे लोकर कातरण्याचे काम करत होता तेव्हा दावीद वाळवंटात होता. त्याला काही नाबालची गोष्ट कळली. ⁵तेव्हा दावीदाने दहा तरुणांना त्याच्याशी बोलायला पाठवले. तो म्हणाला, "कर्मेलला जा. नाबालला भेटा आणि माझ्यातर्फे त्याला नमस्कार सांगा." "दावीदाने याखेरीज नाबालसाठी निरोपही दिला. तो असा, "तुझे आणि तुझ्या कुटुंबियांचे कुशल आहेना? तुझे सर्व व्यवस्थित चालले आहेना? ⁷तुझ्याकडे लोकर कातरण्याचे काम चालले आहे असे मी ऐकले. तुझ्याकडेच धनगर नुकतेच इथे आले होते. त्यांना आमच्याकडून काहीही उपद्रव झालेला नाही. कर्मेल येथे ते असताना त्यांच्याकडून आम्ही काही घेतलेले नाही. ⁸तू त्यांनाही विचार तेही हेच सांगतील. मी पाठवलेल्या या तरुणांवर लोभ असू दे. तुझ्या या भरभराटीच्या काळात आम्ही तुझ्याकडे आलो आहोत. तेव्हा या तरुणांना तू यथाशक्ती काही तरी द्यावेस. माझ्यासाठी, तुझ्या या मित्र दावीदासाठी म्हणून एवढे कर."

⁹दावीदाच्या सांगण्याप्रमाणे ते तरुण नाबाल कडे गेले. त्यांनी दावीदाचा निरोप नाबालला सांगितला. ¹⁰पण नाबाल त्यांच्याशी अतिशय क्षुद्रपणे वागला. तो म्हणाला, "कोण हा दावीद? हा इशायचा मुलगा कोण? आजकाल बरेच दास आपल्या मालकांकडून पळून जातात. ¹¹भाकर आणि पाणी माझ्याकडे आहे. तसेच या लोकर कातरणाऱ्या माझ्या नोकरांसाठी काही मांस आहे. पण असल्या अनेकदा लोकांना मी काहीही देणार नाही." ¹²हे एकून ते सगळे

दावीदकडे परत आले आणि नाबाल बोलला ते सर्व त्यांनी त्याला सांगितले. ¹³तेव्हा दावीद त्यांना म्हणाला, "आता तलवारी हाती घ्या" आणि दावीदसकट या सर्वांनी शस्त्र उचलले. जवळजवळ चारशे जण दावीद बरोबर होते. दोनशे माणसे तेथेच सामानसुमानाजवळ राहिली.

अबीगईल हे संकट यळते

¹⁴नाबालच्या एका सेवकाने अबीगईलला ही खबर दिली. तो म्हणाला, "दावीदाने आपल्या धन्याकडे काही तरुणांना भेटायला पाठवले होते. पण नाबाल त्यांच्याशी क्षुद्रपणे वागला. ¹⁵त्या माणसांची वागणूक मात्र चांगली होती. मेंढरांबरोबर आम्ही उघड्यावर होतो. दावीदची माणसेही तेथेच वावरत होती. पण त्यांनी आमचे काहीही वाकडे केले नाही. आमची कुठलीही गोष्ट चोरिली गेली नाही. ¹⁶दावीदाच्या लोकांनी आमचे दिवस रात्र रक्षण केले. जण त्यांनी आमच्या भोवती तट्ट उभारला होता. आम्ही मेंढरांमगे असतांना त्यांचे आम्हाला संरक्षण होते.

¹⁷आता तुम्हीच विचार करून काय ते ठरवा. नाबालचे कृत्य अविचारीपणाचे आहे. त्या मुळे आमच्या धन्यावर आणि त्याच्या कुटुंबावर संकट ओढवणार आहे."

¹⁸अबीगईलने तेव्हा वेळ न गमावता दोनशे भाकरी, द्राक्षारसाचे दोन बुधले, पाच मेंढरांचे रांधलेले मांस, पाच मापे धान्य, द्राक्षाचे शंभर घड, आणि सुक्या अंजिराच्या दोनशे ढेपा एवढे सामान गाढवांवर लादले. ¹⁹आपल्या नोकारांना तिने सांगितले, "तुम्ही हे घेऊन पुढे व्हा. मी आलेच." नवऱ्याला तिने ही गोष्ट सांगितली नाही. ²⁰आपल्या गाढवावर बसून ती डोंगराच्या दुसऱ्या बाजूकडून जायला लागली. तेव्हा तिला समोरून दावीद आणि त्याच्या बरोबरची माणसे येताना दिसली.

²¹ती भेटायच्या आधी दावीद म्हणत होता, "वाळवंटात मी नाबालच्या मालमत्तेचे रक्षण केले. त्याची मेंढरे चुकू दिली नाहीत. मी काहीही अपेक्षा न ठेवता हे केले. त्याच्याशी चांगले वागूनही तो आता असे वाईट वागत आहे. ²²आता मात्र त्याच्या कुटुंबातील एकजण जरी उद्यापर्यंत शिल्लक राहिला तरी देव मला शिक्षा करील."

²³तेव्हात अबीगईल तेथे पोचली. दावीदला पाहताच ती लगबगीने गाढवावरून उतरली. दावीदला तिने वाकून अभिवादन केले. ²⁴त्याच्या पायाशी लोळण घेत ती त्याला म्हणाली, "कृपया मला बोलू द्या. मी काय म्हणते ते ऐकून घ्या. जे झाले त्याबद्दल दोष माझा आहे. ²⁵तुमच्या माणसांना मी पाहिले नाही. त्या नीच नाबालकडे लक्ष देऊ नका. तो त्याच्या नावाप्रमाणेच आहे. त्याच्या नावाचा अर्थच नीच असा आहे. आणि तो खरोखर तसाच आहे. ²⁶निर्दोष लोकांची हत्या तुमच्याहातून होण्यापासून परमेश्वराने तुम्हाला वाचवले आहे. परमेश्वर जिवंत असेपर्यंत तुम्ही येथे असेपर्यंत, तुमच्या वाईट्यावर असलेले लोक, तुमचे शत्रु यांची गत नाबाल प्रमाणेच होईल असे वाटते. ²⁷मी

आता तुमच्यासाठी हे भेट म्हणून आणले आहे. तुमच्या बरोबरच्या लोकांना हे सर्व द्या. ²⁸माझ्याहातून घडलेल्या चुकीबद्दल मला क्षमा करा. परमेश्वर तुमच्या घराण्यावर कृपादृष्टी ठेवील. तुमच्या घराण्यातील खुप लोक राज्य करतील. तुम्ही परमेश्वराच्या वतीने युद्ध करता म्हणून परमेश्वर हे घडवून आणील. तुमच्या हयातीत तुमच्या बद्दल लोकांच्या मनात कधीही किंतू उदभवणार नाही. ²⁹कोणी तुमच्या जिवावर उठले तर परमेश्वर तुमचे रक्षण करील. पण गोफणीतील धोंड्राप्रमाणे त्या मारकऱ्याचा मात्र जीव घेईल. ³⁰परमेश्वराने तुमच्या भल्याचे आशवासन दिले आहे. आणि त्याचे वचन तो प्रत्यक्षात आणेल. परमेश्वर तुम्हाला इझ्राएलचा प्रमुख म्हणून नेमेल. ³¹निर्दोष लोकांच्या हत्येचे पाप तुम्हाला लागणार नाही. तुम्ही असा सूड उगवणार नाही. तुमची भरभराट होईल तेव्हा माझी आठवण असू द्या."

³²तेव्हा दावीद अबीगईलला म्हणाला, "परमेश्वराचे, इझ्राएलच्या परमेश्वराचे आभार मान. मला भेटायला पाठवल्या बद्दल परमेश्वराची स्तुती कर. ³³तुझ्या निर्णयाबद्दल देव तुझे भले करो. आज निरपराध लोकांच्या हत्येपासून तू मला वाचवलेस. ³⁴खरोखर परमेश्वराची शपथ, तू लुगबगीने आता मला भेटायला आली नसतीस तर उद्या सकाळपर्यंत नाबालच्या कुटुंबातील एकही जण वाचला नसता."

³⁵दावीदाने मग तिच्या भेटी स्वीकारल्या. तो तिला म्हणाला, "तू आता निधास्तपणे जा. तुझी विनंती मी ऐकली आहे. मी त्या प्रमाणे वागिन."

नाबालचा मृत्यु

³⁶अबीगईल नाबालकडे गेली. तो घरीच होता. राजाच्या इतमामात खात पीत होता. मद्याच्या नशेत झिंगला होता व मजेत होता. तेव्हा दुसऱ्या दिवशीपर्यंत ती त्याच्याशी या विषयावर काहीच बोलली नाही. ³⁷सकाळी नशा उतरल्यावर तो पूर्ण भानावर आला. तेव्हा त्याच्या बायकोने त्याला सर्व काही सांगितले. हे ऐकून त्याला हृदयविकाराचा झटका आला आणि तो दगडासारखा कडक बनला. ³⁸जवळपास दहा दिवसांनंतर परमेश्वराने त्याला मृत्युमुखी लोटले. ³⁹नाबालच्या मृत्युची बातमी दावीदाने ऐकली. तेव्हा तो म्हणाला, परमेश्वर धन्य होय. नाबालने माझा अपमान करायचा प्रयत्न केला. पण परमेश्वरानेच मला वाचवले. माझ्या हातून अपराध घडणार होता. पण नाबालच्या चुकीबद्दल परमेश्वराने त्याला मृत्युदंड दिला."

दावीदाने मग अबीगईल कडे निरोप पाठवला. तिला आपली पत्नी होण्याविषयी विनंती केली. ⁴⁰दावीदचे सेवक कर्मेल येथे गेले आणि तिला म्हणाले, "दावीदाने आम्हाला पाठवले आहे. तू त्याच्याशी लग्न करवेस अशी त्याची इच्छा आहे." ⁴¹तिने नतमस्तक होऊन अभिवादन केले. ती म्हणाली, "मी तुमची दासी आहे. तुमच्या सेवेला

तत्पर आहे. माझ्या धन्याच्या सेवकांचेही चरण धुण्यास माझी तयारी आहे." *

⁴²मग ती तात्काळ गाढवावर बसून, त्या सेवकांबरोबर दावीदकडे निघाली. आपल्याबरोबर तिने पाच दासी घेतल्या. दावीदची ती पत्नी झाली.

⁴³इज्जेल येथील अहीनवाम ही सुध्दा दावीदची बायको होती. तेव्हा अबीगईल आणि अहीनवाम अशा त्याच्या दोन बायका झाल्या. ⁴⁴शौलची मुलगी मीखल हिच्याशीही त्याचे लग्न झाले होते, पण शौलने आपल्या मुलीला माहेरी आणून तिचे पालती याच्याशी लग्न लावले. हा पालती गल्लीम येथील असून लइश याचा मुलगा होता.

दावीद आणि अबीशय शौलच्या छावणीवर

26 जीफचे रहिवासी गिबा येथे शौलला भेटायला गेले. त्याला ते म्हणाले, "यशीमोन जवळच्या हकीला डोंगरात दावीद लपून बसलेला आहे."

²शौल जीफच्या वाळवंटात गेला. त्याच्याबरोबर तेव्हा इझ्राएलचे निवडक तीन हजाराचे सैन्य होते. दावीदचा त्या सर्वांनी जीफच्या वाळवंटात शोध घेतला. ³यशीमोन समोरच्या मार्गावर हकीला डोंगरावरच शौलने तळ ठोकला.

दावीद वाळवंटातच होता. त्याला शौलच्या या पाठलागाचे वृत्त समजले. ⁴तेव्हा त्याने काही हेर नेमले. त्यांच्याकडून त्याला शौल हकीला येथे आल्याचे समजले. ⁵तेव्हा शौलच्या तळावरच तो गेला. शौल आणि अबनेर त्याला झोपलेले आढळले. (नेरचा मुलगा अबनेर हा शौलच्या सैन्याचा प्रमुख होता.) शौल मध्यभागी झोपलेला असून बाकी सर्वजण त्याच्याभोवती झोपलेले होते.

⁶दावीद हिती, अहीमलेख, आणि सरुवेचा मुलगा अहीशय यांच्याशी बोलला. (अबीशय हा यवाबचा भाऊ.) या दोघांना दावीदाने विचारले, "माझ्याबरोबर शौलच्या तळावर यायला कोण तयार आहे"

अबीशय म्हणाला, "मी येतो."

⁷रात्र झाली दावीद आणि अबीशय छावणीवर पोचले. शौल मध्यभागी झोपलेला होता. त्याचा भाला उशाकडे जमिनीत रोवलेला होता. अबनेर आणि इतर सैनिक भोवताली झोपलेले होते. ⁸अबीशय दावीदला म्हणाला, "आज परमेश्वराने शत्रुला तुमच्या हवाली केले आहे. शौलच्याच भाल्याने मला त्याचा वध करू द्या. एकच वार मी करीन." ⁹पण दावीद त्याला म्हणाला, "त्याला ठार करू नको. परमेश्वराच्या अभिषिक्त राजावर हल्ला करणाऱ्याला देव करील. ¹⁰परमेश्वराच्या जीविताची शपथ, तोच शौलला शासन करील. शौलला नैसर्गिक मृत्यू येईल किंवा युध्दात मरण येईल. ¹¹पण परमेश्वराने निवडलेल्या राजाला मारायची वेळ परमेश्वर माझ्यावर

सेवकांचेही ... आहे त्या काळात, कोणाचे पाय धुवायची तयारी असणे यातून त्या माणसाची नम्रता दिसू येते.

आणणार नाही. तू फक्त त्याच्या उशाजवळचा भाला आणि पाण्याचा तांब्या उचल आणि मग आपण जाऊ”

¹²तेवढा भाला आणि पाण्याचा तांब्या घेऊन दावीद आणि अबीशय छावणीबाहेर पडले. घडलेली गोष्ट कोणालाही समजली नाही. कोणी पाहिले नाही. कोणी जागे झाले नाही. परमेश्वरामुळेच सर्वजण गाढ झोपेच्या अमलाखाली होते.

दावीद शौलला पुन्हा शरमिंदे करतो

¹³दावीद नंतर खोरे ओलांडून पलीकडे गेला. शौलच्या छावणी समोरच्या डोंगर माथ्यावर तो उभा राहिला. दावीद आणि शौल यांच्या छावण्यांमध्ये बरेच अंतर होते. ¹⁴दावीदाने तेथून सैन्याला आणि अबनेरला हाका मारल्या. “अबनेर, ओ दे” असा पुकारा केला.

अबनेर म्हणाला, “तू कोण आहेस? राजाला हाका मारणारा तू कोण?”

¹⁵दावीद म्हणाला, “तू मर्द आहेस ना? इझ्राएल मध्ये तुझ्या तोडीचा दुसरा कोणी आहे का? मग तू आपल्या धन्याचे रक्षण कसे केले नाहीस? एक सामान्य माणूस तुमच्या छावणीत शिरतो, धन्याला, राजाला मारायला येतो.

¹⁶आणि तुम्ही गाफील राहण्याची चूक करता. परमेश्वराच्या जीविताची शपथ, तुम्ही मृत्युदंडाला पात्र आहात. परमेश्वराच्या अभिषिक्त राजाला, तुमच्या स्वामीला तुम्ही संरक्षण देऊ शकत नाही. शौलच्या उशालगतचा भाला आणि पाण्याचा तांब्या याचा शोध घ्या बरे! कुठे आहेत या वस्तू?”

¹⁷शौलला दावीदचा आवाज ओळखू आला. तो म्हणाला, “दावीद मुला, तुझाच का हा आवाज?”

दावीद म्हणाला, “स्वामी मीच बोलतोय.” ¹⁸तो पुढे म्हणाला, “धनी, तुम्ही माझा पाठलाग का करत आहात? मी काय केले? माझा अपराध कोणता? ¹⁹राजेसाहेब, माझे ऐका. तुमच्या माझ्यावरील क्रोधाचे कारण परमेश्वर असेल तर तो माझ्या अर्पणाचा स्वीकार करील. पण माणसांनी तुम्हाला माझ्याविरुद्ध भडकवले असेल तर परमेश्वर त्यांचा सत्यानाश करो. या लोकांमुळेच मला परमेश्वराने दिलेल्या भूमीतून काढता पाय घ्यावा लागला. “दुसऱ्या कुठल्या परमेश्वराची उपासना कर, इथून चालता हो” असे यांनीच मला सांगितले. ²⁰आता मरताना तरी परमेश्वरालेच सान्निध्य मला लाभू द्या. इझ्राएलचा राजा तर जणू क्षुल्लक पिसवेच्या शिकारीला निघालाय. डोंगरात तितराची पारध करतोय!”* ²¹यावर शौल म्हणाला, “मी

डोंगरात तितराची पारध करतोय डोंगराळ भागात तितराची शिकार करताना त्या पक्षांची दमछाक होईपर्यंत पाठलाग करत असत. मग त्यांना मारत. शौलने दावीदचा असाच पाठलाग चालवला होता. येथे शब्दिक कोटीही अभिप्रेत आहे. “तितर” आणि “हाका मारणे” (23-14) यासाठी असलेल्या हिब्रू शब्दांमध्ये नादसाम्य आहे.

पापी आहे. तू परत ये. दावीद, माझ्या मुला, माझ्या जिवाचे तुला मोल वाटते हे तू तुझ्या कृतीतून आज दाखवले आहेस तेव्हा आता तुला मी उपद्रव देणार नाही. मी अविचाराने वागलो. फार मोठी चूक केली.”

²²दावीद त्याला म्हणाला, “हा राजाचा भाला इथे आहे. तुमच्यापैकी एखाद्या सेवकाने येऊन घेऊन जावा. ²³आपल्या करणीचे फळ परमेश्वर आपल्याला देतो. आपल्या योग्य वागण्याचे बक्षीस मिळते, तसंच चुकीचीही शिक्षा भोगावी लागते. तुझा पराभव करायची संधी आज मला परमेश्वराने दिली होती. पण परमेश्वराच्या अभिषिक्त राजाला मी इजा पोचू दिली नाही. ²⁴तुझ्या आयुष्याचे मला किती महत्व वाटते ते मी आज दाखवले. तसाच माझा जीव परमेश्वराला मोलाचा वाटतो हे तो दाखवून देईल. तो माझी संकटातून मुक्तता करील.”

²⁵तेव्हा दावीदला शौल म्हणाला, “देव तुझे कल्याण करो. दावीद, माझ्या मुला, तुझ्या हातून मोठी कार्ये होतील आणि तू यशस्वी होशील.”

मग दावीद आपल्या मार्गाने गेला आणि शौल स्वगृही आला.

दावीद पलिष्ट्यांचा आश्रय घेतो

27 पण दावीद मनात म्हणाला, “कधीतरी शौल मला पकडेल आणि ठार मारे. त्यापेक्षा पलिष्ट्यांच्या भूमीत आश्रय घेणे उत्तम. तेव्हाच इझ्राएलमध्ये माझा शोध घ्यायचे शौल थांबवेल. माझी त्याच्या तावडीतून सुटका होईल.

²मग दावीद आपल्या बरोबरच्या सहाशे माणसांना घेऊन इझ्राएल सोडून गेला. मवोखचा मुलगा आखीश याच्याकडे ते सगळे आले. आखीश गथचा राजा होता. ³दावीद मग आपल्या बरोबरचे लोक आणि त्यांचा परिवार यांच्यासह गथ येथे आखीशच्या राज्यात राहिला. इज्रेलची अहीनवाम आणि कर्मेलची अबीगईल या दावीदाच्या दोन बायकाही त्याच्यासह होत्या. अबीगईल म्हणजे नाबालची विधवा.

⁴दावीद गथ येथे पळून गेला असल्याचे लोकांकडून शौलला कळले. तेव्हा त्याने दावीदचा पाठलाग सोडून दिला.

⁵दावीद आखीशला म्हणाला, “माझ्यावर तुझी मेहेर नजर असेल तर या मुलखातील एखाद्या ठिकाणी मला राहायला जागा दे. मी केवळ एक सेवक आहे. मी असेच कुठेतरी राहायला पाहिजे, तुझ्याबरोबर इथे राजधानीच्या शहरी नव्हे.”

⁶तेव्हा आखीशने त्याला सिकलगा हे नगर वस्तीला दिले. ते तेव्हापासून आजतागायत यहुदांच्या राजांच्या ताब्यात आहे. ⁷दावीद त्या पलिष्ट्यांच्या मुलखात एक वर्ष चार महिने राहिला.

दावीद आखीशला फसवतो

⁸शूर जवळच्या तेलेमपासून पार मिसरपर्यंत जे अमालेकी आणि गशरी लोक राहात त्यांच्यावर दावीदाने आपल्या माणसांहून हल्ले केले. त्यांचा पराभव करून त्यांना लुटले. ⁹त्या भागातील सर्वांना दावीदाने नेस्तनाबूत केले. त्यांची मेंढरे, गाई गुरे, गाढवे, उंट, कापड चोपड लुटून आखीशच्या स्वाधीन केले. पण त्याने या लोकांपैकी कोणालाही जिवंत ठेवले नाही.

¹⁰हे दावीदाने अनेकदा केले. कोणत्या लढाईवरून ही लुट आणली असे आखीशने दरवेळी विचारल्यावर दावीद प्रत्येक वेळी सांगत असे, "यहूदाच्या दक्षिण भागावर हल्ला केला." किंवा "यरहमेलीच्या दक्षिण प्रांतात लढाई केली" किंवा "केनीच्या दक्षिण प्रदेशावर चढाई केली" *

¹¹पराभूतांपैकी कोणालाही त्याने गथला जिवंत येऊ दिले नाही. दावीदला वाटायचे, "त्यांच्यापैकी कोणी इथे आले तर प्रत्यक्षात काय आहे ते आखीशला कळायचे." पलिष्ठांच्या भूमीत असेपर्यंत दावीदाने असेच केले. ¹²दावीदाने आखीशचा विश्वास संपादन केला. आखीश मनात म्हणाला, "इझ्राएलचे लोक आता दावीदचा द्वेष करतात. त्याच्याशी त्यांचा उभा दावा आहे. तेव्हा दावीद आता चिरकाल माझीच सेवा करील."

पलिष्ठी युध्दाला सज

28 तेव्हा पुढे पलिष्ठांनी इझ्राएलवर स्वारी करायला सैन्याची जमवाजमव केली. आखीश दावीदला म्हणाला, "इझ्राएलशी युद्ध करायला तू आणि तुझे लोक यांना माझ्या बाजूला असले पाहिजे हे लक्षात ठेव."

²दावीद म्हणाला, "निश्चितच माझी कामगिरी पाहालच तुम्ही." आखीश म्हणाला, "उत्तम. मी तुला माझा अंगरक्षक म्हणून नेमतो. तू माझ्या संरक्षणाची काळजी घेशील."

शौल आणि एन-दोर येथील एक बाई

³शमुवेल मरण पावला होता. सर्व इझ्राएलांनी निधनाबद्दल शोक व्यक्त करून त्याच्या गावी रामा येथे शमुवेलचे दफन केले होते. शौलने मान्त्रिक आणि दैवज्ञ यांना इझ्राएल मधून घालवून दिले होते. ⁴पलिष्ठांनी युद्धाच्या तयारीने शूनैम येथे तळ दिला. शौलने सर्व इझ्राएलांना एकत्र आणून गिलबोवा येथे तळ दिला. ⁵पलिष्ठांचे सैन्य पाहून शौल धाबरला. त्याची छाती धडधडू लागली. ⁶त्याने परमेश्वराची प्रार्थना केली पण परमेश्वराने त्याला उत्तर दिले नाही. स्वप्न, संदेष्टे किंवा उरीम यापैकी कोणत्याही माध्यमातून देव त्याच्याशी बोलला नाही. ⁷शेवटी शौल आपल्या

अधिकाऱ्यांना म्हणाला, एखाद्या भूतविद्याप्रवीण बाईला गाढा तिलाच या युध्दविषयी प्रश्न विचारतो. ते अधिकारी म्हणाले, "अशी एक बाई एन-दोर येथे आहे." ⁸आपणच शौल आहोत हे ओळखू देऊ नये म्हणून वेष पालटून शौल दोन सेवकांना सोबतीला घेऊन रात्रीच त्या बाईकडे गेला. तिला म्हणाला, "पुढे काय होणार हे मला जाणून घ्यायचे आहे. तेव्हा आपल्या भूतविद्येचा प्रयोग करून, मी ज्याचे नाव घेईन त्याला इथे हजर कर."

⁹तेव्हा ती बाई शौलला म्हणाली, "शौलने काय केले माहीत आहेना? त्याने सर्व भूतविद्याप्रवीण आणि भविष्यवादी लोकांना इझ्राएलमधून हद्दपार केले आहे. मलाही त्यात अडकवून मारायचा तुझा विचार दिसतो."

¹⁰शौलने परमेश्वराची शपथ घेऊन तिला वचन दिले की परमेश्वर जिवंत असेतो तुला शिक्षा होणार नाही.

¹¹तेव्हा कोणाला समोर आणू असे तिने त्याला विचारले. शौल म्हणाला, शमुवेलला आण.

¹²आणि तसे झाले. शमुवेलला पाहताच ती मोठ्याने किंचाळली. शौलला ती म्हणाली, "तू मला फसवलेस तू शौल आहेस."

¹³तेव्हा राजा म्हणाला, "घाबरू नकोस. तुला काय दिसते ते सांग." ती म्हणाली, "मला एक आत्मा भूमीतून वर येताना दिसतोय."

¹⁴शौलने विचारले, "तो दिसायला कोणासारखा आहे?"

ती म्हणाली, "एक विशिष्ट प्रकारचा अंगरखा घातलेला एक वृद्ध आहे." तो शमुवेलच असल्याचे शौलच्या लक्षात आले. जमिनीपर्यंत वाकून त्याने त्याला अभिवादन केले.

¹⁵शमुवेल शौलला म्हणाला, "मला तू त्रास का दिलास? मला का उठवलेस?"

शौल म्हणाला, "मी अडचणीत सापडलो आहे. पलिष्ठी माझ्यावर हल्ला करायला आले आहेत. परमेश्वराने माझी साथ सोडली आहे. त्याच्याकडून मला प्रतिसाद मिळत नाही. स्वप्न किंवा संदेष्टे यांच्यामार्फत मला उत्तरे मिळत नाहीत. म्हणून मी तुला बोलावले. मी काय करू ते तू सांग."

¹⁶शमुवेल म्हणाला, "परमेश्वराने तुझा त्याग केला आहे. तो आता दावीद या तुझ्या शेजाऱ्याच्या बाजूचा आहे. तेव्हा मला का त्रास देतोस? ¹⁷परमेश्वराने माझ्या द्वारे जेजे सांगितले होते तेच तो आता करत आहे. तुझ्या हातातून राज्य खेचून घेऊन ते तो तुझ्या लगतच्या दुसऱ्यांच्या हाती सोपवत आहे हा शेजारी म्हणजे दावीद. ¹⁸तू परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे वागला नाहीस. परमेश्वराचा क्रोध किती आहे ते दाखवायला तू अमालेकांचा नाश करायला हवा होतास, तसा तू केला नाहीस. म्हणून परमेश्वर आज तुझ्याशी असे वागत आहे. ¹⁹पलिष्ठांच्या हातून प्रभु तुझा आणि इझ्राएल सैन्याचा पराभव करील आणि उद्या तू आणि तुझी मुले इथे माझ्याबरोबर असाल."

²⁰हे ऐकून शौलने जमिनीवर लोळण घेतली. शमुवेलच्या

केनीच्या ... चढाई केली यरहमेली, केनी हे सर्व प्रांत इझ्राएलमधील होत. आपण आपल्याच लोकांविरुद्ध इझ्राएलविरुद्ध लढलो असा दावीदाने आखीशचा ग्रह करून दिला.

भाकिताने त्याला कापरे भरले. त्याआधी दिवसभर आणि रात्र भर त्याने काही खाल्ले नव्हते म्हणून त्याच्या अंगात त्राण उरले नव्हते. ²¹तेव्हा ती बाई शौलजवळ आली. तो घाबरल्याचे तिने पाहिले आणि त्याला ती म्हणाली, "पाहा, मी तुझ्या सेवेत आहे. तुझे म्हणणे मी ऐकले आहे. मला जे करायला सांगितले ते मी जीव धोक्यात घालून केले आहे.

²²आता कृपा करून माझे ऐक. मी खायला देते ते खा तरच तुला वाटचाल करायला तरतरी येईल."

²³पण शौलने खायचा आग्रह निग्रहाने धुडकावून लावला. शेवटी शौल बरोबरच्या सेवकांनीही तिच्याच सारखी त्याला खायची विनंती केली. तेव्हा अखेर शौलने त्यांचे म्हणणे मानले. जमिनीवरून उठून तो परतगावर बसला. ²⁴एक चांगले धष्टपुष्ट वासरू त्या बाईकडे होते ते तिने पटकन मारले. मग पीठ मळून त्याची खमीर विरहित भाकर भाजली. ²⁵शौल आणि त्याचे सेवक यांना खायला दिले. त्या सर्वांनी ते खाऊन त्याच रात्री तिचा निरोप घेतला.

"दावीद आमच्या बरोबर येत नाही!"

29 पलिष्ट्यांनी आपल्या सर्व सैन्याला अफेक येथे एकत्र आणले. इज्जेल येथे एका झऱ्याजवळ इझ्राएलांनी छावणी टाकली. ²आपल्या शंभर शंभर आणि हजार हजार माणसांच्या समूहा बरोबर पलिष्टी अधिकारी चालले होते. दावीद आणि त्याची माणसे आखीश बरोबर पिछाडीला होती.

³तेव्हा पलिष्ट्यांच्या सरदारांनी विचारले, "या इब्रींचे येथे काय काम?" आखीशने त्यांना सांगितले, "हा दावीद हा शौलच्या अधिकाऱ्यांपैकी एक होता. आता माझ्या बरोबर तो बराच काळ आहे. शौलला सोडून तो येथे आल्यापासून त्याच्यात मला काही वावगे आढळले नाही."

⁴पण त्या सरदारांना आखीशचा फार राग आला. ते म्हणाले, "या दावीदला परत पाठवा. त्याला दिलेल्या नगरात त्याने परत जावे. आमच्या बरोबर तो युद्धावर येता कामा नये. तो इथे राहिला तर शत्रूलाच आपल्या छावणीत घेतल्यासारखे होईल. आपली माणसे मारून तो त्यांच्या राजाला, शौलला, खूश ठेवील.

⁵शौलने हजार शत्रू मारले, तर या दावीदाने लाखोंचा वध केला असे एक गाणे गात इझ्राएल लोक जल्लोष करतात तोच हा दावीद.

⁶तेव्हा आखीश दावीदला बोलावून म्हणाला, "परमेश्वराच्या जीविताची शपथ, तू माझ्याशी सचोटीने वागला आहेस. माझ्या सैन्यात तुला भरती करून घेणे मला आवडले असते. तू मला सामील झाल्यापासून मला तुझ्यात आक्षेपार्ह काही आढळले नाही. पण पलिष्टी अधिकाऱ्यांचे तुझ्याबद्दल चांगले मत नाही. ⁷तेव्हा तू

शांतपणे माघारी फिर. पलिष्टी अधिकाऱ्यांना काहीही उपद्रव देऊ नको."

⁸तेव्हा दावीदाने विचारले, "माझे काय चुकले? मी तुमच्याकडे आलो त्या दिवसापासून आजतागायत माझ्यात तुम्हाला काही दोषास्पद आढळले का? माझे स्वामी महाराज यांच्या शत्रूंचा मुकाबला मी का करू नये?"

⁹आखीशने त्याला सांगितले, "मला तू आवडतोस. तू देवाने पाठवलेल्या दूतासारखाच आहेस. पण दावीदाने आमच्या बरोबर युद्धावर येऊ नये असे पलिष्टी सरदारांचे म्हणणे आहे. ¹⁰उद्या सकाळी लौकर उठून तू आणि तुझ्या बरोबरची माणसे परत जा. तुम्हाला दिलेल्या नगरात जा. या सरदारांच्या म्हणण्याकडे दुर्लक्ष कर. तू भला माणूस आहेस उद्या उजाडताच निघून जा."

¹¹तेव्हा दावीद आपल्या बरोबरच्या लोकांसह पहाटेच पलिष्ट्यांच्या देशात परतला आणि पलिष्ट्यांनी इज्जेलवर चढाई केली.

अमालेक्यांची सिकलागवर स्वारी

30 दावीद आणि त्याची माणसे तिसऱ्या दिवशी सिकलाग येथे आली. अमालेक्यांनी सिकलाग आणि नेगेव भागावर हल्ला चढवून सिकलाग शहर भस्मसात केलेले त्यांनी पाहिले. ²अमालेक्यांनी बायका, गावातील तरुण आणि वृद्ध लोक यांना कैदी म्हणून नेले होते. त्यांनी कोणाला ठार केले नाही. पण धरून मात्र नेले.

³दावीद आणि त्याच्या बरोबरची माणसे सिकलाग येथे येऊन पोचतात तो त्यांना शहर जळत असलेले दिसले. त्यांच्या बायका मुलेबाळे यांना नेण्यात आले होते. अमालेक्यांनी सर्वांना उचलून नेले होते. ⁴दावीद आणि त्याच्या बरोबरचे लोक यांनी खूप आक्रोश केला. आक्रोश करून करून त्यांची शक्ती संपुष्टात आली. ⁵इज्जेलची अहीनवाम आणि कर्मेल येथील नाबालची बायको आबीगईल या दावीदाच्या बायकांनाही नेले होते.

⁶आपल्या सर्व मुलाबाळांना कैदी म्हणून धरून नेलेले पाहून सर्व सैन्याला दुःख आणि संतापाने घेरले. दावीदला दगडांनी ठेचून मारावे असा विचार लोक बोलून दाखवू लागले. त्यामुळे दावीद फार व्याथित झाला. पण त्याच्या परमेश्वराने भरवंसा ठेवून खंबीर राहिला. ⁷अव्याथार या याजकाला त्याने आपला एफोद आपण्यास सांगितले.

⁸दावीदाने मग परमेश्वराला विचारले, "आमच्या कुटुंबियांना धरून नेणाऱ्या शत्रूंचा पाठलाग करू का? शत्रू आमच्या तावडीत सापडेल का?" यावर परमेश्वराने सांगितले, "अवश्य त्यांच्या पाठलागावर जाऊन त्यांना पकड. आपल्या घरच्यांची तू सोडवणूक करशील."

दावीद व त्याचे लोक यांना मिसरी गुलाम भेटतो

⁹⁻¹⁰दावीदाने मग आपल्याबरोबर सहाशे जणांना घेतले आणि ते सर्व बसोर नदीजवळ पोचले. त्यांच्यापैकी दोनशेजण इतके थकले की त्यांना पुढे जाववेना. ते तिथेच राहिले. तेव्हा उरलेली चारशे माणसे दावीद बरोबर पुढे अमालेक्यांच्या पाठलागावर गेली. ¹¹त्यांना एका शेतात एक मिसरी आढळला. त्याला त्यांनी दावीदकडे नेले. त्याला खाऊ पिऊ घातले. ¹²अंजिराच्या ढेपेचा एक तुकडा आणि द्राक्षाचे दोन घड त्यांनी त्याला दिले. तेव्हा त्याला बरे वाटू लागले. तीन दिवस आणि रात्री त्याच्या पोटात अन्न पाणी गेले नव्हते. ¹³दावीदाने त्याला विचारले, "तुझा मालक कोण? तू आलास कुठून?"

तो मिसरी म्हणाला, "मी मिसरी असून एका अमालेक्यांचा गुलाम आहे. तीन दिवसांपूर्वी मी आजारी पडलो तेव्हा माझ्या धन्याने मला सोडून दिले. ¹⁴करेशी राहतात त्या नेगेव प्रदेशावर, यहुदा प्रांतावर व कालेब लोकांच्या दक्षिण भागावर आम्ही हल्ले केले होते. सिकलागही आम्ही जाळले."

¹⁵दावीद त्याला म्हणाला, "आमच्या बायकामुलांना तुम्ही नेलेत तिथे मला घेऊन जाशील का?"

तेव्हा तो मिसरी दास म्हणाला, "तुम्ही परमेश्वरापुढे शपथ घेतलीत तर मी तुम्हाला मदत करीन. पण तुम्ही मला मारणार नाही किंवा माझ्या धन्याकडे देणार नाही असे मला वचन द्या."

दावीद अमालेक्यांचा पराभव करतो

¹⁶त्या मिसरी माणसाने दावीदला अमालेक्यांच्या तळापर्यंत नेले. तेथे ते लोक खात पित आणि मौजमजा करत इतस्ततः पसरले होते. पलिष्ठी आणि यहुदा प्रांतातून आणलेल्या लुटीचा ते मनसोक उपभोग घेत होते. ¹⁷दावीदाने त्यांच्यावर हल्ला करून त्यांना मारले. सूर्योदयापासून दुसऱ्या दिवशी संध्याकाळपर्यंत त्यांच्यात लढाई झाली. अमालेक्यांपैकी चारशे तरुण आपापल्या उंटांवर स्वार होऊन पळून गेले. ते वगळता कोणीही वाचले नाही.

¹⁸आपल्या दोन बायकांसकट अमालेक्यांनी जे जे पळवले होते ते सर्व दावीदाने परत मिळवले. ¹⁹कोणीही गहाळ झाले नाही. मुलं, वृध्द, माणसं, मुलगे, मुली सर्व मैल्यावान वस्तू ज्याच्या त्याला मिळाल्या. अमालेक्यांच्या लुटीतील सर्व काही दावीदाने परत आणले. ²⁰त्यांची सर्व शेरडे मंडरे आणि गुरे दावीदाने आणली. दावीदाच्या माणसांनी त्यांना पुढे घातले आणि ते म्हणाले, "हे दावीदाने मिळवलेले बक्षीस आहे."

सर्वांचे वाटे समान

²¹जे दमले भागलेले लोक दावीद बरोबर पुढे जाऊ शकले नाहीत आणि बसोर नदीपाशीच थांबले होते तेथे,

त्या दोनशे जणांकडे दावीद आला. दावीद आणि त्याचे सैन्य येताना पाहून ते त्यांना सामोरे आले. त्यांनी दावीदाच्या सैन्याचे आगत स्वागत केले. दावीदाने त्यांचे क्षेम कुशल विचारले. ²²दावीद बरोबर गेलेल्यांमध्ये काही विघ्नसंतोषी माणसे होती. ती म्हणाली, "ही दोनशे माणसे आपल्या बरोबर पुढे आली नाहीत. तेव्हा त्यांना आपल्या लुटीतील हिस्सा मिळणार नाही. त्यांची बायका मुले तेवढी ज्याची त्याने घ्यावीत."

²³दावीद त्यांना म्हणाला, "नाही, असे वागू नका. परमेश्वराने आपल्याला काय दिले त्याचा विचार करा. परमेश्वरामुळे शत्रूचा पराभव आपण करू शकलो. ²⁴तुम्ही म्हणता ते कोणी ऐकणार नाही. जे इथे सामानसुमानाजवळ थांबले ते आणि युध्दावर आले ते अशा सर्वांना सारखाच वाटा मिळेल. वाटण्या समान होतील." ²⁵तेव्हापासून इझ्राएलसाठी हीच वहिवाट पडली; हाच नियम झाला. आजतागायत तो चालू आहे.

²⁶दावीद सिकलाग येथे आला. त्याने अमालेक्यांकडून आणलेल्या लुटीतील काही वस्तू आपले मित्र, यहुदातील वडीलधारी मंडळी यांना पाठवल्या. त्याने सांगितले, "परमेश्वराच्या शत्रूकडून आणलेल्या लुटीतील ही भेट"

²⁷बथेल, दक्षिणेकडील रामोथ, यतोर, ²⁸अरोएर, सिफमोथ, एष्टमो, ²⁹राखाल, येरहमेलेतील नगरे तसेच केनीची नगरे, ³⁰हर्मा, कोर आशान, अथाख, ³¹आणि हेब्रोन अशा ज्या ज्या ठिकाणी दावीद आपल्या साथीदारांसह फिरत असे तेथील वडीलधाऱ्यांनाही त्याने या लुटीतील वस्तू पाठवल्या.

शौलचा मृत्यू

31 पलिष्ठांची इझ्राएलांशी लढाई झाली तेव्हा इझ्राएलांनी शत्रूंपासून पळ काढला. बरेच इझ्राएल लोक गिलबोवा डोंगरात मारले गेले. ²शौल आणि त्याची मुले यांच्याशी पलिष्ठी निकराने लढले. योनानथान, अबीनादाब आणि मलकीशुवा या शौलच्या मुलांचा पलिष्ठांनी वध केला.

³युध्द शौलच्या हाताबाहेर जाऊ लागले. तिरंदाजांनी शौलवर बाणांचा वर्षाव केला आणि शौल चांगलाच घायाळ झाला. ⁴तो आपल्या शस्त्रवाहक सेवकाला म्हणाला, "तुझी तलवार उचल आणि माझ्यावर चालव. नाहीतर हे परकीय मला भोसकून माझी टिंगल टवाळी करतील." पण त्या शस्त्रवाहकाने भेदरून या गोष्टीला नकार दिला.

तेव्हा शौलने आपली तलवार उपसली व स्वतःला भोसकले. ⁵शस्त्रवाहकाने शौल मेला हे पाहून आपली तलवार काढली आणि आत्महत्या केली. शौल बरोबरच त्याने देह ठेवला.

⁶अशा प्रकारे त्या दिवशी शौल, त्याची तीन मुले आणि त्याचा शस्त्रवाहक असे सर्व एकदम मृत्युमुखी पडले.

शौलच्या मरणाचा पलिष्ट्यांना आनंद

⁷खोऱ्याच्या दुसऱ्या बाजूला राहणाऱ्या इम्राएली लोकांनी, इम्राएली सैन्याला पळ काढताना पाहिले. शौल आणि त्याची मुले मरण पावल्याचे त्यांना आढळले. तेव्हा त्यांनी ही आपापली गावे सोडून पलायन केले. त्या ठिकाणी मग पलिष्ट्यांनी वस्ती केली.

⁸दुसऱ्या दिवशी हे पलिष्टी मृतांच्या अंगावरील चीजवस्तू लुबाडायला आले. त्यांना शौल आणि त्याची तीन मुले गिलबोवा डोंगरात मरून पडलेली आढळली.

⁹पलिष्ट्यांनी शौलचे मुंडके कापले आणि चिलखत, शस्त्रे पळवली सर्व देशभरच्या लोकांना आणि देवळांमधून

त्यांनी हे वर्तमान कळवले. ¹⁰शौलची शस्त्रे त्यांना अष्टारोथच्या देवळात ठेवली आणि त्याचा मृतदेह बेथ-शानच्या गावकुसावर टांगला.

¹¹पलिष्ट्यांनी शौलची काय गत केली ते याबेश-गिलाद येथील रहिवाश्यांनी ऐकले. ¹²तेव्हा तेथील सैनिक रातोरात तेथून निघून बेथ-शान येथे पोचले. तेथे गावकुसावर टांगलेला शौलचा मृतदेह त्यांनी काढला. शौलच्या मुलांची प्रेते ही काढली. याबेश येथे त्यांनी हे सर्व मृतदेह आणले आणि याबेश येथील सर्वांनी त्यांचे दहन केले. ¹³मग त्यांच्या अस्थी काढून याबेश मधील झाडाखाली पुरल्या. सर्व लोकांनी सात दिवस उपास करून शोक प्रगट केला.